Arhimandrit IOANICHIE BĂLAN

RÎNDUIALA SFINTEI SPOVEDANII

ŞI A

SFINTEIÎMPĂRTĂŞANII

Cu o prefaţă de

I. P. S.

D A N I E L

MITROPOLITUL MOLDOVEI ŞI BUCOVINEI

EDITURA MITROPOLIEI MOLDOVEI ŞI
BUCOVINEI IAŞI-l993

PREFAŢĂ

Urmînd Sfinţilor Prooroci şi Sfinţilor Apostoli ai lui Hristos, Sfinţii Părinţi ai Bisericii au considerat şi au numit păcatul „ o boală a sufletului omenesc", iar mîntuirea, o vindecare de păcat şi de moarte, moartea fiind consecinţa sau „plata păcatului" (Romani 6, 23).

De aceea, Sfintele Taine ale Bisericii, instituite de Hristos-Dom- nul sînt Taine ale vindecării de păcat şi ale dobîndirii vieţii veşnice. Cînd Hristos iartă păcatele, El vindecă de fapt sufletul omului de înstrăinarea şi despărţirea sa faţă de Dumnezeu şi de aproapele. Numai sufletul omului vindecat de păcate şi de patimi păcătoase egoiste poate iubi cu adevărat pe Dumnezeu şi pe aproapele.

în sensul acesta, Sfînta Taină a Spovedaniei sau a Mărturisirii şi iertării păcatelor este o lucrare sfîntă de refacere a legăturii de iubire dintre omul credincios şi Dumnezeu pe de o parte, şi dintre credincios şi semenii săi, pe de altă parte. Prin Sfînta Taină a Spovedaniei, a Mărturisirii sau a împăcării cu Dumnezeu şi cu Biserica, credinciosul care regretă păcatul, îl mărturiseşte şi se străduieşte să nu-l mai săvîrşească face deodată experienţa sfîntă a iertării, eliberării şi a vindecării sufletului său, pentru a putea pune început nou

vieţii sale. Taina Sfintei Spovedanii este, aşadar, o Taină a înnoirii vieţii spirituale şi a creşterii duhovniceşti în legătura de iubire faţă de Dumnezeu şi faţă de semeni. Ca şi rugăciunea, Spovedania este termometrul şi respiraţia vieţii duhovniceşti cre ştine. Taina Pocăinţei este răstignire a egoismului din noi şi în acelaşi timp înviere şi bucurie a sufletului. în Ortodoxie, cine ştie să

se pocăiască şi să se spovedească la preotul duhovnic iscusit ştie cît de aproape este împărăţia lui Dumnezeu de inima care caută iertare şi vindecare de la Dumnezeu, potrivit îndemnului şi făgă duinţei: „Pocăiţi-vă, că s-a apropiat împărăţia lui Dumnezeu" (Matei 4,17) sau: „Mare bucurie se face în ceruri cînd un păcătos se pocăieşte" (Luca 15, 7). Dar precum intrarea lumii în împărăţia lui Dumnezeu la sfirşitul veacurilor este precedată de judecata de apoi (Matei 25,31-46; Apocalipsă 21, 27). tot aşa împărtăşirea cu Sfinta Euharistie, cu prînzul anticipat al împărăţiei cerurilor, este precedată de judecata de bună voie a noastră înşine, căci cine se judecă pe sine mărturisindu-şi păcatele prin pocăinţă primeşte iertarea lor şi se poate apropia de împăratul Hristos, care a zis tîlharului pocăit: "Azi vei fi cu Mine în rai" (Luca 23, 43). Aşadar, ne spovedim şi ne împărtăşim pentru că dorim învierea şi viaţa veşnică a împărăţiei cerurilor (Ioan 6,54-58).

Cartea **Rînduiala Spovedaniei şi a împărtăşaniei** *scrisă de părintele arhimandrit Ioanichie Bălan de la Sfînta mănăstire Si hăstria, ne oferă într-o formă simplificată şi dialogică un îndreptar practic sau o călăuză pentru spovedanie, mai ales azi, cînd multă lume a pierdut obişnuinţa şi priceperea de-a se spovedi. în locul reflexiei teologice aprofundate, autorul a ales forma de abordare moral-canonică a spovedaniei, tocmai pentru a-i da un caracter pedagogic mai popular şi mai accesibil.*

Cu speranţa că acest îndreptar de spovedanie va fi de un real folos credincioşilor noştri de diferite vîrste, binecuvîntăm publicarea lui, rugind pe Hristos-Domnul să dăruiască bucuria învierii Sale celor ce prin creanţă puternică, căinţă sinceră şi dragoste fierbinte dobîndesc de la El iertarea păcatelor spre viaţă adevărată şi sfintă.

† DANIEL

Mitropolitul Moldovei şi

Bucovinei Iaşi, 21 noiembrie 1992

I N T R O D U C E R E

Necesitatea unei cărţi de îndrumare duhovnicească a credin cioşilor, privind Taina Sfintei Spovedanii şi a Sfintei împărtăşa nii, se simţea la noi de multă vreme. Cele cîteva broşuri despre spovedanie, tipărite la Mînăstirea Neamţ şi la Schitul Darvari - Bucureşti, acum mai bine de cincizeci de ani, s-au epuizat de mult şi nu mai corespund nevoilor sufleteşti ale credincioşilor de astăzi.

Un rol important la pregătirea pentru Sfînta Spovedanie l-au avut, şi încă îl mai au, cărţile de învăţătură morală scrise în prima jumătate a secolului nostru de vestitul duhovnic, Protosinghelul Nicodim Măndiţă din Mănăstirea Agapia († 1975), al căror conţinut, atît de bogat în texte biblice şi patristice, le dă o mare valoare duhovnicească.

Au circulat la noi şi alte două *îndreptare* de spovedanie, unul atribuit Sfîntului Dimitrie al Rostovului şi altul, mai dezvoltat, folosit mai ales prin mănăstiri, scris în Sfîntul Munte Athos, pe care le-am adăugat în lucrarea de faţă.

Dar cel mai vechi şi mai autorizat îndreptar de spovedanie, răspîndit în Biserica Ortodoxă, cu extrase din canoanele Sfinţilor Părinţi, îl găsim în Molitfelnic şi Aghiasmatar, pe care îl folosesc preoţii şi astăzi. însă credincioşii au dorit întotdeauna o carte de spovedanie pe înţelesul lor, cît mai cuprinzătoare, pe care s-o aibă la îndemînă ori de cîte ori au nevoie.

Lucrarea de faţă, intitulată **Rînduiala Sfintei Spovedanii şi a Sfintei împărtăşanii,** este împărţită în trei capitole distincte, dar legate obligatoriu între ele, şi anume: Sfînta Spovedanie, cu rolul

ei haric, hotărîtor în viaţa creştinilor; Sfînta împărtăşanie, cu toată rînduiala dinainte şi de după unirea cu Hristos, şi un scurt îndrumător canonic alfabetic pentru a ajuta credincioşii să cu noască şi să evite păcatele grele.

Cartea prezintă pe scurt şaisprezece modele sau îndreptare de mărturisire a păcatelor, rînduite pe vîrste şi stări duhovniceşti, începînd de la copii pînă la cei ce se află pe patul de moarte. Ele au rolul de a deştepta conştiinţa credincioşilor şi de a le aduce aminte de păcatele obişnuite şi de cele grele, făcute în viaţă. Preotul, este însă dator, să recomande credincioşilor ca fiecare să se pregătească din timp pentru mărturisire, cercetîndu-şi conştiinţa şi consultînd acasă îndreptarul, potrivit cu vîrsta şi aşezarea lui sufletească. Apoi, este necesar ca fiecare creştin să-şi noteze, în taină, pe hîrtie păcatele făcute de la ultima spovedanie şi pe cele nemărturisite vreodată, pentru a nu le uita, şi la timpul potrivit să le citească în genunchi, cu căinţă şi lacrimi sub epitra- hilul preotului.

După ce credinciosul îşi termină spovedania şi făgăduieşte să părăsească păcatele, preotul este dator să-1 întrebe ceea ce mai consideră necesar, să-i rînduiască un canon de ispăşire potrivit cu puterea lui şi să-i facă dezlegarea păcatelor cu mîinile şi cu crucea pe cap.

Avem speranţa că această carte va fi de mare folos credincioşi lor şi, mai ales, tinerilor iubitori de Hristos, care nu ştiu cum să se mărturisească şi nu cunosc bine canoanele Sfinţilor Părinţi şi tradiţia Bisericii.

Dînd laudă lui Dumnezeu pentru toate şi cerîndu-mi iertare pentru greşelile ce s-au strecurat, mulţumesc cu smerenie I.P.S. Daniel, Mitropolitul Moldovei şi Bucovinei, care a binecuvîntat această carte cu un frumos cuvînt înainte.

Arhimandrit Ioanichie Bălan

Sfînta Mănăstire
Sihăstria 4
noiembrie 1992

I. SFÎNTA SPOVEDANIE

Ce este Sfînta Spovedanie?

Sfînta Spovedanie, numită şi Mărturisire sau Pocăinţă, este una din cele şapte Sfinte Taine ale Bisericii lui Hristos, de aceeaşi importanţă pentru mîntuire ca şi Sfîntul Botez. Pentru aceasta Spovedania se mai numeşte şi "al doilea Botez". Căci Botezul spală şi iartă, pe lîngă păcatul strămoşesc, toate păcatele făcute de la naştere pînă în clipa săvîrşirii lui. Iar Taina Mărturisirii dezleagă şi iartă toate păcatele făcute de la Botez,şi de la ultima spovedanie, pînă în clipa mărturisirii.

Cînd a fost întemeiată Taina Sfintei Spovedanii?

Taina Mărturisirii sau Spovedaniei a fost întemeiată de Dom nul nostru Iisus Hristos chiar în ziua învierii, seara, cînd a intrat la ucenicii Săi prin uşile încuiate şi, suflînd asupra lor, le-a zis:
Luaţi Duh Sfînt; cărora le veţi ierta păcatele, vor fi iertate şi cărora le veţi ţine, vor fi ţinute (loan 20,22-23).

Ce ne învaţă Mîntuitorul nostru Iisus Hristos prin aceste cuvinte?

Iisus Hristos ne învaţă pe toţi că nu este mîntuire fără mărtu risirea regulată a păcatelor la duhovnic şi fără iertare, dezlegare şi pocăinţă, adică părăsirea păcatelor.

Care sînt condiţiile canonice obligatorii ale Sfintei Spoveda nii?

Pentru ca mărturisirea păcatelor să fie primită la Dumnezeu şi creştinul să primească dezlegare, Spovedania trebuie să împli nească următoarele condiţii canonice:

- Să fie făcută liber, adică de bunăvoie, iar nu silită;
- Să fie completă, adică să ne mărturisim toate păcatele din copilărie şi de la ultima spovedanie, iar nu pe unele să le mărtu risim şi pe altele mai grele să le tăinuim sau să le spunem altui duhovnic, din cauza ruşinii şi a mîndriei;
- Mărturisirea să fie secretă, adică să se facă în taină şi indivi dual, ca nimeni să nu ştie păcatele aproapelui, iar nu în bloc, adică în comun, cum obişnuiesc unii preoţi de astăzi, călcînd canoanele Bisericii şi desfiinţînd taina;
- Mărturisirea păcatelor să se facă la preoţi iscusiţi şi cu multă umilinţă şi zdrobire de inimă, iar nu în grabă şi fără căinţă;
- Credinciosul să primească canonul dat de duhovnic şi să promită că părăseşte definitiv păcatele făcute;
- Dacă condiţiile canonice de mai sus sînt împlinite, duhovni cul este dator să facă dezlegarea păcatelor mărturisite, punînd mîinile pe capul credinciosului care stă în genunchi.

Fără respectarea acestor condiţii canonice obligatorii, mărtu risirea nu are valoare harică, iar credinciosul nu poate fi dezlegat de păcate.

Care este momentul haric principal al Sfintei Spovedanii? Momentul haric principal al Sfintei Spovedanii este momen tul dezlegării păcatelor pe care o face preotul la urmă, prin punerea mîinilor în chipul crucii pe capul credinciosului, zicînd aceste cuvinte:"... şi eu nevrednicul preot şi duhovnic, cu puterea ce-mi este dată, te iert şi te dezleg de toate păcatele, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfîntului Duh. Amin".

-

Spovedania în comun, fără dezlegare cu mîinile pe capul fiecăruia, este canonică?

Spovedania în comun şi fără dezlegare individuală pe capul

credincioşilor, nu este canonică şi nu este valabilă, credincioşii rămînînd nedezlegaţi de păcatele lor, urmînd a se spovedi din nou.

De cîte ori pe an trebuie să **se spovedească credincioşii?**

Canonic, credincioşii trebuie să se spovedească cel puţin de patru ori pe an, în cele patru posturi. Iar copiii, bolnavii, bătrînii şi credincioşii mai rîvnitori trebuie să se spovedească la patruzeci de zile sau, cel mai des, în fiecare lună, după sfatul duhovnicului lor. Adică, ori de cîte ori au cazuri speciale sau îi îndeamnă conştiinţa şi doresc să se împărtăşească cu Trupul şi Sîngele lui Hristos.

Ce trebuie să **ştie credincioşii despre Sfînta Spovedanie?**

Credincioşii trebuie să ştie următoarele:

- Această taină, numită şi "al doilea botez", a fost întemeiată de Fiul lui Dumnezeu şi este obligatorie pentru iertarea păcate lor;
- Fără mărturisirea regulată a tuturor păcatelor nu este mîn- tuire;
- Fără spovedanie curată, fără împlinirea canonului dat şi fără dezlegarea duhovnicului, nimeni nu se poate împărtăşi cu Trupul şi Sîngele lui Hristos, afară de cazuri speciale, ca: boală gravă, naştere de copii, operaţie, război etc;
- Mărturisirea se face, canonic, la acelaşi duhovnic; în caz de nevoie (deplasare, boală, serviciu, primejdie de moarte etc.) credinciosul se poate spovedi la orice duhovnic, cu condiţia să respecte canonul dat de părintele lui duhovnicesc.

în ce condiţii poate fi schimbat duhovnicul?

Schimbarea duhovnicului se face, de regulă, cu voia celui dintîi şi din motive întemeiate ca: depărtarea prea mare a credin ciosului faţă de duhovnicul său; dorinţa unui duhovnic mai iscu sit, pentru a primi canon mai aspru, cu scopul vindecării unor picate grele care îl apasă pe conştiinţă şi de care nu poate scăpa; dacă preotul din parohie este prea tînăr şi fără experienţă; dacă duhovnicul îl împărtăşeşte prea repede şi fără canon; dacă ere-

dinciosul se sminteşte de duhovnicul său şi, în sfîrşit, dacă duhov nicul dintîi a decedat.

Credinciosul trebuie să aibă încredere totală în duhovnicul ales, să se roage pentru el şi să-1 asculte ca pe însuşi Hristos, căci acesta va răspunde de sufletul lui în ziua judecăţii.

Păcatele mărturisite o dată, mai trebuie mărturisite la spo vedanie?

Păcatele odată mărturisite şi dezlegate sînt iertate prin harul Duhului Sfînt şi nu mai trebuie spovedite. Totuşi ele mai pot fi mărturisite în următoarele condiţii:

- Dacă nu au fost mărturisite complet;
- Dacă au fost săvîrşite din nou, după spovedanie;
- Dacă duhovnicul nu a dat canon pentru ele;
- Dacă cineva n-a împlinit canonul dat de duhovnic;
- Dacă credinciosul cere să i se schimbe canonul dat;
- Dacă cineva îşi schimbă duhovnicul, pentru a şti în ce stare sufletească se află credinciosul.

Pe cine nu poate spovedi şi dezlega duhovnicul?

- Pe cel ce nu crede în Dumnezeu;
- Pe cel ce nu este ortodox;
- Pe cel ce huleşte pe Dumnezeu şi înjură de cele sfinte;
- Pe cel robit de păcate grele şi care nu vrea sau nu poate să le părăsească;
- Pe cel ce este certat sau urăşte pe cineva şi nu vrea să-1 ierte;
- Pe cel ce a furat lucruri de valoare, pînă nu întoarce paguba înapoi şi îşi cere iertare;
- Pe cel bolnav psihic, care nu este cunoscut de duhovnic;
- Pe cel ce nu primeşte canon la spovedanie şi nu făgăduieşte că părăseşte definitiv păcatul;

Canonul dat de duhovnic, poate fi schimbat de altul?

Canonul de la Spovedanie nu poate fi schimbat sau anulat, decît numai de duhovnicul care 1-a spovedit şi i 1-a dat în cazuri speciale, canonul dat poate fi mărit, micşorat sau anulat numai de episcopul locului. Insă, dacă duhovnicul moare, canonul dat

de el poate fi schimbat de altul, dacă îşi mărturiseşte din nou păcatele făcute.

Cum trebuie să se pregătească credincioşii pentru Sfînta Spovedanie?

înainte de a merge la spovedanie, credincioşii trebuie să se roage lui Dumnezeu cu căinţă şi lacrimi, ca să le dăruiască smerenie, mărturisire curată şi iertare, iar duhovnicului să-i dea Domnul înţelepciune şi cuvînt de învăţătură să le poată vindeca rănile lăsate de păcat şi să-i călăuzească pe calea mîntuirii. Apoi, credincioşii sînt datori să-şi noteze în linişte păcatele mai mari, făcute din tinereţe sau de la ultima spovedanie, pe care trebuie să le citească cu căinţă, stînd în genunchi, în faţa duhovnicului. La urmă, duhovnicul îi mai întreabă de unele păcate, apoi le fixează un canon după putere şi îi dezleagă, dacă promit că vor părăsi păcatele făcute şi îşi vor face canonul dat.

Care sînt principalele roade harice ale Sfintei Spovedanii?

- Sfînta Spovedanie, făcută regulat, cu căinţă şi canon, ne aduce iertare şi dezlegarea tuturor păcatelor de la Botez pînă la ultima mărturisire;
- Sfînta Spovedanie ne împărtăşeşte harul Duhului Sfînt şi ne împacă din nou cu Hristos, pe Care Il mîniem cu păcatele noas tre;
- Sfînta Spovedanie ne aduce lacrimi, căinţă, smerenie şi putere de sus să punem început de viaţă duhovnicească;
- Sfînta Spovedanie ne face vrednici, prin mila lui Dumnezeu, de Sfînta împărtăşanie, care este însuşi Trupul şi Sîngele Dom nului nostru Iisus Hristos;
- Sfînta Spovedanie linişteşte conştiinţa, izgoneşte pe diavoli, luminează mintea, ne învaţă să ne rugăm; împacă familiile tulbu rate, uneşte pe creştini, aduce pace şi bucurie în suflet, stinge răzbunarea şi ura dintre oameni şi alungă desfrîul şi mîndria din casele şi inimile creştinilor;
- Sfînta Spovedanie, unită cu Sfînta împărtăşanie, ne întăresc in credinţă, ne dau deplină nădejde de mîntuire şi ne fac lăcaş al Prea Sfintei Treimi. Şi ce altă bucurie este mai mare ca aceasta?

De aceea, creştinii care nu se spovedesc toată viaţa şi mor nedezlegaţi de păcatele lor, nu se pot mîntui, căci dincolo nu mai este pocăinţă şi dezlegare.

RÎNDUIALA SFINTEI SPOVEDANII

După rugăciunile începătoare, se

citeşte în genunchi

RUGĂCIUNEA ÎNAINTE DE MĂRTURISIRE

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel bogat întru milă şi necuprins întru îndurare, Care singur eşti din fire fără de păcat şi fără de păcat Te-ai făcut om pentru noi, ascultă în ceasul de acum această rugăciune umilită a mea. Sărac şi lipsit sînt de fapte bune şi inima mea mi s-a tulburat întru mine, iar Tu, Doamne, Preaînalte împărate al cerului şi al pămîntului, ştii că toate tinereţile mele le-am cheltuit în păcate şi, umblînd după poftele trupului meu, m-am făcut bucurie demonilor şi am urmat în totul diavolului, tăvălindu-mă totdeauna în noroiul poftelor.

Ştii că, întunecîndu-mi-se gîndul din copilărie şi pînă acum, niciodată nu am voit să fac voia Ta cea sfîntă, ci, robit fiind cu totul de poftele ce mă cuprind, m-am făcut de rîs şi batjocură demonilor, nesocotind nicidecum cu mintea mea, că-i nesuferită urgia mîniei Tale asupra păcătoşilor.

Acum, gătită fiind gheena focului, şi din această pricină căzînd în deznădăjduire, încă n-am venit la simţul pocăinţei, ci sînt puţin şi gol de dragostea Ta. Că ce fel de păcat n-am făcut eu? Ce lucru drăcesc n-am lucrat? Ce faptă grozavă şi înverşunată nu am săvîrsit cu sîrguinţă şi peste măsură? Mintea mi-am întinat-o cu totul prin cugete trupeşti; trupul mi l-am spurcat prin împreunări de tot felul; duhul cu totul mi l-am pîngărit cu învoirea la păcat;

toate membrele ticălosului meu trup le-am pus să lucreze şi să slujească păcatului. Cine, dar, nu mă va plînge pe mine, ticălosul? Cine nu mă va jeli pe mine, osînditul? Pentru că singur eu, Stăpîne, am întărîtat mîniaTa, eu singur am făcut răutate înaintea Ta, întrecînd pe toţi păcătoşii ce au fost în decursul veacurilor, păcătuind fără asemănare şi de neiertat.

Dar de vreme ce eşti milostiv şi mult-îndurat, Iubitorule de oameni, şi aştepţi întoarcerea păcătoşilor, iată şi eu mă arunc înaintea înfricoşătorului şi groaznicului Tău divan şi, ca şi cînd m-aş atinge de preacuratele Tale picioare, strig din adîncul sufle- tului către Tine: milostiveşte-Te, Doamne; iartă-mă, împărate, ajută neputinţei mele; fă pogorămînt faţă de nedumerirea mea, ia aminte la rugăciunea mea şi lacrimile mele nu le trece cu vederea! Primeşte-mă pe mine cel ce mă pocăiesc şi, rătăcit fiind, întoarce-mă; îmbrăţişează-mă cînd mă întorc şi mă iartă, căci Ţie mă rog. Pentru că nu ai pus pocăinţa pentru cei drepţi, nici iertare pentru cei ce nu au greşit. Ci ai pus pocăinţă asupra mea, păcă tosul, pentru cele ce am lucrat spre întărîtarea mîniei Tale.

Gol şi descoperit stau înaintea Ta, cunoscătorule de inimi, Doamne, mărturisindu-mi păcatele mele, pentru că nu pot să caut şi să privesc la înălţimea cerului, fiind copleşit de povara păcatelor mele. Ci, luminează-mi ochii inimii mele şi dă-mi umilinţă spre pocăinţă şi zdrobire de inimă spre îndreptare, ca astfel, cu bună nădejde şi cu adevărată şi deplină adeverire, să păşesc spre lumea cea de acolo, lăudînd şi binecuvîntînd totdeau na preasfînt numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfîntului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

ÎNDREPTAR DE SPOVEDANIE PE VÎRSTE ŞI STĂRI DUHOVNICEŞTI

SPOVEDANIA COPIILOR DE 6-7 ANI

Copiii mici, între 6-7 ani, pe care îi aduc părinţii la mărturisire, mai ales în sfintele posturi, trebuie să fie primiţi de preoţi cu multă iubire şi bucurie, căci sînt suflete nevinovate. Pe aceşti copii însuşi Domnul nostru Iisus Hristos i-a luat în braţe, zicînd: *Lăsaţi copiii să vină la Mine şi nu-i opriţi, căci a unora ca aceştia este împărăţia cerurilor* (Matei 19, 14).

Copiii mici pot fi primiţi la mărturisire, fie singuri, fie cîte doi-trei de aceiaşi vîrstă, fie însoţiţi de mamele lor, dacă sînt bolnavi sau timizi. Ei nu au păcate şi nici nu ştiu ce este bine sau rău. De aceea preotul trebuie să-i întrebe cu multă grijă ca să nu-i smintească, în loc să-i zidească sufleteşte. Pentru ei spovedania este mai mult o lecţie de religie şi de catehizare ortodoxă.

După ce preotul îi aşază în genunchi şi le citeşte pe scurt rugăciunea de spovedanie, cu faţă senină şi cu cuvinte potrivite să-i binecuvinteze pe creştet cu Sfînta Cruce şi să-i întrebe urmă toarele:

Cum te cheamă, copile, şi cîţi ani ai? Mai ai şi alţi fraţi acasă?

Ştii să faci semnul Sfintei Cruci? Ştii pe de rost Tatăl nostru?

Il zici regulat dimineaţa cînd te scoli şi seara înainte de culcare?

Spune Tatăl nostru cu faţa la sfintele icoane!

Poţi face seara şi dimineaţa cîte cinci sau zece metanii?

Mai ştii şi alte rugăciuni mici? Spune-le pe de rost să te aud şi eu.

Asculţi acasă de mama şi de tata? Dar de bunici şi de fraţii mai mari asculţi?

Asculţi la grădinţă şi la şcoală de domnii şi doamnele în văţătoare?

Aveţi icoane în sălile de clasă?

Te închini la icoană cînd intri în clasă?

Dar după terminarea orelor, te închini cînd ieşi din clasă? Ai început să înveţi Crezul pe de rost?

Mergi Duminica cu părinţii la biserică?

Nu te joci cu copii răi acasă, la bloc sau la şcoală?

Nu te-ai învăţat de la ei să furi, să înjuri, să drăcuieşti, să iei ani pe ascuns de la părinţi?

Iubeşti pe părinţi şi pe copiii mici şi bolnavi? Iţi sînt dragi şcoala şi biserica?

Ai milă de albine, de fluturi, de rîndunele, de flori şi de toate cîte le-a zidit Dumnezeu?

Apoi preotul îi mai întreabă pe copii ce crede că este necesar si le rînduieşte să înveţe pe de rost o nouă rugăciune şi să facă zilnic cîte 10-20 de metanii. Iar dacă părinţii le dau un timp mîncare de post, copiii trebuie să fie împărtăşiţi regulat la 40 de zile şi chiar mai des.

La urmă îi binecuvintează din nou, le citeşte o rugăciune de folos sufletesc, le dă iconiţe şi cruciuliţe şi îi liberează cu pace la casele lor.

SPOVEDANIA COPIILOR ÎNTRE 8-12 ANI

Mărturisesc Domnului nostru Iisus Hristos, Preasfintei Năs cătoare de Dumnezeu, tuturor sfinţilor, sfîntului înger păzitorul vieţii mele şi sfinţiei voastre, părinte, toate păcatele mele de la ultima spovedanie pînă astăzi:

Fac rău şi strimb semnul Sfintei Cruci pe faţa mea, supărînd pe Dumnezeu;

Nu fac semnul Sfintei Cruci seara cînd mă culc, nici dimineaţa cind mă trezesc; nici cînd mă aşez la masă, nici cînd mă scol de la masă; nici cînd merg la şcoală sau cînd trec prin faţa sfintei

biserici;

Nu ştiu pe de rost Tatăl nostru şi Crezul, nici alte rugăciuni pentru copii;

Nu zic Tatăl nostru şi alte rugăciuni pentru copii cînd mă culc, nici cînd mă scol din somn, nici cînd mă aşez la masă;

Nu fac metanii şi închinăciuni seara şi dimineaţa, cum mă învaţă mama şi preotul;

Nu citesc rugăciuni din cartea de rugăciuni, pentru lauda lui Dumnezeu, a Maicii Domnului şi a tuturor sfinţilor;

Nu port permanent cruce la piept, nici cînd merg la şcoală şi
. biserică, nici cînd dorm în patul meu;

Nu ştiu pe de rost rugăciunile începătoare, adică împărate ceresc, Sfinte Dumnezeule, Preasfîntă Treime şi Tatăl nostru, nici Crezul, Psalmul 50 şi Cuvine-se cu adevărat, nici rugăciunile ce se spun la masă;

Am mîncat fără rugăciune şi m-am sculat de la masă fără să fac rugăciune de mulţumire;

Nu ascult uneori de părinţi, mai ales de mama, şi fac voia mea;

Nu ascult de bunici, de naşul de botez, de preot şi de învăţătorii de la şcoală;

Am furat bani din casă, de la părinţi, de la bunici şi de la copiii din clasă;

Nu am spus părinţilor că am furat bani şi alte lucruri de la ei, nici cît am luat, nici ce am făcut cu banii şi cu lucrurile furate;

Am mîncat de dulce pe ascuns miercurea, vinerea şi în posturi, fără voia părinţilor;

Am supărat pe mama şi pe tata şi m-au bătut, iar eu nu mi-am cerut iertare, nici nu am promis că îi voi asculta;

M-am certat şi m-am bătut cu fraţii mei, cu colegii de şcoală şi cu copiii la joacă şi i-am înjurat, i-am drăcuit, i-am lovit cu pumnul, cu piciorul, cu piatra şi cu băţul şi nu mi-am cerut iertare de la ei;

Nu sărut mîna mamei, a tatălui şi a bunicilor, seara, la culcare, dimineaţa şi cînd vin de la şcoală, nici nu le cer iertare cînd îi supăr;

Nu mulţumesc zilnic lui Dumnezeu şi părinţilor mei că mi-au dat viaţă, că poartă grijă de mine, că îmi dau de mîncare, că mă

ingrijesc, că mă trimit la şcoală şi că mă învaţă dreapta credinţă si frica de Dumnezeu;

Duminica şi în sărbători mă scol tîrziu, nu mă rog lui Dumne zeu, nu fac metanii, nici nu merg cu părinţii la Sfînta Liturghie în biserică, ci mănînc de dimineaţă, mă uit la televizor şi apoi mă duc cu copiii la joacă;

Uneori adorm fără să mă închin şi nu mă rog, nici cînd mă scol din somn;

Cînd mă duc părinţii la biserică nu am răbdare la sfintele slujbe, nici nu zic în gînd rugăciuni, ci ies afară, la joacă, cu copiii; Mă duc la biserică după ce mănînc şi iau anaforă pe mîncate, uitînd că este păcat şi supăr pe Dumnezeu;

în posturi îmi dă mama mîncare de sec, dar pe ascuns şi la scoală mănînc de dulce: ciocolată, îngheţată, ouă,carne şi brîn- zeturi, fără a spune preotului şi părinţilor păcatul acesta;

Mă spovedesc la preot numai obligat de mama şi mă împăr- sc cu Trupul si Sîngele Domnului fără rugăciune şi post;

După Sfînta împărtăşanie mă bat cu copiii, scuip pe jos şi vorbesc cuvinte rele, uitînd de Domnul şi de sfatul preotului şi al părinţilor;

Nu ajut părinţii la treabă în casă, la cîmp şi îi amăgesc că am de in văţat, iar eu mă duc la joacă şi la prieteni;

Plec la şcoală, la prieteni, în sat sau oraş, fără a cere voie de la părinţi, nici nu le spun sincer unde am fost şi ce am făcut;

Fug de la şcoală, nu-mi fac lecţiile, iau note rele şi nu spun parinţilor mei tot ce fac, din frică sau din nepăsare;

M-am învăţat cu televizorul, cu desenele animate şi cu filmele rele, stînd seara la televizor fără voia părinţilor şi apoi, mă culc fara rugăciune;

Mă cert cu băieţi şi fetiţe, vorbesc mult, spun minciuni şi îi îndemn pe copii să facă cele rele;

Am văzut pe tata beat, fumînd, înjurînd şi certîndu-se cu mama si am încercat să fac şi eu ce face el;

Am început să fumez pe ascuns, să fur, să înjur şi să lipsesc de la biserică, apoi spun minciuni, vorbesc cuvinte urîte şi nu mai ascult de părinţi şi de profesori;

M-am împrietenit cu copii şi colegi răi, care m-au învăţat să

fug de acasă, să fac fapte urîte şi să nu mai ascult de nimeni;

Nu cinstesc cum trebuie pe părinţi, pe preoţi, pe învăţătorii mei, pe rude şi pe naşii de botez, nici nu le sărut mîna.

Acestea şi mai multe păcate decît acestea am făcut şi vă rog, părinte, să mă iertaţi, să mă dezlegaţi şi să vă rugaţi lui Dumnezeu pentru mine păcătosul, căci făgăduiesc, cu ajutorul lui Dumne zeu, să nu mai fac aceste păcate, să fac canon pentru ele şi să pun început bun.

SPOVEDANIA ELEVILOR (13-18 ANI)

Mărturisesc Domnului nostru Iisus Hristos, Preasfintei Năs cătoare de Dumnezeu, tuturor sfinţilor, sfîntului înger păzitorul vieţii mele şi sfinţiei voastre, părinte, toate păcatele mele de la ultima spovedanie pînă astăzi:

Nu slăvesc pe Dumnezeu Cel în Treime închinat şi preamărit; Nu mulţumesc lui Dumnezeu ziua şi noaptea pentru că m-a născut pe lume din părinţi ortodocşi şi m-a luminat prin baia Sfîntului Botez;

Nu mulţumesc lui Dumnezeu cu lacrimi de recunoştinţă că mi-a dat viaţă, suflet, credinţă, sănătate şi mi-a adăugat anii pînă astăzi, ca să mă pot pocăi;

M-am îndoit în credinţă, citind cărţi rele despre Dumnezeu;

Am ascultat pe unii profesori care ne spuneau să nu mergem la biserică şi să nu citim cărţi sfinte, ci să mergem Duminica şi în timpul liber la discotecă, la film, la sport şi în excursii;

M-am smintit de părinţii mei, de preoţi, de colegi care vorbeau de rău pe Dumnezeu şi am slăbit în credinţă;

Am vorbit cu elevi sectanţi care grăiesc de rău Biserica, preoţii, Crucea, icoanele şi pe Maica Domnului şi am zis că şi religia lor este bună;

Am fost chemat de colegi sectanţi la casele lor de rugăciune şi mi-a plăcut cum cîntă şi se roagă;

Am primit de la colegi şi de la oamenii de pe stradă cărţi sectare, fără cruce şi icoane pe ele, le-am dus acasă şi le-am citit, zicînd că sînt bune;

Am primit daruri la şcoală, pe stradă şi chiar acasă de la sectanţi, precum şi haine, bani, mîncare, şi am zis că ei sînt mai credincioşi decît ortodocşii;

Am auzit pe tata înjurînd de cele sfinte şi m-am învăţat să înjur si *e*u de lucruri sfinte, supărînd pe Dumnezeu;

M-am împrietenit cu colegi răi care înjură, fumează, fură şi pacătuiesc cu fete, făcînd şi eu asemenea;

Am furat de la colegi, de la părinţi şi bunici, bani, mîncare, haine, cărţi, ţigări şi unele obiecte scumpe, fără a le mai da înapoi;

Nu mă rog regulat dimineaţa şi seara din cartea de rugăciuni, nici ini fac metanii, sau fac doar cîteva la îndemnul mamei;

Nu ştiu pe de rost rugăciunile începătoare - împărate ceresc,

Sfinte Dumnezeule, Preasfîntă Treime, Tatăl nostru - şi nu vreau sa le învăţ; sau le ştiu pe de rost, dar nu le spun regulat, dimineaţa si seara.

Nu ştiu pe de rost Crezul, Psalmul 50, Cuvine-se cu adevărat, rugaciunile de seară etc, nici nu mă silesc să le învăţ, deşi preotul, mama şi bunica mă îndeamnă;

Mă aşez la masă fără rugăciune şi fără să fac cruce şi nu mulţumesc lui Dumnezeu;

Nu am carte de rugăciuni şi nu citesc nici o rugăciune din carţile sfinte, chiar dacă mama şi preotul mă îndeamnă;

Nu citesc nici alte cărţi de rugăciuni şi de învăţătură creştină Ortodoxă, ci mă duc în timpul liber la plimbare, la cinema, la stadion, la discotecă, la vecini sau stau la televizor;

Nu merg Duminica şi în sărbători, cînd sînt liber, la biserică., sa ascult Sfînta Liturghie, să mă rog lui Dumnezeu pentru mine si părinţii mei;

Nu mă rog nici acasă, nici la biserică pentru colegii bolnavi, pentru fraţii şi părinţii mei, pentru cei săraci, goi şi bolnavi care nu au casă, haine şi mîncare, nici nu mă duc să-i vizitez şi să-i mingii;

La biserică merg tîrziu, numai de gura mamei, stau puţin şi fug pe stradă, la joacă, la distracţii, la colegi;

Am fost Duminica în timpul Sfintei Liturghii la cinema, la stadion, la adunări lumeşti, la biserici care nu sînt ortodoxe, la plimbare cu fete şi băieţi şi la şedinţe de yoga, bahai, karate, arte

marţiale, spiritism etc;

Am rîs de preoţi, de cerşetori, de bolnavi şi de bătrîni şi i-am vorbit de rău;

Nu ascult de preotul de la biserica noastră, nu-i sărut rnîna, nici nu-i dau bună ziua cînd îl întîlnesc;

Nu merg regulat şi cu dragoste la orele de religie, în biserică şi la şcoală, nici nu ascult cu atenţie lecţiile;

Nu citesc cărţi ortodoxe sfinte, ca: Noul Testament, Catehis mul ortodox, Vieţile Sfinţilor şi alte cărţi de învăţătură şi nu mă rog din Ceaslov, Psaltire, Acatistier şi Cartea de rugăciuni zilnice;

îmi place să citesc romane, cărţi de poveşti şi cărţi sectare;

Pierd timpul liber fără folos, stau 2-3 ore la televizor, privesc filme de desfrînare şi filme poliţiste şi mă smintesc de ele;

Părinţii mă opresc să privesc filme pornografice, dar eu, fiind robit(ă) de patima desfrînării, deschid pe ascuns televizorul;

Mă biruiesc de gînduri şi imaginaţii desfrînate, îmi amintesc cele văzute la televizor şi mă îndulcesc cu aceste gînduri;

M-am învăţat de la băieţii răi să fac onanie (malahie) şi sînt robit de acest greu păcat de mai mult timp, neputîndu-mă lăsa de el;

Nu postesc regulat sau deloc miercurea, vinerea şi în cele patru posturi de peste an, deşi mama mă îndeamnă să postesc;

Mănînc de dulce pe ascuns, fur carne, ouă, brînză şi primesc de la colegi mîncare de dulce în zile de post;

Ca fată, am intrat necurată în biserică, am sărutat sfintele icoane şi am luat anaforă, fiind machiată;

M-am îmbrăcat necuviincios, cu fustă scurtă, m-am fardat, am smintit băieţii cu ţinuta mea şi am intrat aşa în biserică;

Am fost vara la mare, la ştrand, la stadion şi am umblat gol (goală), smintind pe alţii şi m-am smintit de femei;

Am fost la petreceri de noapte, cu fete şi băieţi, şi m-am îmbătat, am dansat, am vorbit cuvinte de ruşine, am înjurat, am fumat, m-am îmbrăcat necuviincios, am smintit pe alţii şi m-am smintit;

M-am împrietenit cu fete rele, m-am smintit de ele şi am încercat să fac păcate trupeşti, singur şi cu fete;

Am căzut în desfrînare o dată sau de mai multe ori cu fete, cu

una şi cu mai multe;

Am îndemnat şi pe alţi băieţi şi fete să facă păcatul desfrînării; Am căzut în păcate trupeşti cu fete minore, fără voia lor; Am căzut în păcate trupeşti cu rude, cu prietene şi cu femei itorite;

Ca fată am căzut în desfrînare fără voie, fiind violată o dată sau de mai multe ori, şi am rămas însărcinată, apoi am avortat copilul; .

Am făcut păcate ruşinoase (onanie) singură şi cu alte persoane si am învăţat şi pe alte fete să facă la fel;

Am căzut în desfrînare cu voia şi m-am păzit să nu rămîn gravidă;

Am căzut în desfrînare, am rămas gravidă şi am avortat copilul, o dată sau de mai multe ori;

Am fugit de acasă la un băiat, fără voia părinţilor mei, şi am păcătuit cu el un timp, fâcînd toate păcatele cele grele ale desfrînarii;

M-am păzit să nu rămîn gravidă, ba am făcut şi avort şi am îndemnat şi pe altele la desfrînare şi avort;

M-am certat cu mama şi cu tata şi m-au blestemat;

Am fugit de acasă şi de la şcoală şi m-au bătut părinţii, iar tata m-a înjurat de cele sfinte;

Ma stăpîneşte patima luxului, televizorul, muzica şi curiozita- tea desfrînării şi nu mă pot elibera de ele;

Vorbesc mult, sînt nervos, mîndru, leneş la rugăciune şi la lucru, mănînc de dimineaţă, nu vreau să postesc, m-am învăţat cu bautura, cu ţigara şi cu desfrînarea şi nu-mi este dragă biserica; imi pierd timpul, sănătatea şi tinereţea în toate păcatele, îndem nind si pe alţii să facă la fel ca mine;

Ca fată îmi vopsesc părul, unghiile, buzele, mă sulimenesc şi port haine foarte scurte, smintind pe băieţi, apoi îndemn şi pe fete să facă la fel;

Lipsesc regulat de la biserică, nu mă închin lui Dumnezeu cu credinţa, mă rog puţin, nu m-am spovedit de mult timp şi sînt

Indiferent(ă) faţă de Sfînta împărtăşanie şi de Dumnezeu. Acestea sînt păcatele mele cele mai de seamă, pentru care mă caiesc din toată inima şi cer iertare de la Dumnezeu şi
de la sfinţia

voastră, părinte, rugîndu-vă să-mi daţi canon pentru ele şi dezle gare, căci făgăduiesc să mă pocăiesc şi să pun început bun.

SPOVEDANIA TINERILOR CARE DORESC SĂ SE FACA PREOŢI SAU SĂ INTRE ÎN VIAŢA MONAHALĂ

Mărturisesc înaintea Domnului nostru Iisus Hristos, Preasfin- tei Fecioare Măria, tuturor sfinţilor şi înaintea sfinţiei voastre, părintele meu duhovnicesc, toate gîndurile şi dorinţele inimii mele pe care le port în suflet şi rog pe Milostivul Dumnezeu să vă lumineze prin Duhul Sfînt ca să mă învăţaţi ce să fac în viaţă, căci sînt hotărît să urmez lui Hristos şi să slujesc Biserica.

Mai întîi vă mărturisesc că am primit de la părinţi o frumoasă educaţie religioasă şi simt în mine multă bucurie şi pace sufle tească;

De mic iubesc pe Dumnezeu şi mă simt chemat să-I slujesc toată viaţa mea;

Iubesc mult Biserica, rugăciunea, sfintele slujbe, citirea cărţilor sfinte şi îmi este drag să aud vorbindu-se despre Dumne zeu;

De asemenea, iubesc mult liniştea, singurătatea, tăcerea, mă năstirile, viaţa curată în Hristos şi aş dori să-i urmez pînă la moarte, dar nu ştiu cum anume;

Un glas de taină mă îndeamnă să merg la seminar, la Faculta tea de Teologie, să învăţ cuvîntul lui Dumnezeu şi să mă fac preot;

Doresc mult să fiu preot bun, să fac misiune ortodoxă cu copiii şi credincioşii, să duc viaţă duhovnicească, să vorbesc tuturor de Hristos, să călăuzesc multe suflete la Dumnezeu şi să-mi dăruiesc toată viaţa în slujba Bisericii;

Alt gînd mă îndeamnă să părăsesc lumea, să mă retrag în munţi la o mînăstire sau un schit, şi să mă rog neîncetat lui Hristos cu smerenie şi lacrimi, pentru iertarea păcatelor mele şi pentru toată lumea;

Dar sînt cuprins de îndoială, că nu ştiu pe ce cale să merg şi

care este cea mai bună pentru mîntuirea sufletului meu - preoţia iau călugăria;

Sînt cuprins şi de frică pentru că atît preoţia cît şi viaţa călugărească sînt grele pentru mine, căci cer jertfă totală şi nu ştiu dacă am chemare pentru ele, deşi le iubesc pe amîndouă;

Mă tem, de asemenea, căci sînt păcătos, rău, neascultător şi mindru, nu mă simt vrednic de preoţie, fiind slab, fricos, lipsit de barbăţie şi nu mă lasă părinţii. Apoi am şi unele păcate trupeşti din tinereţe, care mă fac nevrednic de harul preoţiei şi nu ştiu ce sa fac;

De aceea, vă rog, părintele meu duhovnicesc, să mă cercetaţi după Sfintele Canoane, să mă călăuziţi spre Hristos şi să mă învăţaţi pe ce cale să merg, cum să slujesc mai cu folos pe Dumnezeu şi Biserica Lui şi ce să aleg mai mult: teologia şi preoţia misionară sau viaţa retrasă monahală pentru a mă ruga mai mult pentru mine şi pentru lume;

Vă mărturisesc, de asemenea, că mai am un coleg care vrea să mearga cu mine la Teologie şi la viaţa monahală, fiind foarte hotărît. însă nu ştiu dacă are voie, căci părinţii lui trăiesc în concubinaj, tatăl este beţiv şi înjură de cele sfinte, mama nu merge la biserica, nici nu se spovedeşte, iar colegul meu a căzut in desfrînare cu mai multe fete şi, deşi s-a mărturisit la duhovnic nu ştie ce cale să urmeze.

SPOVEDANIA TINERILOR NECĂSĂTORIŢI

Mărturisesc Domnului nostru Iisus Hristos, Preacuratei Sale Maici, tuturor sfinţilor Săi, sfîntului înger păzitorul vieţii mele şi sfintiei voastre, părintele meu duhovnicesc, toate păcatele mele de la ultima spovedanie, precum şi păcatele mele cele mari din copilarie pînă acum, pentru care mă mustră conştiinţa:

Nu slăvesc pe Dumnezeu Cel în Treime închinat şi preamărit; Nu mulţumesc lui Dumnezeu ziua şi noaptea pentru că m-a nascut pe lume din părinţi ortodocşi şi m-a luminat prin baia

Sfîntului Botez;

Nu mulţumesc lui Dumnezeu cu lacrimi de recunoştinţă că mi-a dat viaţă, suflet, credinţă, sănătate şi mi-a adăugat anii pînă astăzi, ca să mă pot pocăi;

Sînt slab şi îndoielnic în dreapta credinţă în Dumnezeu;

Nu mă silesc să mă întăresc mai mult în sfînta credinţă orto doxă şi în lucrarea faptelor bune, prin rugăciune şi citirea cărţilor sfinte;

Mă îndoiesc uneori, în cugetul meu, de existenţa vieţii veşnice şi nu mă ostenesc mai mult pentru mîntuirea sufletului meu;

Nu cunosc bine dogmele credinţei ortodoxe în care m-am născut şi botezat şi nu mă silesc să iubesc mai mult pe Hristos şi Biserica întemeiată de El;

Mă preocupă sectele religioase şi mi se pare că toate sînt bune, neputînd să deosebesc adevărul de minciună;

Am fost la adunări creştine sectare şi am apreciat unitatea şi cîntările lor;

Nu cunosc mai profund învăţătura Bisericii şi adîncul Orto doxiei şi nu mă rog lui Dumnezeu cu rîvnă şi credinţă;

Am în casă Biblie şi cărţi sectare fără cruce; discut uneori cu sectanţi şi mi se pare că şi credinţa lor este bună;

Nu citesc cărţi ortodoxe de explicare a credinţei, nici nu mă silesc să slăvesc pe Iisus Hristos, Mîntuitorul lumii;

Am primit sectanţi în casă, am stat cu ei la masă;

Am primit daruri şi ajutoare de la sectanţi ca să părăsesc Biserica Ortodoxă;

Mă rog foarte puţin, dimineaţa şi seara, acasă, la lucru şi pe cale; nu am Ceaslov, Psaltire, Acatistier şi cărţi de rugăciuni ca să laud mai mult pe Dumnezeu şi pe sfinţii Lui;

Nu merg regulat la biserică, mai ales la Sfînta Liturghie în Duminici şi sărbători, şi nu am răbdare să stau la slujbă pînă la sfîrşit;

Nu cunosc însemnătatea sfintelor slujbe din biserică, nici nu le preţuiesc cum se cuvine;

Nu postesc toate posturile de peste an, uneori nici miercurea şi vinerea, mîncînd de dulce şi chiar carne, fără a mă teme de Dumnezeu;

Am îndemnat pe alţi tineri, băieţi şi fete, să meargă Duminica

l.i film, la distracţii şi la nunţi şi am rîs de cei care se rugau şi mergeau la biserică;

Nu fac regulat metanii acasă, nu-mi fac nici canonul dat de duhovnic şi nu mă spovedesc în fiecare post, ci foarte rar;

Nu doresc cu mare bucurie să primesc Sfînta împărtăşanie, nu i nu mă silesc să fiu vrednic de ea;

Nu mă căiesc cu lacrimi cînd sînt oprit de duhovnic de cele slin te, fiind împietrit la inimă;

Am căzut din copilărie, cu gîndul, cu imaginaţia şi cu trupul, ni ruşinoase şi urîte păcate trupeşti;

Sâvîrşesc din anii de şcoală păcatul onaniei (malahiei); îl fac Mngur sau cu alţi tineri, rar sau adeseori, şi nu pot părăsi această

.1 patimă;

I Am învăţat şi pe alţi tineri acest păcat şi l-am făcut şi cu fete, încereînd de mai multe ori să cad în desfrînare cu ele;

I Am făcut acest urît păcat cu fete minore, cu rude apropiate şi chiar cu animale, supărînd foarte mult pe Dumnezeu;

ţ Ca tînăr am căzut în desfrînare o dată sau de mai multe ori, cu una sau cu mai multe fete, silindu-le la păcate grele, fără să mă Icni de pedeapsa lui Dumnezeu;

Am săvîrşit păcate trupeşti împotriva firii (sodomie), o dată mu tic mai multe ori şi nu m-am spovedit la duhovnic de acest

pAi-iit;

Am făcut păcate trupeşti cu rude, cu femei de altă religie, cu

•**te** minore, cu femei căsătorite etc, şi le-am păzit să nu rămînă

•**ârcinate;**

Am lăsat gravidă una sau mai multe fete şi le-am silit să

prteze copiii, devenind astfel ucigaş de copii, fără să mă cutre- n de mînia lui Dumnezeu;

Am păcătuit cu două surori, am căzut în desfrînare în zile de i, m sărbători şi la marile praznice, în loc să merg la biserică i mă pocăiesc cu lacrimi;

< licltuiesc timpul liber la cinema, la teatru, la cîrciumi, la nunţi şi petreceri lumeşti şi stau la televizor cîteva ore în fiecare

li i 11 n loc să mă rog, să citesc cărţi sfinte şi să mă odihnesc; Am privit la televizor şi la video filme pornografice, pline de

«

imagini de desfrînare şi din cauza lor am căzut în grele păcate trupeşti;

Sînt robit de distracţii, de beţie, de televizor, de desfrînare, de vrăjitorie, deşi ştiu că supăr pe Dumnezeu;

Am înjurat de cele sfinte, hulind pe Dumnezeu;

Am furat bani şi obiecte scumpe de la părinţi, de la rude şi de la serviciu şi nu am înapoiat cele furate;

Am deprins patima fumatului de tînăr şi nu mă pot lăsa de ea, fumînd în toate zilele şi în posturi;

Port haine scumpe, sînt mîndru, lacom, leneş la cele sfinte, răzbunător şi nu iert pe aproapele meu;

Ca fată sînt mîndră, luxoasă, clevetitoare, leneşă la cele sfinte, mincinoasă, certăreaţă cu părinţii şi cu aproapele şi iert greu;

îmi place să mă îmbrac după moda de azi, îmi tund şi îmi vopsesc părul, faţa, unghiile; fumez, mă port luxos, iubesc dis tracţiile, discotecile, dansul, filmele pornografice şi anturajul cu băieţi, smintind pe cei mai mulţi prin comportarea mea;

Am ispitit pe băieţi cu vorba şi cu îmbrăcămintea şi am căzut în desfrînare cu ei, făcînd onanie sau alte pâcate trupeşti, pierzîndu-mi fecioria şi rămînînd gravidă de minoră;

Am făcut avort şi am îndemnat şi pe altele la desfrînare şi avort, netemîndu-mă de pedeapsa lui Dumnezeu;

Nu am ascultat de părinţi şi am fost blestemată de ei;

M-am certat cu părinţii, cu rudele, cu prietenii şi nu mi-am cerut iertare, sărutîndu-le mîna;

Am mers la biserică şi am ascultat sfintele slujbe fiind certată cu cineva, cînd aveam ciclu şi chiar după ce am căzut în desfrî nare, sărutînd sfintele icoane şi luînd anaforă;

Am mers la biserică, la şcoală şi la serviciu coafată, machiată, şi cu îmbrăcăminte indecentă, smintind pe mulţi, şi nu m-am ruşinat de Dumnezeu şi de oameni;

Nu iubesc sfînta rugăciune, cărţile sfinte, viaţa duhovnicească, biserica şi mîntuirea; ci mă interesează mai ales traiul bun, grija pentru trup, banii, averea, luxul, petrecerile, televizorul şi toate cele trecătoare;

Mă rog foarte puţin acasă, la lucru şi la biserică, nu am răbdare să citesc şi să ascult cuvîntul lui Dumnezeu;

Nu am învăţat Crezul şi Psalmul 50 pe de rost, nici rugăciunile incepătoare, şi mă lenevesc la rugăciune, la post, la metanii, la sfintele slujbe şi la toată fapta bună;

Vorbesc de rău pe părinţi, pe preoţi, pe colegi, spun minciuni, glume urîte, rîd de aproapele şi divulg păcatele altora;

Am mers la nunţi şi la petreceri de noapte, unde am dansat, uni fumat, m-am îmbătat, am vomitat, m-am mascat, am drăcuit si am căzut în desfrînare;

Am crezut în puterea diavolului, am mers la descîntat, la deschis cartea - chiar la preoţi -, şi am dat bani să mi se spună viitorul, să mi se ghicească, ba chiar eu însămi am făcut vrăji, am licit în cafea, în bobi şi în cărţi de joc etc;

Sînt zgîrcit(ă), nu miluiesc pe cei săraci şi nu ajut pe cei din suferinţă;

Ca student(ă), am mers la examene nespovedit şi neîmpăr- tasit, fără să fac rugăciuni cu post, ca să-mi ajute Dumnezeu, increzîndu-mă în cunoştinţele mele;

Am intrat la facultate cu daruri, cu bani şi cu relaţii;

La studii mă comport cu mult orgoliu faţă de colegi şi rude; Mă îmbrac întotdeauna la modă, iubesc filmele, distracţiile, pornografia, televizorul, plimbările cu fete, desfrînarea, literatu-

ra erotică, filozofia raţionalistă şi ateistă, sportul, politica, prac ticile transcendentale etc;

Nu am credinţă tare şi profundă în Dumnezeu, nu iubesc Oamenii, nu merg regulat la sfintele slujbe, mai ales Duminica, nici nu mă rog dimineaţa şi seara, cu post şi metanii, ca să fiu iertat si miluit de Dumnezeu;

Nu citesc Biblia şi nici alte cărţi sfinte ortodoxe, nu mă Interesează cunoaşterea profundă a Ortodoxiei, mă îndoiesc în credintă şi sînt indiferent şi străin de trăirea vie, duhovnicească, in Hristos;

Nu iubesc din inimă, cu convingere interioară, pe Hristos, Biserica, Sfînta Cruce, Evanghelia, pocăinţa, rugăciunea, Sfintele Taine şi pe oameni;

Nu mă silesc să-mi schimb viaţa, să mă rog mai mult, să mă roiesc total lui Hristos şi aproapelui, să-mi jertfesc sănătatea, tineretea, capacitatea intelectuală, puterea şi voinţa spre slava lui

Dumnezeu şi slujirea oamenilor;

Nu citesc cărţi sfinte de învăţătură ortodoxă, ca să cunosc adevărul şi să trăiesc frumuseţea Ortodoxiei;

Studiez cu mult interes filozofia, literatura laică, ştiinţa, me dicina, politica şi dreptul, însă nicidecum teologia, care înalţă sufletul la Dumnezeu şi-1 întăreşte în dreapta credinţă;

Sînt stăpînit(ă) de păcatul desfrînării, m-am împrietenit cu o fată şi trăiesc cu ea în concubinaj, fără cununie religioasă şi evit naşterea de copii, practicînd paza şi avortul;

Sînt biruit de plăcerile trupeşti, păcătuiesc cu mai multe fete, practicînd desfrînarea în felurite chipuri, fac onanie, citesc lite ratură erotică şi merg la filme pornografice care ucid sufletul;

Ca studentă, trăiesc în desfrînare şi concubinaj cu unul sau mai mulţi colegi, nu vreau să nasc copii, mă ascund de părinţi, nu mă spovedesc regulat la preot, nici nu spun toate păcatele din cauza ruşinii şi a mîndriei, ca să nu ştie nimeni viaţa mea intimă, ba încă m-am şi împărtăşit, o dată sau chiar de mai multe ori, cu nevred nicie;

Am păcătuit trupeşte cu studenţi străini, creştini sau păgîni care nu cred în Hristos, am născut şi copii cu ei şi chiar vreau să mă căsătoresc cu unul din ei şi să plec în ţara lui, renunţînd la părinţi, la ţară, la copii şi, mai ales la credinţa ortodoxă în care m-am născut şi botezat;

Am primit daruri de la străini ca să păcătuiesc cu ei şi am făcut desfrînare în tot felul;

Mă îmbrac cu haine bărbăteşti şi port fustă scurtă; mă ma- chiez, îmi vopsesc părul, unghiile şi faţa, smintind pe cei din jurul meu şi îndemnîndu-i la desfrînare;

Nu m-am spovedit şi împărtăşit deloc din copilărie, nu merg Duminica la biserică, nu mă

căiesc de marile păcate în care mă aflu şi sînt nehotărîtă în tot ce fac;

Mă ispiteşte gîndul să plec din ţară, să mă căsătoresc cu un străin şi să adun bani şi avere, apoi să revin acasă;

Mă chinuie îndoiala în credinţă, pofta desfrînării şi mîndria că sînt mai deosebită decît alte fete;

Mă luptă uneori gîndul deznădejdii şi al sinuciderii şi chiar îmi doresc moartea;

Am încercat să mă sinucid o dată sau de mai multe ori, pentru ca prietenul meu cu care am greşit m-a părăsit şi are altă prietenă;

Fumez, beau mult, practic perversiuni sexuale cu soţul, cu colegii, sînt mereu tulburată, merg la vrăjitoare ca să mă iubească baietii, nu învăţ pentru examene, am rămas corigentă şi chiar am pierdut anul;

Am rămas gravidă de tînără şi am avortat sau am vîndut şi abandonat copilul fără să spun nimănui, ca să nu mă ştie nimeni; Am intrat uneori în biserică necurată, m-am spovedit în grabă,

n-am spus păcatele mari din cauza ruşinii, iar uneori m-am împărtăşit, fiind nepregătită;

Ca student practic, încă din liceu, gimnastică yoga, arte marţiale, karate, bahai, spiritism, ocultism, teosofie, budism şi alte practici păgîne transcendentale, total străine de ortodoxie şi de crestinism;

înjur de cele sfinte, mă îmbăt adesea, îmi bat soţia cu care traiesc în concubinaj, amîn cununia religioasă şi naşterea de copii si nu ascult de părinţi şi de preot, avortînd mai mulţi copii;

în facultate am participat la adunări sectare, am primit aju- toare de la ei şi m-am lepădat de Biserica Ortodoxă, făcîndu-mă sectant(ă);

Nu sînt mulţumit în viaţă de nimic, îmi pare rău de tot ce fac, as dori să mă pocăiesc, dar nu pot părăsi păcatele şi nu ştiu cum si ce să fac ca să ies din această stare cumplită în care mă aflu;

Caut un duhovnic bun şi nu găsesc, caut

cărţi bune ortodoxe, caut pe Hristos şi nu ştiu unde să-L aflu şi cum să mă apropii mai mult de Dumnezeu;

Nu m-am spovedit şi împărtăşit de cînd eram copil. De aceea, ma simt gol şi pustiu la suflet şi nemulţumit în viaţă.

Am amînat pocăinţa şi spovedania, iar după ce am venit la spovedanie m-am împărtăşit cu nevrednicie cu Sfintele Taine, inainte de facerea canonului primit, fiind certat(ă) cu aproapele.

Acestea sînt păcatele mele cele mai mari pe care le-am făcut din copilărie pînă acum, pentru care mă căiesc şi-mi pare rău şi cer iertare de la Dumnezeu, iar de la sfinţia voastră, părinte, cer canon de pocăinţă şi dezlegare, căci făgăduiesc să părăsesc păca- tele mele şi să pun început bun.

SPOVEDANIA GENERALĂ A CELOR CĂSĂTORIŢI

Mărturisesc Domnului Dumnezeului şi Mîntuitorul ui nostru Iisus Hristos, Preacuratei Sale Maici, tuturor sfinţilor Săi şi sfinţiei tale, părinte, toate păcatele mele sufleteşti şi trupeşti făcute din copilărie, din anii tinereţii, de la căsătorie şi de la ultima mea spovedanie pînă acum:

De cînd mă ştiu pe lume şi din anii copilăriei pînă acum, în păcate m-am născut, în păcate am copilărit, în păcate mi-am cheltuit tinereţea şi în păcate am trăit pînă astăzi, netemîndu-mă de Dumnezeu şi nesilindu-mă să-mi cunosc şi să-mi plîng păca tele, să le mărturisesc cu căinţă şi cu lacrimi, să le părăsesc şi în locul lor, cu ajutorul Duhului Sfînt, să pun început de pocăinţă creştinească, cum ne porunceşte însuşi Fiul lui Dumnezeu, zi- cînd: *Pocăiţi-vă, căs-a apropiat împărăţia cerurilor* (Matei 3, 2).

Căci din fragedă copilărie am fost rău (rea), neascultător de părinţi, mîndru, ambiţios, îndărătnic, făcînd în toate numai voia mea, neiubind pe Dumnezeu, nici Biserica, nici sfînta rugăciune, nici faptele bune. Ci, dimpotrivă, am iubit numai păcatul şi pofta cea rea, fiind robit din pruncie de cugetele desfrînării, de răutate, de mînie, de lăcomie, de furt, de minciună şi de toate cele pămînteşti.

La biserică nu mergeam regulat cu părinţii, la şcoală eram certăreţ, la rugăciune leneş, la post şi la metanii foarte greu mă plecam, iar la spovedanie şi la Sfînta împărtăşanie mă duceam rar, silit de părinţi.

Cînd aveam peste zece ani furam bani de la părinţi, mă băteam cu copiii de vîrsta mea, încercam să păcătuiesc cu fetele, înjuram de cele sfinte şi învăţam să fumez.

Iar cînd m-am făcut puţin mai mare, am început să fac păcatul onaniei (malahiei), care m-a stăpînit pînă m-am căsătorit. încă nici nu l-am mărturisit la duhovnic şi m-am împărtăşit cu nevred-

nicie.înainte de armată am fost ispitit să cad în desfrînare, şi am cazut cu o fată (sau mai multe), iar după armată am căzut cu totul in cumplitul păcat al desfrînării, păcătuind cu mai multe fete, pazindu-le să nu rămînă gravide, lăsînd pe una însărcinată şi indemnînd-o să avorteze copilul, smintind pe mulţi şi supărînd pe Dumnezeu şi pe părinţi cu păcatele mele.

Iar de cînd m-am căsătorit şi pînă acum am pe conştiinţă urmatoarele păcate:

Nu iubesc pe Dumnezeu din toată inima mea şi cu toată credinţa şi puterea mea;

Nu slăvesc pe Dumnezeu Cel în Treime închinat şi preamărit, Care a făcut cerul şi pămîntul;

Nu mulţumesc lui Dumnezeu ziua şi noaptea pentru că m-a nascut pe lume din părinţi ortodocşi şi m-a luminat prin baia Sfintului Botez;

Nu mulţumesc lui Dumnezeu cu lacrimi de recunoştinţă că mi-a dat viaţă, suflet, credinţă, sănătate şi mi-a adăugat anii pînă astazi, ca să mă pot pocăi;

Am slăbit în credinţă şi m-am îndoit de existenţa lui Dumnezeu

In tinereţe am zis chiar că nu există Dumnezeu, devenind ateu; Am îndemnat şi pe alţii să nu creadă, i-am aruncat în îndoială, am citit cărţi ateiste, hulitoare de Dumnezeu şi nu am voit să cer sfatul şi ajutorul moral al preoţilor şi oamenilor credincioşi;

In tinereţe am oprit soţia şi copiii să meargă la biserică, să postească, să se spovedească şi să se unească cu Hristos prin

Sfintele Taine;

In locul cărţilor ortodoxe creştine am citit cărţi de altă religie si am adus în casă cărţi de filozofie păgînă, cărţi de gîndire asiatică si carţi sectare, smintind pe mulţi cu necredinţa mea;

Am înjurat din copilărie de cele sfinte, hulind pe Dumnezeu, l-am deprins să înjure şi pe copiii mei şi am smintit pe mulţi cu acest greu păcat;

Am fost la adunări sectare şi am zis că şi sectele creştine sînt bune Am primit în casă misionari sectanţi şi am citit cărţile lor,

le-am dat şi altora să le citească, spre osîndă şi sminteală;

M-am mîniat şi am urît pe părinţi, pe soţie şi pe copii, pe rude, pe vecini, pe cei ce mi-au făcut rău şi nu i-am iertat multă vreme, nici eu nu mi-am cerut iertare de la ei; ba chiar şi acum ţin mînie pe unii din ei;

N-am iubit pe aproapele meu după putere: părinţi, fraţi, rude, vecini, binefăcători, bolnavi, cerşetori etc, cum ne porunceşte Mîntuitorul Hristos în Sfînta Evanghelie;

Urăsc pe cerşetori, pe săraci şi pe cei ce-mi fac nedreptate, dorindu-le moarte şi osîndă;

M-am deznădăjduit de viaţă, din cauza necazurilor şi a păca telor mele, şi chiar am voit să mă sinucid, spre veşnica mea pierzare;

M-am îndoit în puterea Sfintei Cruci, în sfinţenia icoanelor şi în fecioria Maicii Domnului, ascultînd hulele sectanţilor;

M-am îndoit uneori în sfinţenia Dumnezeieştilor Taine şi în puterea Sfintei Liturghii şi nu le-am preţuit cum se cuvine;

Ca student(ă), am practicat: yoga, zen, arte marţiale, magie, spiritism, hipnotism şi am studiat filosofia hindusă, ştiinţele oculte, teosofia, masoneria şi unele cărţi de propagandă religioa să a noilor mişcări apărute: bahai, Noua Eră etc. şi am crezut în reîncarnarea sufletelor, care anulează învierea;

Am fost la vrăjitoare să-mi prezică viitorul, să-mi aleg soţia (soţul), să mă răzbun pe duşmani, să cîştig bani şi chiar am practicat şi eu vrăjitoria, ghicitul (în cafea, în bobi, în cărţi de joc etc), spiritismul, hipnoza, iluzionismul şi am invocat spiritele celor morţi;

M-am certat cu soţia, cu rudele, cu vecinii, de la avere şi moştenire, i-am dat în judecată şi nu vreau să-i iert pînă la moarte;

Nu mă mustră conştiinţa pentru păcatele mele, n-am lacrimi de pocăinţă, sînt foarte împietrit la inimă şi nu mă căiesc de toate cîte am făcut;

Am ucis oameni prin defăimare şi clevetire, rîzînd de ei sau minţind împotriva lor;

Am obligat soţia să avorteze, ucigînd mulţi prunci nevinovaţi prin pază sau prin medicamente;

Ca femeie, am avortat fără voia soţului şi a preotului, ucigînd atîţia copii în viaţă;

Am îndemnat şi pe alte femei, fiice, rude, vecine şi prietene sa-şi avorteze copiii, netemîndu-mă de pedeapsa lui Dumnezeu; M-am păzit să nu mai nasc copii, cu voia sau fără voia soţului, si am fost operată pentru a nu mai face copii;

Am făcut preadesfrînare, păcătuind cu mai mulţi bărbaţi şi chiar cu rude;

Am născut copii din desfrînare cu alţi bărbaţi şi i-am abando nat , i-am dat la casele de copii, i-am dat la străini pe valută sau i-am ucis pe ascuns, ca să nu ştie lumea păcatele mele şi nu am mărturisit aceaste crime la duhovnic;

Ca bărbat, am păcătuit cu mai multe femei, căsătorite, necă- satorite sau văduve, am violat chiar şi fete minore şi am făcut

Am desfrînat cu soţia peste fire, înainte şi după căsătorie, şi am păzit-o să nu facă copii;

sodomie şi alte cumplite păcate ale desfrînării, pierzîndu-mi sanătatea, cinstea şi sufletul şi nu le-am mărturisit la duhovnic niciodată, de ruşine;Am desfrînat cu rude apropiate, făcînd amestecare de sînge,ba am căzut la tinereţe în păcat cu o soră după trup şi cu animale si de ruşine, n-am mărturisit aceste grele păcate; Am căzut în desfrîn născut copii cu ele şi nu i-am botezat creştineşte; Am păcătuit cu soţia înainte de cununie, lăsînd-o gravidă şi, apoi, am obligat-o să avorteze; Am divorţat de prima şi a doua soţie, din motive necanonice,din minciună, gelozie, desfrînare, ură, răzbunare etc, şi am trăit in concubinaj cu multe femei;Am furat de la biserici icoane, obiecte sfinte, bani etc, spre a mea ca osîndă şi nu mi-am mărturisit acest păcat strigător la cer; Am făcut casa mea casă de desfrînare şi de ucidere a copiilor, prin injecţii şi avort, casă de păcate, de beţii şi am privit filme pornografice, adunînd la mine pe mulţi tineri, bătrîni şi fete, şi

indemnîndu-i la desfrîu;Am bătut pe alţii de moarte, la beţie sau la mînie, voind chiar sa-i ucid, neiertîndu-i creştineşte mulţi ani;

încă nici acum nu

i-am iertat;

Am oprit plata lucrătorilor şi săracilor şi nu am dat înapoi împrumutul;

Am furat bani, haine, alimente, materiale etc. de la văduve, de la săraci, de la vecini şi de la magazine, de la spitale şi de la casele de copii orfani şi handicapaţi, lăcomindu-mă pentru avere, spre a mea veşnică osîndă;

Am vîndut alimente stricate sau vechi, am pus apă în lapte şi în vin, ca să cîştig bani mai mulţi, am dus daruri rele la altar, am furat din biserică şi din curtea cimitirului şi am fost martor mincinos la proces pentru bani sau din răzbunare;

Am smintit pe copii, pe tineri şi pe mulţi oameni cu faptele şi cu răutăţile mele, îmbătîndu-mă, mîniindu-mă, furînd sau dansînd;

Am lucrat la cîmp şi acasă, în sărbători şi Duminica, am jucat la cîrciumi şi la nunţi, în sărbători şi în timpul Sfintei Liturghii;

Am căzut în desfrînări spre marile sărbători, Duminica, în posturi şi în timpul sfintelor slujbe, netemîndu-mă de pedeapsa lui Dumnezeu;

Nu am vrut să plătesc pensie alimentară pentru copiii mei din căsătoria canonică şi din concubinaj, minţind că nu ar fi copiii mei şi am cîştigat procesul în favoarea mea prin bani, relaţii şi co rupţie;

Citesc cărţi erotice şi reviste pornografice, privesc filme de desfrînare la video şi la televizor, cu familia, cu prietenii şi copiii mei, smintindu-i şi îndemnîndu-i la păcate urîte trupeşti;

Ţin în casă şi la locul de muncă imagini necreştine şi porno grafice cu femei goale, cu animale şi cu obiecte de tot felul, în loc să pun numai icoane şi imagini creştine;

Am căsătorit copiii mei fără cununie religioasă şi i-am sfătuit să nu nască decît unul sau doi copii, iar pe ceilalţi să-i avorteze din cauza condiţiilor grele de viaţă de azi;

Am dat voie şi am îndemnat pe fiii mei să divorţeze din motive omeneşti, pentru avere, pentru locuinţă, din mîndrie şi din răz bunare;

Am dat în judecată pe nedrept pe vecini, pe părinţi, pe rude şi pe străini pentru moştenire, pentru grădină, pentru bani, pentru

ca m-au jignit şi necinstit pe mine, soţia şi copiii mei;

Am pus martori mincinoşi la tribunal şi am dat bani să spună minciuni în locul adevărului, netemîndu-mă de Dumnezeu;

Am cîştigat procesele cu mită şi daruri, în paguba celor nevi aţi;

Am mers adesea la vrăjitoare, la cele ce ghicesc şi lucrează cele rele cu puterea diavolului, în loc să alerg la Dumnezeu şi la preot, prin rugăciune, post şi spovedanie;

Am dat slujbe la catolici, la armeni, la creştini de altă lege, şi am asistat la serviciile lor - botez, nuntă şi înmormîntări;

Am stricat casele altora şi am ucis multe suflete prin desfrî- mare, prin judecăţi nedrepte, prin furt şi minciună, prin calomnie si vrăjitorie;

Am furat din pădure, de pe cîmp, de la fabrică, de la rude şi parinţi, am furat de pe şantier, dînd mită şi fâcînd acte false şi am adus în casă lucruri, alimente, haine şi bani străini, nemunciţi de mine;

M -am îmbogăţit din furt, cumpărîndu-mi maşină şi zidindu-mi casa din avere străină;

Cumpăr ieftin lucruri şi alimente obişnuite şi le vînd scump, imbogăţindu-mă din banii săracilor şi ai ţăranilor, în timp ce mulţi nu au casă, îmbrăcăminte şi hrană;

Vînd băuturi de tot felul, mi-am făcut casa circiumă şi loc de intilniri, de desfrîu, de beţie şi petreceri;

Am vînd ut băuturi alcoolice scumpe la cei slabi, beţivi şi saraci, adunînd averi străine spre veşnica mea osîndă şi împingînd pe mulţi în patima beţiei;

Am îmbătat pe oameni şi unii s-au bătut şi chiar s-au ucis în casa mea;

Sint foarte mîndru, mă îmbrac luxos, cu haine scumpe, caut să fiu lăudat de toţi, uitînd că mîine voi muri şi voi fi osîndit pentru pacatele mele;

Ca femeie, m-am fardat în tot felul, am purtat haine scurte, mi-am coafat şi vopsit părul şi prin aceasta am smintit şi am tras la desfrînare pe mulţi bărbaţi şi tineri;

Am fost ispită pentru tinerii slabi, pentru copiii mei, pentru barbaţii desfrînaţi, îndemnînd pe mulţi la desfrînare şi în cele mai

grele păcate;

Am îndemnat pe fetele mele să păcatuiască fără cununie religioasă, să poarte îmbrăcăminte necuviincioasă, să se căsăto rească cu oameni bogaţi, iar nu credincioşi, şi să-şi avorteze copiii;

Nu mi-am crescut în frică de Dumnezeu copiii, nu i-am dus la biserică regulat, nu i-am păzit, după putere, de păcatele tinereţii, nu i-am dus la spovedanie şi la Sfînta împărtăşanie;

Nu am dat o bună educaţie religioasă copiilor şi chiar soţului meu, lăsîndu-i după voia lor, nici nu le-am dat cărţi de învăţătură ortodoxă, din care cauză soţul şi copiii nu cred în Dumnezeu sau, deşi cred, nu se roagă, nici nu merg la biserică, ba înclină spre secte;

Sînt zgîrcit(ă), nu fac milostenie, nu dau slujbe la biserică, nu port grijă de cei morţi şi alung săracii de la uşa mea;

Ca intelectual, încă din anii copilăriei am fost crescut de părinţii mei departe de Dumnezeu şi de Biserică, căci nu mă duceau la sfintele slujbe, decît la înviere şi nici nu mă trimiteau la spovedanie;

In anii de liceu m-am îndepărtat mai mult de Dumnezeu, datorită educaţiei ateiste şi lipsei totale de catehizare religioasă; Ajungînd la vîrsta critică de 18 ani, am afirmat că nu există Dumnezeu, că preoţii sînt nişte amăgitori ai oamenilor şi că la biserică merg numai ţăranii şi bătrînii inculţi care nu ştiu carte;

în ultimii ani de liceu am căzut în păcatul onaniei, care m-a stăpînit pînă la căsătorie; apoi am căzut în desfrînare propriu-zisă cu mai multe fete, din care una sau chiar mai multe a avortat copii;

Tot în anii de liceu am învăţat să fumez, am citit multe cărţi necreştine, ateiste, de filosofie, de ştiinţă, de artă, de iniţiere teosofică şi masonică şi cărţi erotice şi pornografice, care m-au înstrăinat tot mai mult de Dumnezeu, neascultînd de preoţii Bisericii;

La facultate am fost la fel străin de religie, de biserică, de credinţa ortodoxă, iubind mai mult studiul, distracţiile, păcatele trupeşti, desfrînînd singur şi cu mai multe fete;

Mi-au plăcut de asemenea plimbările, turismul, în ţară şi peste

hotare, filmele pornografice şi practicile yoga, karate, artele marţiale, budismul, teosofia etc, iar la biserică mergeam numai Ocazional, la îndemnul altora;

Atît pînă la căsătorie, cît şi mulţi ani după căsătorie, nu am crezut în Dumnezeu şi am hulit în public şi în taină pe Dumnezeu, Biserica şi preoţii, rămînînd departe de Hristos;

M-am îndoit mulţi ani în credinţă, nu m-am spovedit nici nu m-am împărtăşit cu Sfintele Taine din copilărie, oprindu-mi soţia si copiii să meargă la biserică, sau lăsîndu-i din copilărie în voia

Nu am dat o educaţie creştinească copiilor mei, din care motiv si-au pierdut credinţa în Dumnezeu şi trăiesc ca şi mine în păcate, departe de Hristos;

Am înjurat de cele sfinte, am fost beţiv, am certat soţia, am inşelat-o cu alte femei, am obligat-o să facă avorturi şi n-am lasat-o să meargă la biserică;

Mi-e ruşine şi acum să merg la biserică în sărbători, ca să nu rida oamenii de mine şi mă tem să fac o spovedanie generală, căci am multe păcate şi nu le pot încă părăsi;

Am căzut în desfrînare cu mai multe femei, tinere, căsătorite, vaduve şi chiar cu rude;

Am făcut onanie, sodomie şi perversiuni sexuale multă vreme si nici acum nu m-am pocăit de aceste grele păcate, nici nu le-am spovedit pînă în prezent;

Am făcut politică şi duşmănie între rude şi colegi, am activat in organizaţii oculte şi securitate, m-am răzbunat, am pîrît, am Corupt pe alţii, nu iubesc pe Dumnezeu şi pe oameni, nu fac milostenie şi mă tem de moarte;

Ca profesor de liceu şi facultate am primit daruri şi bani la examenele de admitere şi am promovat elevii şi studenţii slabi la învăţătură, luînd mită şi cadouri, iar în unele cazuri am corupt fetele să păcătuiască cu mine pentru a lua examenele;

Ca medic am luat mită de la bolnavi ca să-i tratez, să-i operez, sa le dau concedii medicale şi să-i scot la pensie;

Ca director de întreprindere, fabrică, şcoală, am luat mită ca sa angajez noi salariaţi, am păcătuit cu femei ca să rămînă în serviciu si m-am purtat rău cu oamenii, persecutînd pe cei corecţi

şi credincioşi şi favorizînd pe cei ce-mi dădeau cadouri şi bani;

Mă lenevesc să merg regulat la biserică în sărbători, Duminica şi în posturi, stau mult la televizor cu copiii mei, pierzînd timpul de rugăciune şi odihnă, sînt împietrit(ă) la inimă, nu mă rog aproape deloc, nu am lacrimi de pocăinţă, nu am răbdare înviată, mă supăr din nimic, îmi doresc moartea, smintesc pe cei din jur cu viaţa mea, nu mă tem de iad şi nu iert din inimă;

Am pierdut în zadar tinereţea, averea, sănătatea, tot ce mi-a dat mai scump Dumnezeu, şi nu ştiu cum să mă pocăiesc şi să dobîndesc iertare, fiind bătrîn, slab şi păcătos. Insă am mare nădejde de mîntuire, căci cred în mila lui Dumnezeu şi în rugă ciunile Maicii Domnului care se roagă neîncetat pentru cei pă cătoşi.

Acestea sînt păcatele mele cele mai mari pe care le-am făcut din copilărie şi pînă acum, pentru care mă căiesc şi-mi pare rău şi cer iertare de la Dumnezeu iar de la sfinţia voastră, părinte, cer canon de pocăinţă şi dezlegare, căci făgăduiesc să părăsesc păca tele mele şi să pun început bun.

SPOVEDANIA CREDINCIOŞILOR SPORIŢI DUHOVNICEŞTE

Mărturisesc Mîntuitorului nostru Iisus Hristos, Maicii Dom nului, tuturor Sfinţilor şi sfinţiei tale, cinstite părinte, toate păca tele mele de la ultima spovedanie pentru care mă mustră conştiinţa.

Nu slăvesc neîncetat pe Dumnezeu Cel în Treime închinat şi preamărit pentru toate cîte mi-a dat în viaţă;

Nu mulţumesc lui Dumnezeu ziua şi noaptea pentru că m-a născut pe lume din părinţi ortodocşi şi m-a luminat prin baia Sfîntului Botez;

Nu mulţumesc lui Dumnezeu cu lacrimi de recunoştinţă că mi-a dat viaţă, suflet, credinţă, sănătate şi mi-a adăugat anii pînă

astazi, ca să mă pot pocăi;

Nu mi-am făcut întreg canonul dat de părintele meu duhovni- cesc la ultima spovedanie;

Am greşit cu gîndul şi cu imaginaţia, treaz şi în vis, ziua şi noaptea, din cauza mîndriei şi a neluării aminte de sine;

Am greşit cu limba, vorbind mult, clevetind, osîndind, glu mind, luînd în rîs pe aproapele şi uitînd mereu să rostesc rugă- ciunea**:** Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ma pe mine păcătosul;

Am greşit cu uitarea, căci uit să mă rog neîncetat, să ţin tăcere si să-mi fac canonul dat de duhovnic, uit să fac milostenie după mere, să-mi cer iertare de la aproapele, călcînd poruncile Dom nului din Sfînta Evanghelie şi, mai ales, uit de ceasul morţii şi al judecatii viitoare;

Am greşit cu lăcomia pîntecelui, mîncînd mult şi de două ori pe zi, mai ales în posturi, bînd vin şi mîncînd cu ulei în zilele Sînt biruit de iubirea de bani şi de averi şi nu mă îndur să dau milostenie la săraci, să ajut pe cei lipsiţi şi să dau ajutor la construirea bisericilor noi;

Sînt greu luptat de gîndul slavei deşarte, de patimile trupului si de cumplitele gînduri de hulă împotriva celor sfinte;

Sînt adesea biruit de pofta desfrînării, visînd necuraţii, privind cu patimă feţe străine şi, mai ales, femei îmbrăcate necuviincios;

Nu împlinesc tot ce am promis lui Dumnezeu la spovedanie şi amin pocăinţa;

Sint rău (rea), împietrit(ă) la inimă, respingător, îndoielnic, mincinos şi mă rog puţin;

Nu citesc cu rîvnă cărţile sfinte ortodoxe,

mai ales, Sfînta Scriptură, Filocalia, Vieţile Sfinţilor şi scrierile Sfinţilor Părinţi, cheltuind timpul vieţii mele în zadar;

Nu am lacrimi la rugăciune, nu împlinesc jurâmînrul făcut la Botez şi căsătorie şi îmi rămîn rugăciunile şi metaniile nefăcute;

Nu port grijă de copii şi de soţ (soţie), trăind în neînţelegere si lipsindu-mi fiii de educaţie şi de iubirea lui Hristos;

Nu iubesc pînă la jertfă pe Hristos şi mă tem de moarte şi de chinurile iadului, fiind slab şi nepregătit;

Nu iubesc mai mult pe cei bolnavi şi suferinzi, nu vizitez bolnavii din spitale, nu ajut după putere pe săraci, orfani, văduve şi cerşetori, nici nu mă rog lui Dumnezeu pentru ei;

Nu mulţumesc îndeajuns lui Dumnezeu pentru necazuri, pen tru boală, pentru sărăcie, pentru ocară şi pentru toate încercările şi ispitele vieţii;

Nu iubesc pe toţi oamenii deopotrivă şi, mai ales, pe cei ce nu mă laudă, pe cei ce mă mustră, pe cei ce mă ocărăsc şi îmi vădesc greşelile;

Sînt mîndru(ă), trufaş, iubitor de laudă şi caut cinste şi apre ciere de la oameni, iar nu de la Dumnezeu;

M-am mărturisit pînă acum în grabă, superficial, fără căinţă şi lacrimi;

Nu mă spovedesc regulat şi nu-mi duc soţul şi copiii la mărtu risire;

M-am împărtăşit cu Trupul şi Sîngele lui Hristos fără lacrimi, cu puţină evlavie şi credinţă, necutremurîndu-mă de iubirea de oameni a lui Dumnezeu şi de harul negrăit al dumnezeieştilor Taine;

Nu ard la inimă de dorul lui Dumnezeu, nu mă aprind la rugăciune de focul Duhului Sfînt şi nu pot spori deloc în dumne zeiasca iubire şi în lucrarea harică a sfintei rugăciuni, lipsindu- mă de dulceaţa mistică a unirii minţii şi inimii cu Hristos;

Sînt nepăsător de mîntuire, fără răbdare în viaţă, nemulţumit de starea în care mă aflu şi nu are cine mă povăţui pe calea cea strimtă a mîntuirii;

Din cauza aceasta mă cert cu soţul (soţia) şi copiii, cu rudele şi vecinii şi nu-mi pot stăpîni firea, simţurile, gîndurile şi imagi naţia.

Acum, apropiindu-mă de bătrîneţe şi de moarte, doresc să merg la o mînăstire şi să mă rog lui Dumnezeu toată viaţa în linişte şi singurătate, pentru care vă rog să mă sfătuiţi şi să mă călăuziţi spre Hristos cum credeţi mai bine.

De aceea, vă rog, părintele meu duhovnicesc să aveţi milă de sufletul meu, să mă răbdaţi în ispitele vieţii, să mă sprijiniţi în lupta grea cu patimile care mă asupresc şi să mă ajutaţi să nu pierd pe Hristos, ci să mă unesc cu El şi să dobîndesc iertare, milă, har

|i mîntuire de la Dumnezeu Tatăl, Fiul şi Duhul Sfînt, rînduin- du-mi canon de ispăşire şi dezlegare de tot ce am făcut, căci i i! ;iduiesc să pun început bun de pocăinţă.

SPOVEDANIA FEMEILOR GRAVIDE CARE MERG LA MATERNITATE

întrucît femeile însărcinate trebuie să meargă la maternitate impărtăşite pentru că îşi riscă viaţa în timpul naşterii, preoţii de parohie sînt datori să le spovedească şi să le împărtăşească înainte de internare la spital, chiar dacă se află sub canon, urmînd ca ulterior să-şi continue canonul dat. în caz de urgenţă, dacă femeia gravidă a rămas nespovedită şi neîmpărtăşită, preotul este obliigat s-o mărturisească pe scurt şi s-o împărtăşească cu Trupul si Sîngele lui Hristos, fiindcă la naştere femeile îşi riscă viaţa,

Iată un model de spovedanie, pe scurt, în caz de urgenţă:

Mărturisesc lui Dumnezeu, Maicii Domnului, tuturor sfinţilor si sfinţiei tale, părinte, păcatele mele cele mai mari care le-am fcut în viaţă şi de la ultima mea spovedanie:

Am fost întotdeauna slabă în credinţă şi n-am mers regulat la biserică;

M-am rugat puţin, în grabă şi n-am păzit poruncile lui Dum nezeu;

Am căzut în desfrînare înainte de căsătorie şi am trăit în
concubinaj, pînă m-am cununat religios;

Am născut atîţia copii şi am avortat cu voia atîţia copii;

Chiar şi acest copil care urmează să-1 nasc, am vrut să-1 avortez;

Am păcătuit cu unul sau cu mai mulţi bărbaţi, înşelîndu-mi sotul cu voia;

Am înjurat de cele sfinte, am fost la vrăjitoare, am fumat şi m-am un îmbătat;

Sînt certată cu părinţii, cu rudele şi cu alte femei şi n-am cerut iertare pînă acum;

Am îndemnat pe alte femei la avort, la desfrînare şi la războ
nare, iar pe unele le-am dus eu la avort şi le-am ajutat;

M-am îmbrăcat necuviincios, după moda de azi, smintind lumea şi am iubit distracţiile, dansul şi televizorul;

Sînt oprită de Sfînta Împărtăşanie pe un timp, din cauza păcatelor mele;

N-am postit cele patru posturi şi zilele rînduite şi nu ţin curăţenie cu soţul;

îmi pare rău de toate păcatele pe care le-am făcut şi cu lacrimi cer iertare de la Dumnezeu; iar dacă voi naşte copilul, făgăduiesc că voi părăsi păcatele făcute şi îmi voi face canonul rînduit pentru ele şi nu voi mai avorta nici un copil.

Acestea sînt păcatele mele cele mai grele care le am pe conştiinţă, pentru care cer iertare de la Dumnezeu şi de la sfinţia voastră, cinstite părinte, şi vă rog să mă dezlegaţi, să mă împăr tăşiţi cu Sfintele Taine şi să mă binecuvîntaţi ca să am o naştere uşoară şi să-mi dăruiască Domnul un copil frumos şi sănătos.

SPOVEDANIA BĂTRÎNILOR ŞI BOLNAVILOR ÎN STARE GRAVA

Mărturisesc Domnului nostru Iisus Hristos, Preacuratei Sale Maici, tuturor sfinţilor şi sfinţiei tale, părinte, toate păcatele mele mari care le-am făcut în viaţă şi de care mă mustră conştiinţa.

Am trăit pe pămînt cu multă nepăsare de mîntuirea sufletului meu şi cu multă îndoială şi nesimţire;

biseri
că;

Nu m-am spovedit din copilărie, de cînd mă ducea mama la biserică şi nu mi-am mărturisit niciodată păcatele mele cele mari; în copilărie am fost rău, neascultător de părinţi, străin de biserică şi nu aveam frică de Dumnezeu şi de păcat;

Cînd eram mai mare iubeam jocurile, petrecerile, beţia, furtul, minciuna, tutunul, înjurăturile şi femeile;

Am căzut în păcate cu femei înainte de căsătorie, am înjurat pe Dumnezeu, am furat de la alţii şi nu mergeam decît rar la

Am păcătuit cu soţia mea înainte de căsătorie, am păzit-o să nu facă mulţi copii, am născut cu ea atîţia copii şi am trimis-o să avorteze atîţia copii;

N-am dat o creştere bună copiilor mei, i-am lăsat de capul lor, s-au făcut răi de tineri şi au trăit de mici în beţii şi desfrînări, departe de Dumnezeu şi de biserică;

Am înşelat soţia de mai multe ori, păcătuind cu alte femei (bărbaţi), unele chiar rude, şi am lăsat una (sau mai multe) gravidă, fără a mărturisi la preot toate aceste mari păcate şi m-am
împărtăşit cu nevrednicie;

Am înjurat mult de cele sfinte, hulind pe Dumnezeu; am bătut de mai multe ori femeia, am alungat-o de acasă, am vrut să iau alta femeie, smintind copiii şi vecinii cu păcatele mele;

Am fost foarte beţiv, rău, necredincios şi fumător în viaţă şi nu am mers regulat în sărbători la biserică; ci mă duceam la cîrciu-
ma la prieteni, la tîrg, la cîmp cu vitele,
uitînd aproape total de Dumnezeu;

Posturile nu le-am ţinut, decît miercurea şi vinerea, sau cîte-o saptămînă la început şi la sfîrşit, iar la spovedanie nu mergeam deloc, fie că nu-mi plăcea de preot, fie din necredinţă şi uitare de ceasul morţii;

La beţie şi mînie mi-am bătut soţia, m-am certat cu rudele şi cu vecinii, de la pămînt şi de la vite, am avut multe judecăţi la tribunal, punînd martori mincinoşi;

Am ucis mulţi oameni în război, am fost
crud, răzbunător şi rau

Am făcut politică şi am trăit toată viaţa în ură, în ceartă şi duşmănie cu rudele, cu vecinii şi cu copiii mei;

Nu m-am împărtăşit de mic cu Sfintele Taine, nu m-am rugat niciodată din sfintele cărţi, nu am citit Biblia, nu cunosc deloc învăţătura de credinţă ortodoxă şi am zis că sectele sînt mai bune ca Ortodoxia;

Acestea sînt păcatele mele cele mai mari înviată, pentru care cer iertare şi dezlegare, ca să pot primi Trupul şi Sîngele lui Hristos, înaintea Căruia trebuie să stau cît de curînd la judecată.

SPOVEDANIA BOLNAVILOR PARALIZAŢI CARE NU POT VORBI*

Pe bolnavii fără grai sau operaţi în stare gravă sau muţi, dar cu mintea lucidă, preotul trebuie să-i mărturisească pe scurt, de păcatele mari făcute în viaţă, iar ei trebuie să răspundă afirmativ sau negativ, prin senine cu mîna sau cu capul.

Iată ce anume trebuie să-i întrebe preotul pe cei ce zac în patul suferinţei şi aşteaptă ceasul morţii şi al judecăţii:

Frate creştine, crezi cu tărie în Dumnezeu, Tatăl, Fiul şi Duhul Sfînt?

Ai zis vreodată că nu există Dumnezeu? Ai înjurat în viaţă de cele sfinte?

Ai mers vreodată la adunările sectanţilor?

Te-ai deznădăjduit vreodată de viaţă şi de mîntuire? Ai încercat în viaţă să te sinucizi?

Ai urît pe cineva de moarte? Dar te-ai împăcat cu el pînă acum?

Ai păcătuit în viaţă cu alte femei (bărbaţi) afară de soţie (soţ)?

Ai păcătuit cu soţia înainte de cununia religioasă? Ai obligat soţia să-şi ucidă copiii?

Cîte avorturi aţi făcut în viaţă?

Cîţi copii aţi născut şi cîţi aţi botezat în viaţă? Ai ucis vreun om ?

In viaţă ai fost beţiv, desfrînat şi rău?

Ţi-ai bătut soţia şi copiii?

***) Notă:** Dacă bolnavul îşi poate scrie singur păcatele, se poate spovedi şi în scris. Dacă bolnavul cade în comă, poate fi spovedit pe scurt la preot de soţie, de părinţi sau de copii. Iar dacă cineva este gata să moară nespovedit şi nu este preot la îndemînă, bolnavul îşi poate mărturisi păcatele mari la soţie, la copii, rude etc. iar aceia sînt datori să spună păcatele mărturisite de cel mort unui duhovnic, ca să fie dezlegat.

Ai dat copiilor educaţie creştinească sau i-ai lăsat în voia lor? Ai împărţit moştenirea în mod egal la copii?

Nu ai stricat în viaţă familia cuiva? Ai furat ceva din averea altora?

Te-ai rugat lui Dumnezeu regulat seara şi dimineaţa? Ai mers regulat în sărbători la sfînta biserică?

Ai ţinut în viaţă sfintele posturi?

Ai făcut în viaţă milostenie la săraci?

Te-ai spovedit şi împărtăşit regulat la biserică? Acum eşti împăcat cu femeia şi cu toţi oamenii?

Te-ai pregătit creştineşte pentru moarte şi pentru a sta la decată în faţa lui Hristos?

Te căieşti din inimă de toate păcatele făcute în viaţă? Ai nădejde tare de mantuire?

Vrei acum să te împărtăşeşti cu Trupul şi Sîngele lui Hristos?

SPOVEDANIA ORFANILOR, HANDICAPAŢILOR, INFIRMILOR ŞI CERŞETORILOR

Mărturisesc lui Dumnezeu, Maicii Domnului, tuturor sfinţilor si sfinţiei voastre, părinte, toate păcatele mele ce le-am făcut în viată şi de la ultima spovedanie care le am pe conştiinţă:

Nu slăvesc pe Dumnezeu Care a făcut cerul şi pămîntul şi mi-a dat viaţă;

Nu mulţumesc lui Dumnezeu că mi-a dat zile pînă astăzi, deşi sint orfan, infirm şi

trăiesc din mila oamenilor;

Nu dau laudă lui Dumnezeu - Tatăl, Fiul şi Duhul Sfînt, că mi-a dat minte să pot gîndi, ochi să pot vedea, limbă să pot vorbi si inimă să-L pot lăuda;

Nu mulţumesc din toată inima lui Hristos, Mîntuitorul lumii, că are milă şi de mine păcătosul şi mă hrăneşte în toată ziua din mlila oamenilor cu pîine, cu haine, cu apă şi adăpost pentru noapte;

însă mă căiesc, părinte, că sînt nemulţumitor şi cîrtesc înaintea lui Dumnezeu, zicînd că de ce m-a născut orfan, infirm şi sărac pe lume şi nu sînt şi eu sănătos şi în stare să mă hrănesc cu mîinile mele, ca ceilalţi oameni;

Uneori chiar mă deznădăjduiesc şi îmi doresc moartea, cînd mă văd singur pe lume, gol, bolnav, sărac şi fără mîngîiere, mai ales cînd văd că mulţi mă ocolesc, se feresc de mine, nu mă cercetează la azil şi spital şi chiar mă mustră;

Alteori mă mînii pe cei sănătoşi, că nu sînt şi eu ca ei, şi îi judec în cugetul meu;

Iar alteori slăbesc în credinţă şi zic că Dumnezeu este nedrept, căci unora le dă de toate şi sănătate, iar eu nu am nici adăpost, nici casă, nici masă, nici familie şi copii şi nici trup sănătos;

Din cauza deznădejdii am dorit uneori să-mi pun capăt vieţii; altădată am înjurat de cele sfinte, iar în tinereţe am căzut în desfrînare de cîteva ori cu o femeie (bărbat) infirmă ca şi mine şi n-am mărturisit niciodată vreunui preot;

De multe ori am furat de la vecini, de pe cîmp, din casele şi grădinile altora cîte ceva de mîncare şi îmbrăcăminte, că nu am cu ce trăi;

La preot nu m-am spovedit de multă vreme, nici nu m-am împărtăşit de mulţi ani, căci nimeni nu şi-a făcut milă cu mine să mă ducă la biserică sau să-mi aducă un preot cu cele sfinte;

Nici la biserică nu merg regulat, căci mi-e ruşine de oameni şi n-am cu ce mă îmbrăca, iar cînd merg, stau la uşa bisericii şi cer milă de la creştini;

De multe ori simt singur şi părăsit pe lume şi mă rog cu lacrimi înaintea lui Dumnezeu să aibă milă şi de sufletul meu;

Mă bucur mult cînd mă cercetează şi mă ajută cineva, şi sufăr mult cînd sînt uitat de toţi şi plîng singur, pînă mă mîngîie Dumnezeu şi Maica Domnului.

Acestea sînt păcatele mele cele mai mari din viaţă şi vă rog, părinte, să mă iertaţi de toate cîte am făcut şi să-mi daţi canon şi dezlegare de păcate, iar, dacă se poate, să mă uniţi cu Hristos prin Sfînta împărtăşanie.

SPOVEDANIA VĂDUVELOR ŞI VĂDUVILOR

Mărturisesc Domnului nostru Iisus Hristos, Preacuratei Sale Maici, tuturor sfinţilor Săi, sfîntului înger păzitorul vieţii mele şi sfinţiei voastre, părintele meu duhovnicesc, toate păcatele mele de la ultima spovedanie, precum şi păcatele mele cele mari din copilărie pînă acum pentru care mă mustră conştiinţa:

Nu slăvesc pe Dumnezeu Cel în Treime închinat şi preamărit; Nu mulţumesc lui Dumnezeu ziua şi noaptea pentru că m-a născut pe lume din părinţi ortodocşi şi m-a luminat prin baia Sfîntului Botez;

Nu mulţumesc lui Dumnezeu cu lacrimi de recunoştinţă că mi-a dat viaţă, suflet, credinţă, sănătate şi mi-a adăugat anii pînă astăzi, ca să mă pot pocăi;

Mărturisesc că în tinereţe am fost(sau nu) fată cinstită şi m-am casătorit cu un tînăr credincios (sau rău, beţiv etc);

în căsnicie m-am împăcat bine (sau nu) cu soţul, am trăit împreună atîţia ani şi am născut atîţia copii;

0 dată (sau de mai multe ori) mi-am înşelat (sau nu) soţul pacătuind cu alţi bărbaţi, am avortat (sau nu) atîţia copii şi ne-am **păzit** să nu avem copii, pentru care mă căiesc pînă la moarte;

De asemenea, mă căiesc foarte mult că nu am dat o bună educaţie religioasă copiilor mei, lăsîndu-i să cadă în toate păca tele de moarte: desfrîu, avort, certuri, beţii şi divorţ;

Mă căiesc din suflet că nu am îndemnat mai mult la rugăciune, la spovedanie şi la biserică nici pe copii, nici pe soţul meu cît am trăit împreună;

Mă căiesc mult că, din neglijenţa mea, soţul meu a murit nespovedit, neîmpărtăşit şi fără lumînare - care simbolizează lumina faptelor bune pe pămînt -, şi s-a dus nepocăit înaintea lui Hristos, Mîntuitorul lumii, pentru care amîndoi vom da greu raspuns la judecată;

De aceea, vă mărturisesc toate păcatele de moarte ale soţului meu, cîte ştiu că le-a făcut în viaţă, singur şi cu mine, şi făgăduiesc,

înaintea lui Dumnezeu şi a sfinţiei voastre, să fac eu canon pentru iertarea păcatelor lui (aici soţia spune preotului toate păcatele cunoscute ale soţului ei);

Acum de cînd am rămas văduvă, am făcut următoarele păcate mari:

Am cîrtit înaintea lui Dumnezeu că m-a despărţit de soţul meu prea devreme, zicînd că mai bine aş fi murit eu înaintea lui, căci este foarte grea văduvia;

Mă mustră conştiinţa căci a murit soţul(soţia) repede şi nepre gătită) şi nu am făcut destule rugăciuni şi milostenii pentru sufletul lui;

Nu port grijă mai mult de copiii mei căsătoriţi şi necăsătoriţi, lăsîndu-i să trăiască fără pocăinţă, după voia lor şi mă tem să nu aibă şi ei acelaşi sfîrşit rău ca şi tatăl lor, spre osînda lor şi a mea; Nu merg regulat la biserică, nu mă rog mai mult, nu postesc cum trebuie, nu citesc cărţi sfinte, mă spovedesc rar, mă împăr tăşesc numai la Sfintele Paşti şi mă tem să nu mă duc şi eu nepregătită înaintea lui Hristos, cum s-a dus şi soţul meu;

Apoi am făcut un păcat şi mai mare. Căci dorind să mă căsătoresc a doua oară, n-am cerut sfatul preotului şi am trăit în desfrînare şi concubinaj atîta timp cu (unul, doi sau mai mulţi) bărbaţi, făcînd grele păcate trupeşti acum la bătrîneţe, mîniind pe Dumnezeu şi smintind pe copiii mei şi pe cei ce mă cunosc;

La îndemnul rudelor, m-am cununat religios cu un bărbat văduv şi am convieţuit atîţia ani, apoi ne-am despărţit şi de atunci nu am mai greşit cu nici un bărbat;

Acum sînt bătrînă şi plină de păcate şi vreau să le părăsesc pe toate, să fac canon pentru ele şi să plîng pînă la moarte. Căci am mare nădejde că mă va ierta şi milui Bunul Dumnezeu şi Mîntui- torul nostru Iisus Hristos, urmînd întru totul sfatul şi canonul dat de sfinţia voastră.

Aşa să-mi ajute Dumnezeu.

SPOVEDANIA CELOR CE REVIN LA ORTODOXIE

Mărturisesc Domnului nostru Iisus Hristos, Preasfintei Năs- ătoare de Dumnezeu, tuturor sfinţilor şi sfinţiei voastre, părinte, toate păcatele mele cele mari pe care le-am făcut înainte de a părăsi Biserica Ortodoxă şi cele pe care le-am săvîrşit cît am fost amăgit de sectanţi, pînă m-am întors iarăşi în sînul Bisericii lui Hristos.

Ca fiu al Bisericii Ortodoxe, încă de copil am fost rău, neascultător de părinţi, nu mergeam la sfintele slujbe, nu mă rugam cu credinţă lui Dumnezeu, nu mă spovedeam decît la Sfintele Paşti.

Cînd eram elev de şcoală, furam bani de la părinţi, spuneam minciuni, nu învăţam bine carte, fumam, mergeam cu băieţii răi la film, la discotecă, la jocuri şi făceam urîte păcate trupeşti.

Cînd m-am făcut mai mare, am căzut în păcate trupeşti cu mai multe fete şi am trăit un timp în concubinaj pînă m-am cununat religios.

Cu soţia am făcut multe desfrînări şi ucideri de copii, căci am păzit-o să nu rărnînă gravidă şi am obligat-o să facă atîtea avorturi, pe care nu le-am mărturisit la preot, nici nu le-am părăsit şi nici nu m-am pocăit pentru ele.

Apoi, fiind stăpînit de duhul mîndriei şi neavînd un duhovnic bun, mărturisesc că am fost amăgit de sectanţi, necunoscînd bine credinţa ortodoxă, şi de atîţia ani m-am lepădat de Biserică şi de Botezul ortodox şi m-am dus la sectă (aici se spune numele sectei);

Am primit daruri şi ajutoare materiale de la sectanţi, ca să părăsesc Biserica Ortodoxă şi să hulesc dreapta credinţă în Dum- nezeu;

Am fost orbit de diavolul şi am hulit credinţa ortodoxă, mai ales Sfînta Cruce, pe Maica Domnului, icoanele şi preoţii sluji tori;

Am ajuns chiar să urăsc pe sfinţi, pe preoţi şi pe credincioşii ortodocşi, judecîndu-i şi vorbindu-i de rău;

Am urît de moarte Ortodoxia, Biserica, cele sfinte şi m-am lepădat de Botezul ortodox, primind botezul şi credinţa sectei în care am căzut;

Am alergat peste tot cu daruri şi cărţi sectare, prin casele ortodocşilor de la sate şi oraşe să-i convertesc la secta la care eram eu şi am amăgit unul, doi, sau atîţia ortodocşi, făcîndu-i sectanţi ca şi mine;

Am distrus şi am profanat icoane, cruci, cărţi ortodoxe şi m-am certat cu mulţi ortodocşi pentru credinţă, fiind foarte zelos pentru învăţătura sectară;

M-am certat cu preoţii în public şi i-am hulit, vorbindu-i de rău şi numindu-i mincinoşi şi închinători la idoli;

Am hulit Biserica întemeiată de Hristos, sfintele slujbe şi pe credincioşii ortodocşi, smeriţi şi ascultători;

Am urmărit viaţa preoţilor şi a unor credincioşi mai slabi şi am defăimat în public păcatele lor;

Am răspîndit cărţi, biblii şi broşuri sectare, prin sate şi oraşe; M-am lăsat robit de demonul mîndriei şi al iubirii de slavă deşartă, spunînd că numai sectanţii se mîntuiesc, neştiind că nu este mîntuire fără Biserică, fără Cruce şi fără Sfintele Taine;

Am predicat cu mîndrie în adunarea sectanţilor, socotindu- mă apostol şi trimis de Dumnezeu ca să vestesc mîntuirea altora, amăgindu-i că se mîntuiesc fără Biserică.

Acum mă căiesc cu lacrimi de aceste păcate grele şi făgă duiesc lui Dumnezeu, Maicii Domnului, tuturor sfinţilor Lui şi sfinţiei tale, părinte, că mă lepăd de toată învăţătura eretică a sectanţilor, de crezul lor, de mîndria lor, de hulele lor, de aduna rea lor şi cer iertare din toată inima pentru toate păcatele mele. Vă rog să-mi daţi aspru canon de pocăinţă şi dezlegare, căci mă reîntorc pentru totdeauna în sînul Bisericii lui Hristos, ca să-mi mîntuiesc sufletul.

SPOVEDANIA ATEILOR ŞI PAGÎNILOR CARE SE ÎNTORC LA HRISTOS ŞI PRIMESC BOTEZUL ORTODOX

Mărturisesc lui Dumnezeu, Cel în Treime închinat şi mărit, Tatăl, Fiul şi Duhul Sfînt, Maicii Domnului nostru Iisus Hristos, tuturor sfinţilor şi sfinţiei tale, părinte, că m-am născut din părinţi atei (sau necreştini, păgîni) şi am fost crescut în credinţa pă rinţilor mei (ateism, păgînism), fără să cunosc pe adevăratul Dumnezeu, fără să ştiu că Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu si Mîntuitorul lumii şi să înţeleg că nimeni nu se poate mîntui,
fară dreapta credinţă, fără Botez în numele Preasfintei Treimi şi fără Biserică.

Mărturisesc de asemenea, că, luminîndu-mă Dumnezeu cu lumina cunoştinţei Sfintei Evanghelii, am aflat calea mîntuirii în Biserica Ortodoxă şi am primit de bunăvoie Botezul ortodox, devenind fiu duhovnicesc al Bisericii întemeiate de Hristos, pen- tru care dau slavă şi mulţumită lui Dumnezeu.

Cît am fost în credinţa părinţilor mei, departe de Hristos, am facut multe păcate, pe care eu nu le socoteam a fi păcate, nemărturisindu-le niciodată cuiva. Iar acum le mărturisesc cu căinţă Domnului nostru Iisus Hristos şi sfinţiei tale, părinte, după cum urmează:

Am hulit credinţa creştină adusă în lume de

Hristos, soco- tind-o mincinoasă, amăgitoare şi pierzătoare de suflet;

Am hulit Biserica Ortodoxă, pe slujitorii ei, slujbele ei, sfinţii ei, Crucea răstignirii, învierea din morţi a Domnului, icoanele şi
pe Maica Domnului;

Am hulit Evanghelia propovăduită în lume de Hristos şi de Sfinţii Apostoli, socotind-o neadevărată, mincinoasă, nemîntui- toare;

Am hulit dogmele credinţei ortodoxe, în special dogma Preasfintei Treimi, şi dogma întrupării din Fecioară a Fiului lui

Dumnezeu şi a învierii, profanînd şi defăimînd dreapta credinţă şi numele lui Iisus Hristos;

Am hulit pe episcopi, pe preoţi, pe creştinii ortodocşi, urîn- du-i de moarte şi numindu-i înşelători ai oamenilor şi vrednici de pedeapsă;

M-am căsătorit cu femeie păgînă (atee) ca mine (sau cu femeie creştină) şi am născut atîţia copii pe care nu i-am botezat sau i-am botezat în legea mea sau in legea creştină ortodoxă;

Am păcătuit cu multe femei în viaţă, creştine şi păgîne şi am născut copii cu ele pe care i-am botezat în legea mamelor lor;

Am avut mai multe femei şi le-am silit să avorteze copiii, făcînd cu ele tot felul de sodomii sau orgii;

Am cîştigat mulţi bani pe nedrept şi am fost foarte lacom de averi;

Am fost rău, răzbunător, nemilostiv, hulitor de cele sfinte, zgîrcit, ucigaş de oameni şi plin de toate păcatele;

Am ucis trupeşte sau sufleteşte, cu voie sau fără voie, mai mulţi oameni şi copii de creştini, cînd eram ateu sau păgîn (mahomedan, budist, evreu etc.) şi am făcut mult rău şi pagubă creştinilor, urîndu-i de moarte pentru Hristos.

Acum mă căiesc de toate păcatele mele din necredinţă, din neştiinţă, din răutate, cu voie şi fără voie şi cer să iiu iertat, dezlegat şi numărat între fiii Bisericii lui Hristos, prin baia Sfîn- tului Botez, căci mă căiesc de toate păcatele mele şi mă lepăd de legea păgînă îcare am fost pînă acum, de învăţătura ei, de botezul ei şi de obiceiurile ei, străine de Hristos şi cer iertare de la Dumnezeu. Iar sfinţia voastră să-mi fiţi martor înaintea lui Hris tos pentru convertirea şi pocăinţa mea şi să mă ajutaţi să «pun început de viaţă creştinească, spre mîntuirea mea şi a familiei mele.

SPOVEDANIA CREŞTINILOR CARE AU FĂCUT PĂCATE FOARTE GRELE ÎN VIAŢĂ

Mărturisesc Domnului nostru Iisus Hristos, Preasfintei Năs- catoare de Dumnezeu, tuturor sfinţilor din cer şi sfinţiei tale, cinstite părinte, că eu sînt creştin numai cu numele, după Botez, dar prin faptele mele cumplite sînt cel mai păcătos om de pe pămînt şi nu este altcineva mai rău decît mine. De aceea mă cutremur să-mi mărturisesc şi să-mi descopăr cumplitele mele păcate pe care, singur, de bunăvoie le-am făcut în această viaţă, netemîndu-mă de Dumnezeu, neruşinîndu-mă de oameni şi pen tru care nu m-a mustrat conştiinţa.

Acum, sfinţite părinte, văzîndu-mă bolnav, bătrîn şi mustrat de conştiinţă, şi temîndu-mă de moarte şi de judecata lui Dum nezeu, cu lacrimi şi cu durere din inimă mărturisesc păcatele mele cele prea mari şi grele care mă apasă pe suflet şi pe care nu le-am mărturisit niciodată amănunţit la vreun preot în viaţa mea, nefăcînd nici canon pentru ele.

M-am născut într-o familie de părinţi (buni) răi, necredin- **cioşi** şi beţivi, care nu mi-au dat nici o educaţie creştinească în viaţă;

De mic am fost slab în credinţă, neascultător, mincinos şi rau, imitînd păcatele părinţilor pe care le vedeam la ei şi la cei din jur, căci înjuram de cele sfinte, fumam, furam, mă băteam cu copiii şi nu mergeam la biserică;

Cînd eram mai mare arh început să fur orice

din casă, de la vecini, de la şcoală, de pe cîmp, iar banii îi dădeam pe ţigări, pe bauturi şi la distracţii; alteori fugeam de la şcoală şi de la biserică, pentru că nu-mi plăcea să învăţ şi să mă rog;

De la vîrsta de 14-15 ani am început să cad în desfrînare, cu soră a mea mai mică, cu o verişoară, cu mai multe fete, fără nici o ruşine şi teamă de Dumnezeu şi de oameni;

De la vîrsta de 16-17 ani am intrat într-o bandă de hoţi şi

furam bani, vite, haine, de toate;

Am spart case, maşini, magazine, depozite, bănci etc. şi-am furat averi mari;

Am jefuit mai multe biserici şi am furat din sfintele altare sfinte vase, cruci de metal preţios, veşminte, obiecte de cult şi cărţi, pe care le-am profanat şi vîndut pe bani;

Am furat multe icoane vechi din case şi din biserici şi le-am vîndut străinilor pe valută; am furat covoare, bani şi alte bunuri din biserici şi le-am vîndut;

Am fost în alte ţări şi am spart maşini, vagoane de tren, magazine şi am furat bijuterii şi multe obiecte de valoare.

Am spart case de oameni bogaţi şi de rînd şi m-am bătut cu ei; pe unii i-am lovit greu, pe alţii i-am mutilat, iar pe alţii i-am ucis cu pumnul, cu arma, cu cuţitul etc;

Am ucis în viaţă mai mulţi oameni, la beţie, în puşcării, unde am stat de mai multe ori, fie la distracţii în cîrciumi, în hoteluri şi la nunţi, lovindu-i cu cuţitul, cu pumnul, cu obiecte speciale sau cu pistolul, fără să am mei o mustrare de conştiinţă, fiind mai rău decît fiarele;

Am căzut în tot felul de desfrînări şi sodomii cu zeci de femei şi fete minore, pe unele violîndu-le, pe altele bătîndu-le, iar pe altele omorîndu-le, după ce păcătuiam cu ele, ca să le iau averile;

Fiind în război, am ucis cu voia sute, mii de ostaşi inamici, cu mitraliera, cu tunul, cu tot felul de arme, fără nici o milă şi frică de Dumnezeu;

Am ucis oameni, tineri şi bătrîni, femei şi copii, în casă, la bloc, pe cîmp, în cîrciumi şi i-am jefuit;

Am răpit copii şi i-am vîndut pe bani;

Am vîndut diferite droguri şi medicamente false sau vechi, îmbolnăvind pe mulţi şi am corupt sute şi mii de tineri, prin ateism, sectarism, yoga, practici metafizice păgîne, teosofie etc;

Am stricat casele multora, luîndu-le femeile sau fetele;

Am jurat strîmb, am fost căpitan de hoţi şi putînd să scap de la moarte pe cineva, am dat poruncă să-1 omoare, nefiind vinovat;

Am falsificat bani, paşapoarte şi alte acte publice;

Am bătut pe tata şi pe mama şi am vrut de mai multe ori chiar să-i omor;

Am ucis la beţie sau la mînie pe tata, pe mama, pe fratele meu, rude, vecini, femei, duşmani etc, pentru avere, bani şi moştenire; m-am bătut cu alţi hoţi şi beţivi şi i-am ucis cu arma, cu cuţitul, cu pumnul etc;

Din răzbunare sau la beţie, am dat foc la casa mea, a vecinilor, a fraţilor, a duşmanilor;

Am crezut în vrăji, am făcut vrăji, am avut în casă duhuri rele şi prin ele am făcut mult rău la oameni;

Am stricat casele mai multor creştini prin vrăjitorie, prin desfrînare şi prin lucrarea diavolului;

Am oprit plata celor ce mi-au lucrat, le-am dat mai puţin decît trebuia, i-am jignit, lovit şi ameninţat;

Am fost om politic ateu şi am făcut mult rău celor nevinovaţi care îmi cereau ajutor, cerînd de la ei bani mulţi şi daruri;

Ca primar, prefect, ministru, om de stat, am trimis pe mulţi la închisoare pe nedrept, n-am făcut dreptate, am luat daruri, am fost corupt şi ateu; n-am avut deloc milă de săraci, orfani, văduve, ţărani etc;

Fiind în funcţii mari de stat, am oprit să se zidească biserici noi, am poruncit să se dărîme biserici şi în locul lor să se facă parcuri, şcoli, cinematografe, cîrciumi, blocuri etc;

De asemenea, am persecutat preoţi, călugări, creştini evla- vioşi, pe motiv că sînt rîvnitori pentru Biserică şi întorc pe mulţi la Hristos şi nu acceptă corupţia şi trădarea;

Apoi am aprobat şi ajutat pe sectanţi să-şi construiască, în oraşe şi sate, case de adunare, deşi nu aveau mulţi credincioşi, primind de la ei valută şi daruri mari, cu scopul de a-i corupe pe ortodocşi şi a-i face sectanţi;

Ca director şi inginer şef, am făcut multe acte false, furturi şi nedreptăţi în fabrici, ministere, întreprinderi etc, făcînd mare pagubă ţării, întreprinderii şi oamenilor, din care cauză mulţi au ajuns la închisoare;

N-am dat salariul după dreptate tuturor şi am persecutat femeile muncitoare care nu-mi aduceau daruri şi nu voiau să păcătuiască cu mine; iar pe cele ce furau şi păcătuiau cu mine le favorizam, le dădeam prime şi concedii, netemîndu-mă de Dum nezeu şi de blestemul oamenilor nedreptăţiţi;

Ca activist de partid şi ateu, urmăream elevii de şcoli, învăţăto rii şi funcţionarii care mergeau la biserică, pe cei ce credeau în Dumnezeu şi pe cei ce posedau cărţi sfinte şi-i pîram la securitate ca să fie anchetaţi, scoşi din serviciu şi pedepsiţi;

Persecutam pe creştini şi ţineam conferinţe de ateism în sate, oraşe, instituţii, şcoli, facultăţi şi fabrici, încercînd să conving pe mulţi că nu este Dumnezeu şi creştinismul este un mit;

Ca ofiţer în armată, am ajuns ateu şi am persecutat şi urmărit pe soldaţii şi ofiţerii evlavioşi, pentru că mergeau la biserică pe ascuns, se cununau religios şi aveau icoane în casă, iar pe unii i-am pedepsit şi i-am persecutat ca să nu mai creadă în Dumne zeu;

Am controlat pe recruţi şi soldaţi dacă poartă cruci la piept şi dacă au cărţi şi icoane ortodoxe la ei şi i-am pedepsit;

Ca ofiţer de poliţie, am urmărit pe cei nevinovaţi, din motive politice, le-am făcut dosare false, le-am pus martori mincinoşi şi i-am aruncat în puşcării pe nedrept pe mulţi ani, unde au avut de suferit, iar unii au murit acolo;

Ca ofiţer de securitate, am făcut mult rău oamenilor, i-am urmărit pe mulţi creştini nevinovaţi, i-am anchetat noaptea la domiciliu, i-am bătut de moarte ca să dea declaraţii false şi la proces am cerut condamnarea lor la închisoare grea, unde unii au şi murit;

De asemenea, am corupt pe mulţi oameni cinstiţi - studenţi, funcţionari, directori, civili, militari şi feţe bisericeşti -, i-am avansat şi le-am dat bani ca să fie în slujba securităţii şi a mea;

Am anchetat preoţi, călugări şi creştini buni şi am reuşit să-i fac pe mulţi informatori politici, ca să-şi pîrască pe fraţii lor, iar pe alţii i-am condamnat greu;

Am pe conştiinţă mulţi morţi, bolnavi şi oameni bătuţi, chinuiţi şi pedepsiţi de mine în închisori, pe care n-am recunoscut că i-am pîrît şi condamnat şi de la care nu mi-am cerut iertare;

Ca judecător, procuror şi avocat, fiind lipsit de credinţă şi frică de Dumnezeu, am judecat pe nedrept, dînd amenzi mari şi condamnînd la închisoare grea pe mulţi oameni nevinovaţi, iar pe cei vinovaţi, pe hoţi, atei şi ucigaşi, i-am scos nevinovaţi în faţa legii, în schimbul unor mari daruri şi sume de bani;

Ca judecător şi şef de tribunal, am condamnat la închisoare pe unii oameni nevinovaţi, pe bază de dosare false şi motive politice, pentru că erau împotriva comunismului şi ateismului, urni dintre ei murind prin închisori;

Fiind comandant de puşcărie, am bătut de moarte pe cei condamnaţi politic şi am pus pe gardieni să-i bată cumplit, să-i chinuie cu foamea, cu frigul şi cu tot felul de pedepse, iar pe unii dintre ei i-am ucis, direct sau indirect, prin tortură, înfometare, boală şi împuşcare;

Ca învăţător şi profesor în şcoli, am predat ateismul, am schimbat istoria ţării şi a Bisericii şi am interzis elevilor să creadă în Dumnezeu, să se închine, să aibă Biblie, să citească cărţi sfinte şi să participe la sfintele slujbe;

Ca medic, am făcut sute şi mii de avorturi la spitale şi acasă;

Am făcut injecţii speciale femeilor şi le-am dat medicamente anticoncepţionale, sterilizîndu-le să nu rămînă gravide, ucigînd prin toate metodele mii de copii, pe care, acum, îi am pe conştiinţă;

Am dat medicamente vechi sau greşite la bolnavi şi am ucis sau am îmbolnăvit numeroşi copii, femei însărcinate şi bolnavi, călcînd jurămîntul dat ca medic şi supărînd mult pe Dumnezeu. Am făcut injecţii cu microbul SIDA, fără să ştiu şi am îmbolnăvit de moarte pe cîţiva copii;

Ca farmacist şi asistent(ă) medical(ă) am dat la femeile însăr cinate tot felul de medicamente anticoncepţionale şi am făcut personal avorturi clandestine, contribuind direct la uciderea a numeroşi copii şi a cîtorva mame, pe care le am pe conştiinţă;

Ca om de afaceri şi comerciant, am dat împrumut bani cu camătă, luînd dobînzi mari; am dat fonduri mari proprii pentru cluburi, stadioane, restaurante, hoteluri, bănci, case de toleranţă, case de adunare şi altor organizaţii oculte dubioase, iar pentru spitale, orfelinate, azile şi locaşuri de cult ortodoxe n-am dat nimic sau foarte puţin, făcînd mult rău Bisericii Ortodoxe, adu nind sume mari de bani de la oamenii săraci, încurajînd corupţia, beţia şi desfrîul şi mîniind pe Dumnezeu;

De asemenea, am vîndut alimente vechi, alterate, băuturi făcute cu chimicale, vin amestecat cu apă, produse industriale

slabe şi îmbrăcăminte sintetică, înşelînd şi îmbolnăvind pe mulţi oameni, din care am încasat venituri mari;

Ca şofer, am accidentat mortal şi am mutilat cu maşina mai mulţi oameni, lăsîndu-i să moară în drum şi fugind de la locul accidentului, din cauza mea, fiind băut şi neatent la volan;

Ca ţăran şi muncitor de rînd am fost foarte beţiv şi desfrînat, m-am certat cu soţia, am bătut-o greu şi s-a sinucis din caza mea, apoi m-am judecat cu rudele şi vecini de la avere şi teren, cîştigînd procesul pe nedrept, din care pricină ne-am bătut şi l-am lovit greu, mutilîndu-1 (sau omorîndu-1);

Ca preot, am blestemat pe credincioşi şi au murit nedezlegaţi de mine, n-am sfătuit mai mult pe femei să nu-şi ucidă copiii, n-am încercat să împac pe cei certaţi, divorţaţi, aflaţi în ură de moarte şi în proces;

Au murit cîţiva copii nebotezaţi şi bătrîni sau bolnavi nespovediţi şi neîmpărtăşiţi din neglijenţa mea, pentru care voi da greu răspuns în faţa lui Hristos;

De asemenea am rămas văduv şi m-am recăsătorit necanonic, smintind pe credincioşi prin viaţa mea şi pierzînd harul preoţiei; Ca monah, am călcat voturile călugăreşti date în faţa lui Hristos cu mîna pe Sfînta Evanghelie, plecînd în lume şi căsăto- rindu-mă. Din această cauză m-am rupt de Biserică, asemenea apostaţilor, smintind oamenii şi nu m-am hotărît încă să mă întorc înapoi ca să scap de pedeapsa lui Dumnezeu.

Ca bărbat necăsătorit, am desfrînat cu multe fete, femei căsă torite şi văduve, păzindu-le şi obligîndu-le să avorteze şi să-şi abandoneze copiii;

Acestea sînt păcatele mele cele mari împotriva Duhului Sfînt şi păcatele strigătoare la cer, pe care nimeni altul nu le-a făcut pe pămînt, pentru care mă căiesc, căzînd la picioarele milei lui Dumnezeu. Iar sfinţia ta, cinstite părinte, să-mi fii martor înain tea lui Hristos la judecată, că m-am mărturisit de ele, că mă căiesc din toată inima, că cer iertare şi aspru canon pînă la moarte, pentru ca măcar în ceasul cel mai de pe urmă să fiu iertat, dezlegat şi mîntuit.

SPOVEDANIA FEMEILOR CARE AU FĂCUT PĂCATE MARI ÎN VIAŢĂ

Mărturisesc lui Dumnezeu, Preasfintei Născătoare de Dum nezeu, tuturor sfinţilor şi sfinţiei tale, cinstite părinte, toate păcatele mele cele mari şi foarte mari pe care le-am făcut în viaţă împotriva Duhului Sfînt, precum şi păcatele strigătoare la cer, cum nu au mai făcut alte femei pe pămînt, pentru care sînt vrednică de toată pedeapsa şi de cele mai grele chinuri ale iadului, şi pe care nu le-am mai mărturisit niciodată la preot:

Am fost născută într-o familie creştină (bună sau) decăzută moral, din părinţi beţivi, răi şi necredincioşi, care trăiau în concu binaj şi nu ştiau de Dumnezeu şi de Biserică;

în copilărie n-am primit nici o educaţie creştină ortodoxă, nici n-am fost dusă la biserică, la spovedanie, la Sfînta împărtăşa nie, nici cărţi de rugăciuni nu am avut şi nimeni n-a avut grijă de sufletul şi de viaţa mea;

în anii tinereţii am căzut în desfrînări şi sodomii cu tot felul de tineri şi oameni căsătoriţi şi am făcut multe avorturi;

M-am măritat de tînără şi am avut mai multe cununii civile, dar nici o cununie religioasă (sau numai una). în căsnicie am făcut tot felul de orgii, sodomii şi desfrînări pe care le poate face omul pe pămînt, de care îmi este ruşine a le şi spune;

Am păcătuit cu zeci de bărbaţi căsătoriţi şi necăsătoriţi, cununaţi şi necununaţi, creştini şi păgîni, ortodocşi şi de altă lege, tineri şi mai

bătrîni, simpli şi intelectuali şi am făcut cu mulţi dintre ei cumplite păcate de sodomie şi perversiuni sexuale, fntinînd multe case şi ucigînd multe suflete, pentru care voi da greu răspuns la judecată;

Ca femeie măritată am făcut zeci de avorturi, singură sau ajutată de alte femei, acasă şi la spitale, sau prin medicamente şi injecţii împotriva naşterii, şi am ucis copiii, încît nu ştiu cum să mă pocăiesc, ca să primesc de la Dumnezeu iertare şi mîntuire;

Am făcut avorturi multor femei pentru bani, ucigînd sute de copii în pîntecele fetelor şi femeilor tinere, acasă sau la spital, pe ascuns ca să nu mă ştie nimeni, adunînd mulţi bani şi făcînd avere cu banii încasaţi de pe avorturi şi sînge nevinovat, spre a mea cumplită osîndă;

M-am păzit să nu rămîn gravidă şi am învăţat pe multe fete şi femei cum să se păzească, cum să avorteze şi cum să evite sarcina, omorînd prin pază sute de copii pe care îi am pe conştiinţă;

Am făcut casa mea, casa părinţilor mei şi alte locuinţe, case de desfrînare, de sodomii, de orgii diavoleşti şi de ucideri de copii, case de beţii, de petreceri de noapte şi locuri de grele păcate;

Fiind asistentă medicală la spital, am ajutat la maternitate unde se fac avorturi, contribuind personal la avortarea a mii de copii, dînd ajutor medicilor la chiuretaje, făcînd injecţii femeilor ucigaşe şi primind bani de la ele, drept recunoştinţă;

Mi-am întreţinut casa şi copiii, mi-am cumpărat cele de nevoie în viaţă şi mi-am adunat avere din banii primiţi pe avorturi, spre a mea osîndă;

Am vîndut şi împrumutat medicamente şi instrumente anti concepţionale şi am învăţat pe femei cum să le folosească împo triva naşterii de copii, contribuind la avorturi;

Am îmbolnăvit pe unele femei, făcîndu-le avort clandestin; le-am sterilizat, rămînînd sterpe, iar pe una (mai multe) am infectat-o cu seringă, medicamente vechi etc. şi a murit fără pocăinţă, din cauza mea, făcîndu-mă prin aceasta ucigaşă de copii şi de mame;

Am stricat mai multe familii prin desfrînările mele, am lăsat femei văduve şi copii orfani, luîndu-le bărbaţii, iar o femeie (mai multe), din cauza disperării, s-a sinucis, căci i-am distrus casa şi i-am cheltuit averea;

Am trăit în desfrînare cu un bărbat, şi soţia lui, aflînd, a divorţat şi s-a sinucis; iar feciorii lor mă urăsc de moarte, vor să se răzbune şi nu vor să mă ierte;

Am făcut multe vrăji, am chemat ajutorul diavolilor, am luat mana de la vite, am făcut farmece ca fetele să nu se mai poată

căsători, distrugînd prin vrăjitorie mai multe fete, femei şi familii; Am făcut vrăji de tot felul, ghicind fetelor şi femeilor cu cărbuni, cărţi de joc, bobi, cafea şi cu cărţi sfinte, cum sînt: Evanghelia, Psaltirea, etc, adunînd mulţi bani din vrăjitorie şi făcînd ură între oameni;

Am fost beţivă mulţi ani, îmbâtîndu-mă mereu, din care cauză am înjurat de cele sfinte, am hulit pe Dumnezeu, m-am certat, am desfrînat cu mulţi bărbaţi şi am blestemat;

Mi-am blestemat copiii şi vecinii, şi am fost şi eu blestemată de mama şi de un preot şi au murit fără să mă ierte, rămînînd nedezlegată de blestem;

Am vîndut copii de la maternitate, de la leagăn şi de la casele de copii, precum şi de la unele familii sărace, dîndu-i la români şi la străini, pe valută cu scopul de a mă îmbogăţi, vînzînd sînge de copii nevinovaţi;

Am sfătuit şi am mijlocit vînzarea de copii creştini botezaţi, la oameni sectanţi, atei sau păgîni care nu cred în Hristos, lipsindu-i de mîntuire spre a mea cumplită osîndă;

La maternitate, ca asistentă, am lăsat să moară mai mulţi copii nou-născuţi fără botez şi nu m-am silit să-i botez cu aghiasmă, cum m-a învăţat preotul;

Am fost femeie de serviciu la oameni mari şi am furat multe lucruri şi bani de la ei, apoi am căzut în desfrînare cu ei şi cu feciorii lor, făcînd ură şi dezbinare între soţie şi copii;

Am fost convertită de sectanţi la secta lor, primind daruri, cărţi si bani şi am pus pe foc icoanele din casă, Crucea, cărţile sfinte si, lepădîndu-mă de Botezul ortodox, am primit botezul lor, certîndu-mă cu toţi ai mei. Ba am atras la sectă şi soţul, copiii şi alţi oameni, ducîndu-i pe toţi la pierzare;

Mi-am lăsat soţul, fiind desfrînatâ, smintind vecinii şi copiii, iar el de ruşine, s-a sinucis, făcîndu-mă prin aceasta ucigaşă de oameni;

Rămînînd văduvă, n-am făcut parte dreaptă de moştenire copiilor mei şi ca urmare s-au judecat, s-au şi bătut între ei, iar unul fost ucis din cauza mea;

N-am îngrijit la maternitate cu atenţie femeile lăuze şi pruncii nou-născuţi şi din neatenţie le-am făcut injecţii vechi sau

le-am dat medicamente necorespunzătoare şi astfel, din cauza mea, au murit atîţia copii şi atîtea mame;

Am acceptat să fiu informatoare la securitate şi martoră mincinoasă la procese, pîrînd pe mulţi şi contribuind la condam narea unor oameni nevinovaţi;

Acestea sînt cele mai mari păcate ale vieţii mele, pentru care mă căiesc din toată inima şi cu lacrimi cer iertare de la Dumnezeu şi de la sfinţia ta, părinte. Vă rog să-mi daţi canon de pocăinţă şi dezlegare, căci făgăduiesc să pun început bun, ca să dobîndesc şi eu păcătoasa mîntuirea sufletului.

MĂRTURISIREA CĂTRE DUHOVNIC DUPĂ RÎNDUIALA SFÎNTULUI MUNTE ATHOS

Mărturisesc Domnului Dumnezeului meu Atotţiitorul, Celui în Sfînta Treime slăvit şi închinat, Părintelui şi Fiului şi Sfîntului Duh şi Stăpînei mele, Preabinecuvîntatei Născătoarei de Dum nezeu şi pururea Fecioarei Măria, tuturor Puterilor cereşti şi sfinţiei tale, cinstite părinte. Toate păcatele mele cîte le-am făcui din copilărie pînă astăzi şi de la mărturisirea mea cea mai de pe urmă cu umilinţă le mărturisesc, că multe răutăţi am făcut, greşind fără număr.

Căci în păcate m-am zămislit şi în păcate m-am născut şi în I păcate pînă în ziua şi în ceasul de acum am vieţuit. Că voia lui Dumnezeu şi sfintele lui porunci niciodată nu le-am păzit; nici frica şi dragostea Lui mai înainte de toate n-am cinstit. Căci în noroiul poftelor, dulceţilor trupeşti şi în grijile vieţii fiind cufun dat, cu totul m-am întunecat la minte, ticălosul, şi nebuneşte întru cunoştinţă am păcătuit, de unde şi rob şi lăcaş patimilor m-am făcut şi, din răul, obicei în răutăţi şi în toate voile mele din tinereţe am urmat. Şi aşa, cu lenevire şi cu multă nesimţire pîna acum petrec, făcîndu-mă cu totul bucurie dracilor.

în viaţa mea faptă bună sau pocăinţă adevărată cu lacrimi de umilinţă niciodată nu o am arătat şi în tot ceasul a greşi nu încetez. Căci ce fel de păcate nu am făcut? Ce faptă grozavă şi înverşu- I nată nu am săvîrşit? Cu covîrşire şi cu sîrguinţă, întru arătare şi I

întru ascuns, cu voie sau fără de voie, întru ştiinţă şi întru ne ştiinţă, cu lucrul, cu cuvîntul, cu gîndul, cu mintea şi cu toate simţirile mele cele sufleteşti şi trupeşti?

Ştiinţa despre Dumnezeu şi despre sfinţia ta, duhovnicescul meu părinte şi despre aproapele, niciodată nu o am păzit curată. Şi cînd stau la rugăciune şi la canon mă cuprind de lenevire şi nu mă rog cu trezvie şi cu evlavie adevărată; ci în gînduri necuviin cioase şi în griji lumeşti şi deşarte mă răspîndesc. Pravila şi canonul cel rînduit nu le împlinesc cum se cuvine, nici la timpul rînduit nu le săvîrşesc. Sărbătorile nu le-am cinstit cum se cade. La biserică nu urmez regulat şi, în biserică fiind, nu stau cu frica lui Dumnezeu şi cu luare aminte la pravilă sau cu rugăciunea în minte, ci mă răspîndesc cu gîndul şi dormitez întru nepăsare şi fără mustrare de conştiinţă. Sînt stăpînit de iubirea de sine-mi şi de tot felul de dulceţi: de odihnă şi de voia trupului, de nebuna împătimire şi de tot felul de iscodiri şi necuraţii, păcate multe şi nelegiuri cu neoprire săvîrşesc. Cu lăcomia pîntecelui, cu neîn- frînarea, în toate zilele nesăţios şi cu prea saţiu mîncînd şi bînd, fără de vreme şi fără de rînduială, la arătare şi într-ascuns, şi în beţii petrecînd.

Cu multă trîndăvire şi somn peste măsură, cu necurate năluciri şi întinăciuni în somn, cu multă întunecare drăcească petrec, în gînduri necurate şi în tot felul de curvii şi înverşunări şi toate simţirile mele sufleteşti şi trupeşti mi le-am împuţit cu reaua mea voinţă. Mă laud în mine şi cu gura, mîndrindu-mă sufleteşte şi trupeşte, îndulcindu-mă cu slava deşartă şi mîniind pe Dumnezeu cu părerea de sine-mi că sînt ceva, cu înalta cugetare şi cu îngîmfarea.

Cu iubirea de argint şi cu toată agoniseala de prisos, de îmbră căminte şi de alte lucruri nefolositoare, cu scumpetea, cu silnicia, cu răpirea, cu nemilostivirea şi cu neînfrînarea, cu neîndurarea ţi cînd făgăduiesc a da şi a face bine, nu împlinesc. Cu făţărnicia si cu vicleşugul amăgind pe alţii; cu nedreptatea, cu pîra şi cu minciuna, cu mînia şi cu iuţimea, cu clevetirea, cu pizma, cu urîciunea, cu silnicia şi cu răsplătirea de rău, cu defăimarea, cu Cirtirea, cu nerăbdarea, cu vorbe deşarte, cu glume şi cu rîs, cu limbuţia, cu furtişagul şi cu îndoirea în suflet şi în gînd, cu hulă şi

cu necredinţă.

Sînt cu nemulţumire pentru facerea de bine către Dumnezeu şi către oameni. Am osîndit, am ocărit, am pîrît, am blestemat, am urît, am zavistuit, am ţinut minte răul, am minţit, am fost martor mincinos, am jurat strîmb şi am pus pe alţii să jure.

Sînt urîtor de fraţi, ocărăsc fără de ruşine, ţin minte răul şi caut să mă răzbun. Am împietrire de inimă, m-am aprins de mînie şi de ură şi de toată răutatea sufletească şi trupească, certîndu-mă cu alţii, cu vină şi fără de vină. Am ocărit, am îmbrîncit, am bătut, am lovit şi sîngerare am făcut, şi apoi n-am căutat să fac pace şi să cer iertăciune, ci plin de urîciune şi cu împietrire de inimă petrec neiertat.

Am spus cuvinte de ruşine şi spurcate şi am pricinuit sminteli şi poticniri. Mi-am spurcat ochii cu privirea feţelor de sminteală şi a părţilor celor ascunse, privind şi pipăind fără de ruşine. Am curvit cu mintea, cu inima şi cu sufletul şi m-am spurcat cu poftele şi cu voirea. M-am înfrumuseţat şi m-am împodobit ca să fac ochilor străini plăcere spre sminteală. M-am făţărnicit şi m-am lăudat, ca să fiu numit şi cinstit între oameni.

Am înşelat, camătă am luat, pe săraci nu i-am miluit, pe bolnavi nu i-am căutat şi cu vicleşug m-am purtat, pe cei scîrbiţi nu i-am mîngîiat, nici i-am împăcat. M-am arătat nemulţumitor către făcătorii mei de bine. N-am inimă dreaptă către fraţi şi către cei mai mari. Am făcut răutate şi vicleşug. De cîte ori am mărtu risit sfinţiei tale păcatele şi neputinţele mele, nu le-am mărturisit curat, cu frica lui Dumnezeu şi cu zdrobirea sufletească, am ocolit pricinile păcatului, ca să nu ştii toate ale mele cum le-am făcut.

Canonul ce mi l-ai dat nu mi l-am împlinit cum se cade şi porunca sfinţiei tale nu o am păzit. Făgăduinţele Sfîntului Botez nu le-am păzit curate. Greşesc în toate zilele şi în tot momentul, noaptea şi ziua, pe faţă şi întru ascuns, smintindu-mă şi smintind pe alţii cu vederea, cu auzirea, cu mirosirea, cu gustul şi cu pipăirea, cu neînfrînarea ochilor şi a limbii şi cu toate simţirile mele sufleteşti şi trupeşti şi fac intrigă între fraţi.

Şi fiindcă în toate fărădelegile am petrecut şi cîte slăbiciunea omului poate greşi, am greşit înaintea lui Dumnezeu, şi sînt vinovat întru toate păcatele fără de număr care le-am mărturisit

gi cîte am mai uitat, pentru toate acestea mă căiesc şi-mi pare rău şi cu sfărîmarea inimii mă rrg Preasfintei, Preabinecuvîntatei şi Blăvitei Stăpînei noastre Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Măria, tuturor Puterilor cereşti şi tuturor Sfinţilor şi Sfinţiei tale, cinstite părinte, să-mi fiţi martori în ziua Judecăţii împotriva vrăjmaşilor mei, diavolii, că toate acestea le-am măr turisit şi canon pentru ele am primit. Şi te roagă lui Dumnezeu pentru mîntuirea şi îndreptarea mea, că mă făgăduiesc să pun început bun.

MĂRTURISIREA CATRE DUHOVNICESCUL PĂRINTE CU CARE ÎNSUŞI SFÎNTUL DIMITRIE, MITROPOLITUL ROSTOVULUI, SE MĂRTURISEA

Mărturisesc, Domnului Dumnezeului Atotţiitorului, care este Sfînta Treime slăvit şi închinat, Tatălui şi Fiului şi Simţului Duh, Preabinecuvîntatei şi pururea Fecioarei Măria, Născătoa- rea de Dumnezeu, tuturor puterilor cereşti şi tuturor sfinţilor, precum şi sfinţiei tale, cinstite părinte, toate păcatele mele cîte am făcut; că am greşit fără de număr şi am mîniat pe Domnul Dumnezeul meu, în toate zilele mele, pînă în ziua şi ceasul de acum, cu gîndul, şi cu cuvîntul şi cu lucrul. Că în păcate m-am zămislit, în păcate m-am născut, în păcate am crescut şi în păcate am vieţuit pînă în ziua şi ceasul de acum.

Asemenea mărturisesc că foarte am greşit cu mîndria, cu slava deşarţă, cu zavistia, cu urîciunea, cu iubirea de argint, cu nemi- lostivirea, cu mînia, cu somnul, cu lenevirea, cu îmbuibarea pîntecelui, cu întunecarea drăcească şi cu gîndurile necurate, cu pofte de tot felul de curvie, şi cu osîndirea judecind pe alţii.

N-am cinstit zilele sfinte, n-am umblat la sfînta Biserică şi l-am dat pildă bună celor mai mici decît mine. In biserică am stat cu neluare aminte la cele ce se citesc şi se cîntă şi mai înainte de vreme am plecat din biserică. M-am împărtăşit cu nevrednicie cu Sfintele Taine, n-am păzit sfintele posturi, am greşit cu voie şi fară voie, cu sufletul şi cu trupul şi cu toate simţirile mele cele sufleteşti şi trupeşti. In toate fărădelegile am petrecut şi cîte

slăbiciunea omenească poate greşi înaintea Domnului, eu am greşit.

Vinovat sînt înaintea lui Dumnezeu, pentru toate păcatele mele cele fără de număr, cîte am mărturisit şi cîte am mai şi uitat. Pentru toate acestea mă căiesc şi-mi pare rău şi cu sfărîmare de inimă mă rog Stăpînei mele de Dumnezeu Născătoare şi pururea Fecioarei Măria, tuturor Puterilor Cereşti, tuturor sfinţilor şi sfinţiei tale, cinstite părinte, să-mi fiţi martor în ziua Judecăţii, împotriva diavolului, vrăjmaşul şi pizmaşul neamului omenesc, şi să vă rugaţi pentru mine păcătosul către Domnul Dumnezeul meu.

Şi te rog, cinstite părinte, ca cel ce ai putere dată ţie de la Hristos Dumnezeul nostru, ca să dezlegi şi să ierţi şi să laşi păcatele celor ce se mărturisesc; dezleagă-mă şi pe mine de toate cîte am mărturisit şi poate am mai uitat; să mă curăţeşti de toate păcatele şi să mă ierţi şi canon să-mi rînduieşti, căci cu adevărat foarte mă căiesc şi mă voi căi, şi de acum înainte cu ajutorul lui Dumnezeu, pe cît voi putea, mă voi păzi. Iartă-mă cinstite părinte şi mă binecuvintează şi te roagă lui Dumnezeu pentru mine păcătosul!

Atunci, ca din gura lui Hristos, cu smerenie şi cu bucurie ascultă cuvintele de dezlegare pe care preotul le zice:

Domnul, Dumnezeul şi Mîntuitorul nostru Iisus Hristos cu puterea şi cu darul ce-mi este dat mie, te iert şi te dezleg în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfîntului Duh. Amin!

Şi sărutînd Sfînta Cruce şi mîna preotului duhovnic, mergi la casa ta şi cu umilinţă roagă-te.

CANONUL DUPĂ SPOVEDANIE

Spovedania fără canon nu este completă. De aceea, duhovnicul este dator să dea fiecărui credincios la mărturisire un canon potrivit cu păcatele săvîrşite, cu vîrsta şi sănătatea lui.

Iată, pe scurt, treptele canonisirii, după învăţătura Sf. Părinţi:

1. Sfătuirea şi povăţuirea duhovnicească individuală, după mărturisire;
2. Mustrarea părintească a credinciosului pentru păcatele tăcute cu voie şi fără voie;
3. Canonisirea după spovedanie, potrivit cu rînduiala Bisericii şi cu Sfintele Canoane, ţinînd cont de felul păcatului, de vîrsta cînd s-a săvîrşit, de împrejurarea în care s-a săvîrşit, pe cine a smintit prin acest păcat, de urmările păcatului făcut şi de căinţa sau nepăsarea celui ce l-a făcut;
4. La stabilirea canonului de la mărturisire se ţine cont şi de cauzele păcatului săvîrşit, de mijloacele care au înlesnit păcatul, scopul urmărit, cauza care a dus la săvîrşirea păcatului, persoa nele care l-au îndemnat, locul unde anume s-a săvîrşit etc.

Pentru păcatele obişnuite — ceartă, mînie, clevetire, lăcomie, ispite trupeşti, trufie etc. —, se dă de regulă un canon mai mic, şi anume: părăsire păcatului făcut, oprire pe un timp scurt (o lună, un post) de la Sfînta împărtăşanie, cîteva zile de post pînă seara, citirea zilnică a două-trei catisme din Psaltire, pe un timp stabilit, repetarea zilnică pe un timp anumit a unor rugăciuni scurte: Tatăl nostru, Psalmul 50 şi Doamne, Iisuse Hristoase ..., un număr fix de metanii, peste cele zilnice etc.

Iar pentru păcatele mari, adică de moarte — avort, desfrînare, atentat la viaţa aproapelui, furt, beţie, înjurături, viol, judecată nedreaptă, divorţ,

vrăjitorie, lepădare de Ortodoxie, necredinţă etc. —, atît cei care le săvîrşesc, precum şi cei care îndeamnă sau ajută la săvîrşirea lor, primesc un canon mult mai aspru, potrivit cu păcatul făcut, şi anume:

- încetarea definitivă a păcatului făcut;
- Oprirea pe mai mulţi ani de la Sfînta împărtăşanie;
- Naşterea altor copii, în locul celor avortaţi;
- Botezarea şi îmbrăcarea de copii orfani şi săraci, în locul celor avortaţi; înfierea de copii orfani şi săraci, în locul celor avortaţi;

- Oprirea pe un timp îndelungat de mîncarea de carne şi vin;
- întoarcerea la credinţă şi la pocăinţă a mai multor suflete străine de Hristos şi de Biserica Sa dreptmăritoare;
- Postirea pînă seara în toate miercurile şi vinerile, pe unul sau mai mulţi ani;
- Ţinerea regulată a tuturor posturilor şi zilelor rînduite, pe toată viaţa, afară de cazuri grave de boală;
- Facerea zilnică a unui număr de metanii, după putere, pe timp îndelungat;
- Citirea zilnică din Psaltire şi din alte cărţi sfinte, pe mai mult timp.

Canonul dat poate fi schimbat numai de duhovnicul care l-a stabilit. Duhovnicii din mînăstiri opresc şapte ani de la Sfînta împărtăşanie pe cei ce fac avort sau desfrînare. Pe cei ce înjură de cele sfinte şi hulesc pe Dumnezeu, îi opresc trei ani, dacă părăsesc păcatul şi merg regulat la biserică. Iar pe cei ce se păzesc să nu aibă copii, îi opresc doi ani de zile, dacă se pocăiesc cu post, rugăciuni şi metanii.

RUGĂCIUNEA DUPĂ MĂRTURISIRE

Mărturisesc Ţie, Doamne, Dumnezeul nostru, pentru toate facerile Tale de bine, pe care ni le-ai arătat nouă, nevrednicilor, din vîrsta cea dintîi, pînă întru aceasta de acum, pentru care le ştim şi pentru care nu le ştim, pentru cele arătate şi pentru cele nearătate, ce ni s-au făcut nouă, cu lucrul şi cuvîntul. Cel ce ne-ai iubit pînă întru atît, încît şi pe însuşi Fiul Tău, Cel Unul-Născut, L-ai dat pentru noi, învredniceşte-ne ca şi noi să ne facem vrednici de dragostea Ta!

Dă-ne înţelepciune prin cuvîntul Tău şi prin frica Ta insuflă-ne tărie, cu puterea cea de la Tine! Şi orice am greşit, cu voie sau fără voie, iartă-ne şi nu ni le socoti! Păzeşte sufletul nostru sfînt şi-l pune înaintea divanului Tău, avînd ştiinţă curată şi sfîrşit vrednic de iubirea de oameni a Ta. Adu-Ţi aminte, Doamne, de toţi cei ce cheamă întru adevăr numele Tău, de toţi cei ce ne voiesc binele şi de toţi cei ce ne voiesc răul, că toţi sîntem oameni şi deşertă ciune este tot omul. Şi ne mai rugăm Ţie, Doamne, dăruieşte-ne marea milă a milostivirii Tale. Amin!

II. SFÎNTA ÎMPĂRTĂŞANIE

Ce este Sfînta împărtăşanie?

Sfînta împărtăşanie numită şt Cuminecătură, Precistanie şi Euharistie este însuşi Trupul şi Sîngele lui Hristos, pe care Dom nul 1-a purtat pe pămînt şi pe care ni-1 oferă în dar tuturor celor ce credem în El şi facem voia Lui, spre iertarea păcatelor şi viaţa de veci. Sfînta împărtăşanie se sfinţeşte numai în timpul Sfintei Liturghii, prin rugăciunea preotului şi arhiereului slujitor, cînd, prin pogorîrea Sfîntului Duh, pîinea şi vinul, adică Sfintele Da- i uri ce se aduc pe Altar, se prefac în chip tainic şi dumnezeiesc ^în însuşi Trupul şi Sîngele Domnului nostru Iisus Hristos.

Cînd a întemeiat Mîntuitorul Hristos taina Sfintei împăr tăşanii şi pentru ce se dă credincioşilor?

Taina Sfintei împărtăşanii a fost întemeiată de Hristos la Cina cea de Taină, în seara de Joia Mare, cînd, mîncînd cu ucenicii Săi, a luat pîinea, a binecuvîntat-o, a frînt-o şi a dat-o lor, zicînd: *Luaţi, mîncaţi, acesta este trupul Meu. Apoi, luînd paharul şi mulţumind, le-a dat, zicînd: Beţi dintru acesta toţi, acesta este sîngele Meu, al Legii celei noi, care pentru mulţi se varsă spre iertarea păcatelor* (Matei 26, 26-28). Sfînta împărtăşanie se dă

oamenilor drepcredincioşi spre iertarea păcatelor şi spre înnoi rea vieţii lor duhovniceşti.

Ne putem mîntui fără Sfînta împărtăşanie?

Nimeni dintre oameni nu se poate mîntui fără aceste patru Sfinte Taine: Botezul, Mirungerea, Spovedania şi Sfînta împăr tăşanie. Prin primele două Taine ne facem fii ai Bisericii şi ai lui Dumnezeu după har, iar prin ultimele două ne facem fii şi moştenitori ai împărăţiei cerurilor. Căci zice Domnul despre Sfînta împărtăşanie: *De nu veţi mînca trupul Fiului Omului şi de nu veţi bea sîngele Lui, nu veţi avea viaţă întru voi* (Ioan 6,53).

Ce legătură tainică este între Sfînta Spovedanie şi Sfînta împărtăşanie?

Prin Sfînta Spovedanie duhovnicul ne iartă şi ne dezleagă păcatele făcute de la Botez, iar Sfînta împărtăşanie este cea mai înaltă hrană duhovnicească oferită în dar de Hristos omului pe pămînt, care desăvîrşeşte iertarea păcatelor mărturisite şi ne uneşte cel mai mult cu Dumnezeu. Spovedania este obligatorie pentru toţi credincioşii care vor să se mîntuiască, iar Sfînta Împărtăşanie se dă numai celor vrednici cu dezlegarea duhovni cului, spre creşterea lor duhovnicească şi spre dobîndirea vieţii veşnice.

Ne putem împărtăşi fără Sfînta Spovedanie şi fără dezlegarea duhovnicului?

Nu. Niciodată nu ne putem împărtăşi fără Sfînta Spovedanie, afară de copiii mici pînă la şapte ani şi de cei paralizaţi şi fără de minte, care sînt handicapaţi şi bolnavi, pentru care garantează părinţii. Mai pot fi împărtăşiţi, în caz de moarte, creştinii cunos cuţi de preoţi, dacă nu mai pot vorbi, ca să nu moară neuniţi cu Hristos.

Ne putem împărtăşi de mai multe ori cu aceeaşi spovedanie?

Nu, pentru că nu sîntem sfinţi, nici îngeri fără păcate. Ori de cîte ori dorim să ne împărtăşim, trebuie să ne spovedim dinainte,

Să facem un canon de rugăciune cu post şi metanii, adică să ne pregătim şi duhovniceşte şi trupeşte, şi, dacă ne dă dezlegare duhovnicul, ne putem împărtăşi. Cine îndrăzneşte să se împăr tăşească fără spovedanie şi fără dezlegare, sau de mai multe ori cu aceeaşi spovedanie sau cu spovedanie în comun, iar nu indivi dual, avînd păcate grele nemărturisite vreodată, spre osîndă se împărtăşeşte. Unul ca acela trebuie să se spovedească la **un** duhovnic iscusit şi să urmeze canonul dat de el.

De cîte ori trebuie să ne împărtăşim cu Sfintele Taine?

După rînduiala Bisericii şi după Tradiţie, credincioşii se îm părtăşesc, cu dezlegarea preotului lor, cel mai rar de patru ori pe an, în cele patru posturi. Cei mai rîvnitori pentru mîntuirea lor, mai ales copiii nevinovaţi, văduvele, bătrînii şi bolnavii se pot împărtăşi la 40 de zile. Mai des se împărtăşesc călugării, bolnavii care sînt pe patul de moarte şi pruncii.

Deasa împărtăşanie ne ajută mai mult la mîntuire?

Nici deasa, nici rara împărtăşanie nu ne ajută mai mult la dobîndirea mîntuirii. Totul depinde cu cîtă credinţă şi pregătire primim Sfînta împărtăşanie, nu de cîte ori o primim pe an. Numai duhovnicul şi conştiinţa fiecăruia pot stabili cînd anume ne pu tem împărtăşi cu Trupul şi Sîngele lui Hristos.

Cum trebuie să ne pregătim pentru Sfînta împărtăşanie?

- Să ne spovedim curat în faţa duhovnicului şi a lui Dumnezeu;
- Să ne împăcăm cu toţi oamenii, cerînd de la toţi iertare;
- Să împlinim tot canonul rînduit de duhovnic;
- Să postim după putere, trupeşte şi sufleteşte, în fiecare post, cu trupul, cu mintea, cu limbaşi cu faptele, înfrînîndu-ne definitiv In posturi de trăire conjugală, de ură şi de răzbunare;
- Să mergem regulat Duminica şi în sărbători la biserică şi să citim înainte de Sfînta împărtăşanie toate rugăciunile rînduite din Ceaslov. Adică Acatistul Mîntuitorului sau al Maicii Domnu- lui, Paraclisul Maicii Domnului, Canonul de pocăinţă, Canonul îngerului păzitor, Canonul şi cele douăsprezece rugăciuni de împărtăşanie.

- Să venim din timp la biserică, îmbrăcaţi cuviincios, să ne închinăm la sfintele icoane, să dăm slujbă la altar şi să cerem iertare de la toţi oamenii, iar la timpul cuvenit să ne apropiem de Trupul şi Sîngele Domnului cu luminarea aprinsă în mîini şi cu lacrimi de bucurie în ochi.

- La urmă să citim rugăciunile de mulţumire şi, la sfîrşitul Liturghiei, să ne întoarcem fericiţi şi împăcaţi la casele noastre.

Care sînt efectele harice ale Sfintei împărtăşanii?

Sfînta împărtăşanie ne iartă toate păcatele deja mărturisite la duhovnic. Apoi ne înmulţeştşe cel mai mult harul Duhului Sfînt primit la Botez, dacă ducem viaţă cu totul curată şi plăcută lui Dumnezeu. Ne ajută mult la creşterea noastră duhovnicească în Hristos, adică la despătimire, iluminare, desăvârşire şi mîntuire, scopul final al creştinului pe pămînt. Se constată că bunii creştini care sînt nelipsiţi de la biserică şi se împărtăşesc regulat cu Sfintele Taine, au familie binecuvîntată, copii buni, bătrîneţe liniştită şi sfîrşit creştinesc. De aceea, prima grijă pentru cei bătrîni şi bolnavi este să-şi sfîrşească viaţa împăcaţi cu toţi, spove diţi şi împărtăşiţi, fără de care nu este mîntuire.

RÎNDUIALA SFINTEI ÎMPĂRTĂŞANII

Rugăciunile începătoare: împărate ceresc... Sfinte Dumne zeule... Prea Sfîntă Treime... Tatăl nostru... Doamne miruieşte (de 12 ori), Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori), apoi Psalmul 50. Şi îndată:

CANONUL SFINTEI ÎMPĂRTĂŞANII

Cîntarea 1:

Stih: Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinăuntru ale mele.

Pîine a vieţii celei veşnice să-mi fie mie Trupul Tău cel sfînt, Milostive, Doamne, şi scump Sîngele Tău tămăduire durerilor celor de multe feluri.

Stih: Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfînt nu-1 lua de la mine.

învredniceşte-mă, Stăpîne, pe mine nevrednicul, să mănînc Trupul Tău cel preacurat şi să beau Sîngele Tău cel preascump, cu credinţă şi cu dragoste.

Slavă...

întinat fiind cu lucruri netrebnice eu, ticălosul, nu sînt vrednic Să mă împărtăşesc cu preacuratul Tău Trup şi cu dumnezeiescul Tău Sînge, Hristoase, ci fă-mă vrednic de aceasta.

Şi acum...

Dumnezeiască Mireasă, ceea ce eşti bună şi binecuvîntată, care ai odrăslit Spicul cel nearat şi de mîntuire lumii, învredni- ceşte-mă ca, mîncîndu-L pe Acesta, să mă mîntuiesc.

Cîntarea a 3-a:

Dă-mi, Hristoase, picături de lacrimi, care să-mi curăţească necurăţia inimii mele, ca fiind curăţit, în cuget curat, cu credinţă şi cu frică să vin, Stăpîne, spre împărtăşirea Darurilor Tale.

Spre iertarea păcatelor să-mi fie mie preacuratul Tău Trup şi dumnezeiescul Tău Sînge, şi spre împărtăşirea cu Duhul Sfînt şi spre viaţa de veci, Iubitorule de oameni, şi spre îndreptarea durerilor şi a necazurilor.

Slavă...

Doamne, învredniceşte-mă să mă împărtăşesc fără de osîndă cu preacurat Trupul Tău şi cu scumpul Tău Sînge, şi să slăvesc bunătatea Ta.

Şi **acum...**

Preacurată, ceea ce eşti masă a Pîinii Vieţii, care s-a pogorît de sus, pentru milă, şi a dăruit lumii viaţă nouă, învredniceşte-mă acum şi pe mine, nevrednicul, să gust cu frică din Aceasta şi să fiu viu.

Sedelna:

Foc şi lumină să-mi fie mie primirea preacuratelor şi de viaţă făcătoarelor Tale Taine, Mîntuitorule, arzînd neghina păcatelor şi luminîndu-mă peste tot, spre cuvîntarea de Dumnezeu cea adevărată; că nu voi da înşelăciunii vrăjmaşului cele sfinte, nici Iţi voi da sărutare înşelătoare, ci ca desfrînata, căzînd înaintea Ta,

si ca tîlharul, mărturisindu-mă, strig către Tine: Pomeneşte-mă, Doamne, cînd vei veni întru împărăţia Ta.

Cintarea a
4-a:

Întrupîndu-Te, mult Milostive, voit-ai a Te da spre junghiere, ca un miel, pentru păcatele noastre. Pentru aceasta mă rog Ţie să curăţeşti şi păcatele mele.

Tămăduieşte rănile sufletului meu, Doamne, şi mă sfinţeşte tot şi mă învredniceşte, Stăpîne, să fiu părtaş dumnezeieştii Tale Cine celei de taină eu, ticălosul.

Slavă...

Să stăm toţi cu frică şi cu cutremur, ţinînd ochii inimii în sus şi strigînd către Mîntuitorul: întăreşte-ne şi ne înţelepţeşte, Mi- lostive Doamne, întru frica Ta.

Şi acum..

Fă şi mie milostiv pe Cel pe Care L-ai purtat în pîntecele tău, Stăpînă, şi mă păzeşte pe mine, robul tău, neîntinat şi fără de prihană, ca, primind înăuntrul meu Mărgăritarul cel duhovnicesc, să mă sfinţesc.

Cîntarea a
5-a:

Precum ai zis mai înainte, Hristoase, fii acum cu smeritul robul Tău şi petreci întru mine precum ai făgăduit, că iată mănînc Trupul Tău, cel dumnezeiesc şi beau Sîngele Tău.

Cuvinte al lui Dumnezeu şi Dumnezeule, cărbunele Trupului I au să-mi fie mie, întunecatului, spre luminare şi Sîngele Tău spre curăţirea întinatului meu suflet.

Slavă...

Avînd suflet întinat şi buze necurate, nu cutez să mă apropii de Tine, Hristoase, şi să primesc Trupul Tău; ci fă-mă vrednic de aceasta.

Şi acum...

Mărie, Maica lui Dumnezeu, care eşti sălaş scump al bunei miresme, cu rugăciunile tale fă-mă vas ales pentru a mă împărtăşi cu Sfintele Taine ale Fiului tău.

Cîntarea a
6-a:

Mintea şi sufletul, inima şi trupul, sfinţeşte-mi-le Mîntuito- rule şi mă învredniceşte fără de osîndă, Stăpîne, să mă apropii de înfricoşătoarele Tale Taine.

Ca înstrăinîndu-mă de patimi, să am adăugirea harului Tău şi întărirea vieţii, prin împărtăşirea cu Sfintele Tale Taine Hris toase.

Slavă...

Cu frică şi cu cutremur să ne apropiem toţi de dumnezeie- ştele Taine ale lui Hristos şi să primim adevăratul şi sfîntul Lui Trup şi adevăratul, sfîntul şi scumpul Lui Sînge.

Şi acum...

Dumnezeule, Cuvîntul lui Dumnezeu cel Sfînt, sfinţeşte-mă acum cu totul pe mine, cel ce vin către dumnezeieştile Tale Taine, pentru rugăciunile Sfintei Maicii Tale.

Apoi: Doamne miluieşte (de 3 ori), Slavă... Şi acum... După aceasta:

Condacul:

Să nu mă treci cu vederea, Hristoase, pe mine cel ce primesc Pîinea, adică Trupul Tău şi dumnezeiescul Tău Sînge, şi mă împărtăşesc cu preacuratele şi înfricoşătoarele Tale Taine, Stă pîne; să nu-mi fie mie, ticălosului, spre osîndă, ci spre viaţa veşnică şi fără de moarte.

Cîntarea **a**
7-a:

împărtăşirea nemuritoarelor Tale Taine, Hristoase, să-mi fie mie acum izvor de bunătăţi, lumină, viaţă, nepătimire şi solire spre adăugirea şi înmulţirea dumnezeieştii Tale bunătăţi, ca să Te slăvesc pe Tine, Cel ce singur eşti bun.

Izbăveşte-mă de patimi, de vrăjmaşi, de nevoi şi de tot necazul, pe mine cel ce mă apropii acum cu cutremur, cu dragoste şi cu sfială, Iubitorule de oameni, de Tainele Tale cele nemuritoare şi dumnezeieşti şi-Ţi cînt Ţie: Bine eşti cuvîntat, Doamne, Dum- nezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Suflete al meu ticălos, suflete pătimaş, spăimînteazăte vă- zînd preaslăvitele Taine; lăcrimează suspinînd şi bătîndute în piept, strigă şi zi: Doamne, curăţeşte-mă pe mine, desfrînatul.

Şi **acum...**

Ceea ce ai născut pe Mîntuitorul Hristos mai presus de minte, de Dumnezeu dăruită, ţie celei curate mă rog acum eu, robul tău cel necurat: pe mine cel ce voiesc să mă apropii acum de Tainele cele preacurate, curăţeşte-mă întru totul de întinăciu- nea trupului şi a sufletului.

Cîntarea **a** 8-a:

Cereştilor, înfricoşătoarelor şi Sfintelor Tale Taine, Hristoase şi Cinei Tale celei dumnezeieşti şi de taină şi pe mine, cel deznădăjduit, acum părtaş a fi mă învredniceşte, Dumnezeule, Mîntuitorul meu.

Către a Ta milostivire alergînd, Bunule, cu frică strig către Tine: Petrece întru mine, Mîntuitorule, şi eu întru Tine, precum ai zis; că iată, îndrăznind spre mila Ta, mănînc Trupul Tău şi beau Sîngele Tău.

Binecuvîntăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfîntul Duh, Domnul.

Mă cutremur, primind focul, să nu mă aprind ca ceara şi ca iarba. O, înfricoşătoare Taină! Cum eu, tină fiind, mă împărtăşesc cu dumnezeiescul Trup şi Sînge şi mă fac fără stricăciune.

Şi acum...

Cu adevărat, Maica lui Dumnezeu, în pîntecele tău s-a copt Pîinea cea dumnezeiască a Vieţii, păzind nevătămat pîntecele tău cel nevinovat. Pentru aceasta te lăudăm pe tine ca pe hrănitoarea noastră, întru toţi vecii.

Cîntarea a 9-a:

Bun este Dumnul, gustaţi şi vedeţi; că de

Slavă...

Ca focul şi ca lumina să-mi fie mie Trupul şi Sîngele Tău cel [scump, Mîntuitorul meu, arzînd materia păcatului şi mistuind •**spinii** patimilor şi luminîndu-mă tot pe mine, cel ce mă închin f Dumnezeirii Tale.

Şi acum...

Dumnezeu S-a întrupat din sîngiurile tale cele curate. Pentru [aceasta te laudă pe tine, Stăpînă, tot neamul şi te măreşte mulţimea îngerilor, că prin tine au văzut pe Cel ce stăpîneşte [toate, luînd fiinţă omenească.

Şi îndată: Cuvine-se cu adevărat să te fericim... Sfinte Dum nezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru... troparul zilei, sau al prazni cului, de este praznic împărătesc, sau al sfîntului. Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunile Pavecerniţei, adică: Nepă tată, neîntinată..., Şi ne dă nouă, Stăpîne... Apoi troparele: Mi- luieşte-ne pe. noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi..., Slavă... Doamne miluieşte-ne pe noi..., Şi acum,... Uşa milostivirii des- chide-o nouă..., Doamne miluieşte (de 12 ori), Slavă... Şi acum... Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori), după care se citesc aceşti psalmi:

Psalmul 22

demult pentru noi, precum sîntem noi făcîndu-Se, şi odată pe Sine Părintelui Său ca jertfă aducîndu-Se, pururea se junghie, sfinţind pe cei ce se

împărtăşesc cu Dînsul.

Cu sufletul şi cu trupul să mă sfinţesc, Stăpîne, să mă luminez, să mă mîntuiesc, să-Ţi fiu Ţie locaş prin împărtăşirea Sfintelor Taine, avîndu-Te pe Tine locuitor întru mine, împreună cu Tatăl şi cu Duhul, Facătorule de bine, mult milostive.

Domnul mă paşte şi nimic nu-mi va lipsi. La loc cu păşune m-a sălăşluit; la apa odihnei m-a hrănit. Sufletul mi 1-a întors, povăţui- tu-m-a pe cărările dreptăţii, pentru numele Lui. Că de voi şi umbla în mijlocul morţii, nu mă voi teme de rele; că Tu cu mine eşti. Toiagul Tău şi varga Ta, acestea m-au mîngîiat. Gătit-ai masă înaintea mea, împotriva celor ce mă necăjesc; uns-ai cu untdelemn capul meu şi paharul Tău este adăpîndu-mă ca un puternic. Şi mila Ta mă va povăţui în toate zilele vieţii mele, ca sa locuiesc în casa Domnului, întru lungime de zile.

Psalmul 23

Al Domnului este pâmîntul şi plinirea lui; lumea şi toţi cei ce locuiesc într-însa. Acesta pe mări 1-a întemeiat pe el şi pe rîuri 1-a aşezat pe el. Cine se va sui în muntele Domnului şi cine va sta în locul cel sfînt al Lui? Cel nevinovat cu mîinile şi curat cu inima, care n-a luat în deşert sufletul său şi nu s-a jurat cu vicleşug aproapelui său. Acesta va lua binecuvîntare de la Domnul şi milostenie de la Dumnezeu, Mîntuitorul său. Acesta este neamul celor ce-L caută pe Domnul, al celor ce caută faţa Dumnezeului lui Iacob. Ridicaţi, căpetenii, porţile voastre şi vă ridicaţi porţile cele veşnice şi va intra împăratul slavei. Cine este Acesta împă ratul slavei? Domnul cel tare şi puternic, Domnul cel tare în război. Ridicaţi, căpetenii, porţile voastre şi vă ridicaţi porţile cele veşnice şi va intra împăratul slavei. Cine este Acesta împă ratul slavei? Domnul puterilor, Acesta este împăratul slavei.

Psalmul 115

Crezut-am, pentru aceea am grăit, iar eu m-am smerit foarte. Eu am zis întru uimirea mea: 'Tot omul este mincinos". Ce voi răsplăti Domnului pentru toate cîte mi-a dat mie? Paharul mîn- tuirii voi lua şi numele Domnului voi chema. Făgăduinţele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporul Său. Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui. O, Doamne, eu sînt robul Tău, eu sînt robul Tău şi fiul roabei Tale; rupt-ai legăturile mele. Ţie-ţi voi jertfi jertfă de laudă şi numele Domnului voi chema. Făgăduinţele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporului Lui, în curţile casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusa-lime.

Slavă... Şi **acum...**
Aliluia...
(de 3 ori) şi trei
metanii.

Fărădelegile mele trece-le cu vederea, Doamne, Cel ce Te-ai născut din Fecioară şi curăţeşte inima mea, făcînd-o biserică a

preacuratului Tău Trup şi Sînge şi nu mă lepăda pe mine de la faţa Ta, Cel ce ai nemăsurată mare milă.

Slavă...

Spre împărtăşirea Sfintelor Tale Taine cum voi îndrăzni eu, nevrednicul? Că de voi cuteza să mă apropii de Tine, laolaltă cu cei vrednici, haina mă vădeşte că nu este de cină şi osîndă voi pricinui prea păcătosului meu suflet; ci curăţeşte, Doamne, ne- curăţia sufletului meu şi mă mîntuieşte, ca un iubitor de oameni.

Şi
acum...

Mare este mulţimea păcatelor mele, Născătoare de Dumne zeu, Curată, la tine alerg, avînd trebuinţă de mîntuire. Cercetează neputinciosul meu suflet şi te roagă Fiului tău şi Dumnezeului nostru să-mi dăruiască iertare de relele ce am făcut, ceea ce eşti una binecuvîntată.

Apoi: Doamne miluieşte (de 40 de ori), şi metanii cîte vom putea. După aceasta zicînd aceste stihuri, să fim cu luare aminte spre îndreptarea noastră.

Trupul Stăpînului vrînd să-L primeşti spre hrană, Fii cu frică să nu te arzi, că foc este;
Sîngele Lui vrînd să-L bei spre-mpărtăşire, Mergi şi cu cei ce te-au mîhnit te împacă, Şi aşa îndrăzneşte de ia hrana sfîntă.
Vrînd să te împărtăşeşti cu Jertfa de Taină, Cu-al Stăpînului Trup făcător de viaţă; întru acest chip te roagă cu cutremur:

RUGĂCIUNEA ÎNTÎI
(a Sfîntului Vasile cel Mare)

Stăpîne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce eşti izvorul vieţii şi al nemuririi, Făcătorul a toată făptura văzută şi nevăzută, Fiul Tatălui celui fără de început, Cel ce eşti împreu nă veşnic cu Dînsul şi împreună fără de început, Care pentru multa bunătate, în zilele cele din urmă ai purtat Trup şi Te-ai răstignit, şi Te-ai jertfit pentru noi cei nemulţumitori şi nerecu noscători şi cu Sîngele Tău ai înnoit firea noastră cea stricată prin păcat, însuţi împărate, Cel ce eşti fără de moarte, primeşte şi pocăinţa mea, a păcătosului, şi pleacă urechea Ta către mine şi ascultă graiurile mele, că am greşit Doamne; greşit-am la cer şi înaintea Ta şi nu sînt vrednic a căuta spre înălţimea slavei Tale.

Ci Tu, Doamne, fără răutate fiind, îndelung-răbdător şi mult- milostiv, nu m-ai dat pe mine să pier cu fărădelegile, în tot chipul aşteptînd întoarcerea mea. Că Tu ai zis, Iubitorule de oameni, prin proorocul Tău: Cu vrere nu voiesc moartea păcătosului, ci să se întoarcă şi să fie viu. Că nu vrei, Stăpîne, să pierzi făptura mîinilor Tale, nici nu voieşti pierderea oamenilor, ci vrei ca toţi să se mîntuiască şi la cunoştinţa adevărului să vină.

Pentru aceasta şi eu, deşi sînt nevrednic cerului şi pămîntului şi acestei vieţi trecătoare, pentru că m-am supus cu totul păca tului şi m-am făcut rob dezmierdărilor şi am necinstit chipul Tău, dar fiind făptura şi zidirea Ta, nu deznădăjduiesc de a mea mîntuire, eu ticălosul. Ci nădăjduind la milostivirea Ta cea fără de margini, vin către Tine: primeşte-mă deci şi pe mine, Iubito- rule de

oameni Hristoase, ca pe desfrînata şi ca pe tîlharul, ca pe vameşul şi ca pe fiul cel pierdut, şi ridică sarcina cea grea a păcatelor mele, Cel ce ridici păcatul lumii şi tămăduieşti nepu tinţele oamenilor; Cel ce chemi la Tine pe cei osteniţi şi împovă raţi şi le dai odihnă; Cel ce n-ai venit să chemi la pocăinţă pe cei drepţi, ci pe cei păcătoşi, şi mă curaţeşte de toată necurăţia trupului şi a sufletului.

învaţă-mă să săvîrşesc sfinţenie întru frica Ta, ca, întru curată mărturisire a cugetului meu primind părticica Sfintelor Tale

Taine, să mă unesc cu Sfîntul Tău Trup şi Sînge, şi să Te am pe Tine locuind şi petrecînd întru mine împreună cu Tatăl şi cu Sfîntul Duh. Aşa, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să nu-mi fie mie spre osîndă împărtăşirea preacuratelor şi de viaţă făcătoarelor Tale Taine, nici să ajung neputincios cu sufletul şi cu trupul, împărtăşindu-mă cu nevrednicie; ci dă-mi, pînă la suflarea mea cea mai de pe urmă, fără de osîndă să primesc părticica Sfintelor Tale Taine, spre împărtăşirea cu Duhul Sfînt, ca merinde pentru viaţa de veci şi spre răspuns bine primit, la înfricoşătorul Tău scaun de judecată, ca şi eu, dimpreună cu toţi aleşii Tăi, să fiu părtaş bunătăţilor Tale celor nestricăcioase, pe care le-ai gătit, Doamne, celor ce Te iubesc pe Tine, întru care eşti preaslăvit în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNEA A DOUA
(a Sfîntului Ioan Gură de Aur)

Doamne, Dumnezeul meu, ştiu că nu sînt vrednic, nici în stare ca să intri sub acoperămîntul casei sufletului meu, pentru că este cu totul pustiu şi surpat şi nu afli în mine loc potrivit ca să-Ţi pleci capul. Ci, precum din înălţime Te-ai plecat pentru noi, pleacă-Te şi acum spre smerenia mea. Şi precum ai binevoit a Te culca în peşteră şi în ieslea necuvîntătoarelor, aşa binevoieşte a intra şi în ieslea necuvîntătorului meu suflet şi întinatului meu trup. Şi precum n-ai socotit lucrul nevrednic a intra şi a cina împreună cu păcătoşii în casa lui Simon cel lepros, aşa binevoieşte a intra şi în casa smeritului, leprosului şi păcătosului meu suflet. Şi precum n-ai îndepărtat pe desfrînata cea păcătoasă, cea asemenea mie, care a venit şi s-a atins de Tine, aşa Te milostiveşte şi de mine păcătosul, care vin şi mă ating de Tine. Şi precum nu Te-ai scîrbit de întinata şi necurata ei gură ce

Te-a sărutat, aşa nu Te scîrbi nici de întinata şi mai necurata mea gură, nici de buzele mele cele necurate şi pîngărite, şi de limba mea cea cu totul necurată.

Ci să-mi fie mie cărbunele preasfîntului Tău Trup şi al scum pului Tău Sînge spre sfinţire şi spre luminare, spre însănătoşirea smeritului meu suflet şi trup, spre uşurarea greutăţii greşelilor mele celor multe, spre pază de toată lucrarea diavolească, spre

îndepărtarea şi mutarea răului şi vicleanului meu obicei, spre omorîrea patimilor, spre plinirea poruncilor Tale, spre adăugirea dumnezeiescului Tău har şi spre dobîndirea împărăţiei Tale. Că nu vin la Tine ca un nepăsător, Hristoase Dumnezeule, ci încre- zîndu-mă în bunătatea Ta cea nespusă şi ca nu cumva rămînînd departe prea multă vreme de împărtăşirea Ta, să fiu prins de lupul cel înţelegător.

Pentru aceasta mă rog Ţie, Cel ce singur eşti sfînt, Stăpîne: Sfinţeşte-mi sufletul şi trupul, mintea şi inima, rărunchii şi mă runtaiele; înnoieşte-mă tot şi înrădăcinează frica Ta întru mădu larele mele şi sfinţenia Ta fă-o neştearsă de la mine. Şi-mi fii mie ajutător şi folositor, îndreptînd în pace viaţa mea şi învrednicin- du-mă a sta de-a dreapta Ta, cu sfinţii Tăi, pentru rugăciunile şi mijlocirile Preacuratei Maicii Tale şi ale slujitorilor Tăi celor fără de trup, ale preacuratelor puteri şi pentru ale tuturor sfinţilor, care din veac au bineplăcut Ţie. Amin.

RUGĂCIUNEA A TREIA
(a Sfîntului Simeon Metafrastul)

Doamne, Cel ce singur eşti curat şi fără stricăciune, Care pentru nespusa milostivire a iubirii de oameni ai luat toată firea noastră din curatele şi fecioreştile sîngiuri ale celei ce Te-a născut pe Tine mai presus de fire, cu venirea dumnezeiescului Duh şi cu bunăvoirea Tatălui celui de-a pururea veşnic, Hristoase Iisuse, înţelepciunea lui Dumneazeu, pacea şi puterea; Cel ce ai primit cu trupul Tău patimile cele de viaţă făcătoare şi mîntuitoare: crucea, piroanele, suliţa, moartea, omoară-mi patimile cele tru peşti, care îmi strică sufletul. Cel ce cu îngroparea Ta ai prădat împărăţia iadului, îngroapă-mi sfaturile mele cele viclene, prin gînduri bune şi risipeşte duhurile cele viclene.

Cel ce cu învierea Ta cea de a treia a zi şi de viaţă purtătoare ai ridicat pe strămoşul cel căzut, ridică-mă şi pe mine cel ce am alunecat în păcat, punîndu-mi înainte chipuri de pocăinţă. Cel ce cu preaslăvită înălţarea Ta la cer ai îndumnezeit trupul pe care l-ai luat şi l-ai cinstit cu şederea de-a dreapta Tatălui, învredni- ceşte-mă prin împărtăşirea Sfintelor Tale Taine să dobîndesc

partea cea de-a dreapta a celor mîntuiţi. Cel ce prin pogorîrea Mîngîietorului Duh ai făcut vase cinstite pe sfinţii Tăi ucenici, arată-mă şi pe mine a fi lăcaş al venirii Lui.

Cel ce vei veni iarăşi să judeci toată lumea întru dreptate, binevoieşte să Te întîmpin şi eu pe nori, pe Tine, Judecătorul şi Făcătorul meu, împreună cu toţi sfinţii Tăi, ca neîncetat să Te slăvesc şi să Te laud pe Tine, împreună cu Părintele Tău cel fără de început şi cu Preasfîntul şi Bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNEA A PATRA
(a Sfîntului Simeon Metafrastul)

Precum voi sta înaintea înfricoşătorului şi nefăţarnicului Tău scaun de judecată, Hristoase Dumnezeule, primind întrebare şi dînd răspuns de relele ce am făcut, aşa şi astăzi, mai înainte de a sosi ziua osîndirii mele, stînd la sfîntul Tău altar, înaintea Ta şi înaintea înfricoşătorilor şi sfinţilor Tăi îngeri, fiind înduplecat de mărturia cugetului, pun înainte faptele mele cele rele şi fărăde legile, dîndu-le pe faţă şi vădindu-le.

Ci vezi, Doamne, smerenia mea şi-mi iartă toate păcatele mele; vezi, că s-au înmulţit mai mult decît perii capului meu fărădelegile mele. Căci ce rău n-am săvîrşit? Ce păcat n-am făcut? Ce rău nu mi-am închipuit în sufletul meu? Că iată şi cu faptele am făcut desfrînare şi preadesfrînare, mîndrie, trufie, batjocură, hulă, vorbă deşartă, înfierbîntare la rîs, beţie, lăcomie a pîntecelui, mîncare fără măsură, răutate, pizmă, iubire de argint, iubire de avuţie, cămătărie, iubire de mine însumi, iubire de mărire, hrăpire, nedreptate, agonisire de ruşine, invidie, grăire de rău, fărădelege; toate simţirile şi toate mădularele mi le-am întinat şi le-am stricat şi de nici o treabă

le-am făcut, ajungînd cu totul sălaş diavolului.

Şi ştiu, Doamne, că fărădelegile mele au covîrşit capul meu, dar mulţimea îndurărilor Tale este neasemănată, şi mila bună tăţii Tale cea fără de răutate este nespusă şi nu este nici un păcat care să biruiască iubirea Ta de oameni. Pentru aceasta, preami- nunate împărate, fără de răutate Doamne, fă minunate milele

Tale spre mine păcătosul; arată-mi puterea bunătăţii Tale, ara tă-mi tăria milostivirii Tale celei îndurate şi mă primeşte pe mine păcătosul, cel ce mă întorc; primeşte-mă cum ai primit pe fiul cel pierdut, pe tîlharul şi pe desfrînata.

Primeşte-mă pe mine cel ce peste măsură Ţi-am greşit şi cu cuvîntul şi cu lucrul şi cu pofta cea fără cale şi cu gîndul cel dobitocesc. Şi precum ai primit pe cei ce au venit în al unspreze celea ceas, care nimic vrednic n-au lucrat, aşa mă primeşte şi pe mine păcătosul; că mult am greşit şi m-am spurcat şi am scîrbit Duhul Tău cel Sfînt şi am mîniat milostivirea Ta cea iubitoare de oameni, cu lucrul, cu cuvîntul şi cu gîndul, noaptea şi ziua, pe faţă şi într-ascuns, cu voie şi fără de voie.

Şi ştiu că vei pune înaintea mea păcatele mele în acelaşi chip în care le-am făcut şi mă vei întreba de cele ce cu ştiinţă, fără de iertare, am greşit. Ci, Doamne, nu cu judecata Ta cea dreaptă, nici cu mînia Ta să mă mustri pe mine şi nici cu urgia Ta să mă pedepseşti. Miluieşte-mă, Doamne, că nu sînt numai neputin cios, ci şi zidirea Ta sînt. Că Tu, Doamne, ai întărit peste mine frica Ta, dar eu am făcut răutate înaintea Ta.

Ţie Unuia am greşit; dar Te rog să nu intri la judecată cu robul Tău. Că de vei căuta la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea sta înaintea Ta. Că eu sînt adîncul păcatului şi nu sînt vrednic, nici în stare a căuta şi a privi înălţimea cerului, din pricina păcatelor mele celor fără de număr; că toate lucrurile rele şi închipuirile şi meşteşugirile diavoleşti, toată răutatea iadului, îndemnurile spre păcat, dezmierdările şi alte patimi nenumărate n-au lipsit de la mine. Căci cu ce fel de păcate nu m-am stricat? De care rele n-am fost prins? Tot păcatul l-am făcut, toată desfătarea neiertată am lăsat să intre în sufletul meu. Netrebnic m-am făcut înaintea Ta, Dumnezeul meu, şi înaintea oamenilor. Cine mă va ridica pe mine, cel ce am căzut întru atîtea păcate rele? Doamne, Dumnezeul meu, spre Tine nădăjduiesc.

De mai este pentru mine nădejde de mîntuire, de biruieşte iubirea Ta de oameni mulţimea fărădelegilor mele, fii mie Mîn- tuitor şi după îndurările şi milele Tale slăbeşte, lasă, iartă-mi toate cîte am greşit Ţie; că s-a umplut de multe rele sufletul meu şi nu aflu întru mine nădejde de mîntuire. Miluieşte-mă, Dum-

nezeule, după mare mila Ta şi să nu-mi răsplăteşti mie după faptele mele, ci întoarce-mă, sprijineşte-mă, izbăveşte sufletul meu de relele ce au crescut într-însul şi de agonisirile lui cele cumplite. Miluieşte-mă pentru mila Ta, ca unde s-a înmulţit păcatul să prisosească harul Tău, şi să Te laud şi să Te slăvesc în toate zilele vieţii mele. Că Tu eşti Dumnezeul celor ce se po căiesc şi Mîntuitorul celor ce greşesc şi Ţie slavă înălţăm, împreu nă şi Părintelui Tău celui fără de început şi Preasfîntului şi Bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNEA A CINCEA
(a Sfîntului Ioan Damaschin)

Stăpîne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce singur ai putere a ierta păcatele oamenilor, ca un bun şi iubitor de oameni, treci cu vederea toate greşelile mele cele cu ştiinţă şi cu neştiinţă, şi mă învredniceşte să mă împărtăşesc, fără de osîndă, cu dumnezeieştele, preaslăvitele, preacuratele şi deviată făcătoarele Tale Taine, nu spre osîndă, nici spre adăugirea păca telor, ci spre curăţire şi sfinţire şi spre dobîndirea vieţii şi împă răţia ce va să fie, spre zid şi ajutor, spre izgonirea celor potrivnici şi spre pierderea greşelilor mele celor multe; că Tu eşti Dumne zeul milei şi al îndurărilor şi al iubirii de oameni şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Tatălui şi Duhului Sfînt, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNEA A ŞASEA
(a Sfîntului Vasile cel Mare)

Ştiu, Doamne, căci cu nevrednicie mă împărtăşesc cu preacu ratul Tău Trup şi cu scump Sîngele Tău, şi vinovat sînt, şi osîndă mie însumi mănînc şi beau, neputîndu-mi da seama, precum se cuvine, de Trupul şi Sîngele Tău, Hristoase, Dumnezeul meu. Ci îndrăznind spre îndurările Tale, mă apropii de Tine, Cel ce ai zis: Cel ce mănîncă Trupul Meu şi bea Sîngele Meu, întru Mine rămîne şi Eu întru dînsul.

Deci, milostiveşte-Te, Doamne, şi nu mă pedepsi pe mine păcătosul, ci fă cu mine după mila Ta. Şi să-mi fie mie Sfintele Tale Taine spre tămăduire şi curăţire, spre luminare şi pază, spre mîntuirea sufletului şi a trupului; spre izgonirea a toată nălucirea, a faptei celei rele şi a lucrării diavoleşti, care se lucrează cu gîndul întru mădularele mele; spre îndrăznirea şi dragostea cea către Tine, spre îndreptarea şi întărirea vieţii, spre înmulţirea faptei celei bune şi a desăvîrşirii, spre plinirea poruncilor şi spre împăr tăşirea cu Sfîntul Duh, ca merinde pentru viaţa de veci şi spre răspuns bineprimit la înfricoşătorul Tău scaun de judecată, iar nu spre certare, sau spre osîndă.

RUGĂCIUNEA A ŞAPTEA
(a Sfîntului Simeon Noul Teolog)

Din buze spurcate, din inimă pîngărită, din limbă necurată, din suflet spurcat, primeşte-mi rugăciunea, Hristoase al meu, şi, neînlăturîndu-mi nici cuvintele, nici obişnuinţele, nici ruşinarea, da-mi mie a grăi cu îndrăzneală cele ce voiesc, Hristoase al meu, şi mai vîrtos mă şi învaţă ce mi se cuvine a face şi a grăi. Greşit-am mai mult decît desfrînata, care aflînd unde sălăşluieşti, cumpă- rînd mir, cu îndrăzneală a venit să ungă picioarele Tale, ale Stăpînului meu Hristos şi Dumnezeului meu. Cum pe aceea, apropiindu-se din inimă, n-ai lepădat-o, nici de mine nu Te scîrbi, Cuvinte, ci dă-mi să ţin şi să sărut picioarele Tale şi cu izvor de lacrimi, ca şi cu nişte mir de mult preţ, cu îndrăzneală să le ung.

Spală-mă cu lacrimile mele, curăţeşte-mă cu ele, Cuvinte. Iartă-mi greşelile şi îmi dă îndreptare. Ştii mulţimea răutăţilor mele, ştii şi bubele mele şi rănile mele le vezi, dar şi credinţa mi-o ştii, voinţa mi-o vezi şi suspinurile mi le auzi. Nu se ascunde înaintea Ta, Doamne, Dumnezeul meu, Făcătorul şi Izbăvitorul meu, nici picătura de lacrimi, nici din picătură vreo parte. Cele încă nesăvîrşite de mine le-au cunoscut ochii Tăi şi în cartea Ta se află scrise şi cele încă nefăcute de mine.

Vezi smerenia mea, vezi-mi osteneala cîtă este şi toate păca-

tele mi le iartă, Dumnezeule a toate; încît, cu inimă curată, cu gîndul înfricoşat şi cu sufletul smerit să mă împărtăşesc cu Tai nele Tale cele preacurate şi preasfinte, cu care se îndumnezeieşte şi se face viu tot tot cel ce mănîncă şi bea din ele cu inimă curată; că Tu ai zis, Stăpînul meu: Tot cel ce mănîncă Trupul Meu şi bea Sîngele Meu, întru Mine rămîne şi Eu întru dînsul. Cu totul adevărat este cuvîntul Stăpînului şi Dumnezeului meu, că cel ce se împărtăşeşte cu Darurile cele dumnezeieşti şi îndumnezei- toare nu este singur, ci cu Tine, Hristoase al meu, Cel ce eşti din Lumina cea cu trei străluciri, Care luminează lumea.

Deci pentru ca să nu rămîn singur, fără de Tine, Dătătorule de viaţă, suflarea mea, viaţa mea, bucuria mea, mîntuirea lumii, pentru aceasta m-am apropiat de Tine, precum vezi, cu lacrimi şi cu sufletul umilit. Mă rog să iau izbăvire de greşelile mele şi să mă împărtăşesc fără de osîndă cu Tainele Tale cele dătătoare de viaţă şi fără de prihană, ca să rămîi precum ai zis, cu mine, cel de trei ori ticălos, ca să nu mă răpească cu vicleşug înşelătorul, aflîndu-mă depărtat de harul Tău, şi înşelîndu-mă să mă îndepăr teze şi de îndumnezeitoarele Tale cuvinte.

Pentru aceasta cad înaintea Ta şi cu căldură strig către Tine: Precum pe fiul cel pierdut şi pe desfrînata, care au venit la Tine, i-ai primit, aşa mă primeşte şi pe mine, desfrînatul şi spurcatul, Milostive, care cu suflet umilit vin acum la Tine. Ştiu, Mîntuito- rule, că altul ca mine n-a greşit Ţie, nici a făcut faptele pe care le-am făcut eu. Dar şi aceasta ştiu, că mărimea greşelilor mele şi mulţimea păcatelor mele nu covîrşesc răbdarea cea multă a Dumnezeului meu, nici iubirea Lui de oameni cea înaltă; ci pe cei ce fierbinte se pocăiesc, cu mila îndurării îi curăţeşti şi îi luminezi şi cu lumina îi uneşti, părtaş Dumnezeirii Tale făcîndu-i fără pizmuire; şi lucru străin de gîndurile îngereşti şi omeneşti vorbeşti cu ei, de multe ori, ca şi cu nişte prieteni ai Tăi adevăraţi. Acestea mă fac îndrăzneţ, acestea îmi dau aripi, Hristoase al meu, punîndu- mi nădejdea în multele Tale binefaceri faţă de noi, bucurîndu-mă şi cutremurîndu-mă, cu focul mă împărtăşesc; iarbă uscată fiind eu, şi - străină minune! - mă răcoresc nears, ca rugul de demult, care, aprins fiind, nu se mistuia. Pentru aceasta, cu gînd mulţumitor şi cu mulţumitoare inimă, cu mulţumitoare

mădulare ale sufletului şi ale trupului meu mă închin şi Te măresc şi Te preaslăvesc pe Tine, Dumnezeul meu, Cel ce cu adevărat eşti binecuvîntat, acum şi în veci. Amin.

RUGĂCIUNEA A OPTA
(a Sfîntului Ioan Gură de Aur)

Dumnezeule, slăbeşte, lasă, iartă-mi toate greşelile cîte Ţi-am greşit Ţie, sau cu cuvîntul, sau cu lucrul, sau cu gîndul, cu voie sau fără de voie, cu ştiinţă sau cu neştinţă, toate mi le iartă ca un bun şi de oameni iubitor. Şi pentru rugăciunile Preacuratei Mai cii Tale, ale slujitorilor Tăi îngeri, ale sfintelor puteri şi ale tuturor sfinţilor care au bineplăcut Ţie din veac, binevoieşte ca fără osîndă să primesc sfîntul şi preacuratul Tău Trup şi scumpul Tău Sînge, spre tămăduirea sufletului şi a trupului şi spre curăţirea gîndurilor inele celor rele. Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfîntului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNEA A NOUA
(a Sfîntului Ioan Gură de Aur)

Nu sînt vrednic, Stăpîne Doamne, să intri sub acoperămîntul sufletului meu, ci de vreme ce Tu, ca un iubitor de oameni, vrei să locuieşti întru mine, îndrăznind mă apropii. Porunceşte-mi, şi voi deschide uşile pe care Tu însuţi le-ai zidit şi intră cu iubirea Ta de oameni, pe care pururea o ai. Intră şi luminează cugetul meu cel întunecat. Şi cred că aceasta vei face: că n-ai îndepărtat pe desfrînata care a venit la Tine cu lacrimi, mei pe vameşul care s-a pocăit nu l-ai alungat, nici pe tîlharul care a cunoscut împă răţia Ta nu l-ai izgonit, nici pe prigonitorul Pavel care s-a pocăit nu l-ai lăsat cum era; ci pe toţi care au venit la Tine cu pocăinţă i-ai primit în ceata prietenilor Tăi, Cel ce singur eşti binecuvîntat totdeauna, acum şi în vecii nesfîrşiţi. Amin.

RUGĂCIUNEA A ZECEA
(a Sfîntului Ioan Gură de Aur)

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, slăbeşte, lasă, milostiveşte-Te şi-mi iartă mie păcătosului, netrebnicului şi ne vrednicului robului Tău căderile în păcat, smintelile şi greşelile mele toate cîte am păcătuit faţă de Tine, din tinereţile mele pînă in ziua şi ceasul de acum, fie cu ştiinţă, fie din neştiinţă, cu cuvîntul, sau cu fapta, sau cu gîndul, sau cu cugetul, cu deprinde rile şi cu toate simţurile mele. Şi, pentru rugăciunile Celei ce fără de prihană Te-a născut pe Tine, ale Preacuratei şi pururea Fe cioarei Maria, Maicii Tale, singura nădejde neînfruntată şi ocro titoare şi izbăvitoare a mea, învredniceşte-mă fără de osîndă să mă împărtăşesc cu preacuratele, nemuritoarele, de viaţă făcătoa rele şi înfricoşătoarele Tale Taine, spre iertarea păcatelor şi spre viaţa de veci, spre sfinţire, spre luminare, spre tărie, spre vinde care şi spre sănătatea sufletului şi a trupului şi spre ştergerea şi pierderea cu totul a cugetului, a gîndurilor şi a deprinderilor mele celor rele, şi a nălucirilor de noapte ale duhurilor celor viclene şi întunecate. Că a Ta este împărăţia şi puterea, slava, cinstea şi închinăciunea, împreună cu Tatăl şi cu Duhul Sfînt, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNEA A UNSPREZECEA
(a Sfîntului Ioan Damaschin)

înaintea uşilor casei Tale stau şi de gîndurile cele rele nu mă depărtez. Ci Tu, Hristoase Dumnezeule, Care ai îndreptat pe vameşul şi ai miluit pe cananeanca şi ai deschis tîlharului uşile raiului, deschide-mi şi mie îndurările iubirii Tale de oameni şi mă primeşte pe mine, cel ce vin şi mă ating de Tine, ca pe desfrînata şi pe cea cu scurgerea de sînge. Că aceasta atingîndu-se de marginea hainei Tale, prea lesne a luat tămăduire, iar aceea, cuprinzînd preacuratele Tale picioare, a dobîndit dezlegare de păcate.

Iar eu, ticălosul, întreg Trupul Tău cutezînd a-L primi, să nu

fiu ars, ci mă primeşte ca şi pe dînsele şi-mi luminează simţirile cele sufleteşti, arzînd nelegiuirile păcatelor mele, pentru rugă ciunile Celei ce fără de sămînţă Te-a născut pe Tine, şi ale puterilor cereşti, că binecuvîntat eşti în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNEA A DOUĂSPREZECEA
(a Sfîntului Ioan Gură de Aur)

Cred, Doamne, şi mărturisesc, că Tu eşti cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu celui viu, Care ai venit în lume să mîntuieşti pe cei păcătoşi, dintre care cel dintîi sînt eu. încă cred că acesta este însuşi preacurat Trupul Tău şi acesta este însuşi scump Sîngele Tău. Deci mă rog Ţie: Miluieşte-mă şi-mi iartă greşelile mele cele de voie şi cele fără de voie, cele cu cuvîntul sau cu lucrul, cele cu ştiinţa şi cu neştiinţa şi mă învredniceşte fără de osîndă să mă împărtăşesc cu preacuratele Tale Taine, spre ierta rea păcatelor mele şi spre viaţa de veci. Amin.

Deci, mergînd să te împărtăşeşti, să zici în taină aceste stihuri ale lui Metafrast:

Iată mă apropii de sfînta-împărtăşire.
Şi-împartăşindu-mă, Doamne, să nu
mă arzi; Că Tu eşti foc, şi arzi pe
cei nevrednici,
Ci, curaţeşte-mă de toată întinarea.

Apoi:

Cinei Tale celei de taină, Fiul lui Dumnezeu, astăzi părtaş mă primeşte, că nu voi spune vrăjmaşilor Tăi Taina Ta, nici sărutare îţi voi da ca Iuda; ci ca tîlharul mărturisindu-mă, strig Ţie:

Pome- neşte-mă, Doamne, întru împărăţia Ta.

Sîngele cel îndumnezeitor privind, te spăimîntează, omule. Că foc este şi arde pe cei nevrednici.
Dumnezeiescul Trup mă îndumnezeieşte şi mă hrăneşte, îmi îndumnezeieşte sufletul, şi-mi hrăneşte minunat mintea.

indulcitu-m-ai cu dorul Tău, Hristoase, şi m-ai schimbat cu dumnezeiasca Ta dragoste; ci arde cu focul cel fără de materie păcatele mele şi mă învredniceşte a mă sătura de desfătarea care este întru Tine, ca de amîndouă veselindu-mă, să slăvesc, Bunule, venirea Ta.

întru strălucirile sfinţilor Tăi, cum voi intra eu, nevrednicul? Că de voi îndrăzni să intru în cămară, haina mă vădeşte că nu este de nuntă, şi voi fi legat şi lepădat de îngeri. Ci curăţeşte, Doamne, întinăciunea sufletului meu şi mă mîntuieşte ca un iubitor de oameni.

RUGĂCIUNE

Stăpîne, Iubitorule de oameni, Doamne Iisuse Hristoase, Dummnezeul meu, să nu-mi fie mie spre osîndă Sfintele acestea, pentru că sînt nevrednic, ci spre curăţirea şi sfinţirea sufletului şi a trupului şi spre arvunirea vieţii şi a împărăţiei ce va să fie. Iar mie bine-mi este a mă lipi de Dumnezeu şi a pune în Domnul nădejdea mîntuirii mele.

Şi iarăşi: Cinei Tale celei de taină... Şi aşa, cu umilinţă, să mergem să ne împărtăşim.

RUGĂCIUNILE DE MULŢUMIRE DUPĂ DUMNEZEIASCA ÎMPĂRTĂŞANIE

După ce vei primi
împărtăşirea sfîntă A

făcătoarelor de viaţă Daruri,
Laudă adă şi mulţumire
mare,
Şi cu căldură Domnului
te roagă: Slavă Ţie,
Dumnezeului nostru!

Apoi grăieşte următoarele rugăciuni:

RUGĂCIUNEA MARELUI VASILE

Mulţumesc Ţie, Doamne Dumnezeul meu, că nu m-ai lepădat pe mine păcătosul, ci părtaş a fi Sfintelor Tale Taine m-ai învred nicit. Mulţumesc Ţie că pe mine, nevrednicul, a mă împărtăşi cu preacuratele Tale Daruri m-ai învrednicit.

Ci, Stăpîne, Iubitorule de oameni, Care pentru noi ai murit şi ai înviat şi ai dăruit nouă aceste înfricoşătoare şi de viaţă făcă toare Taine, spre binefacerea şi sfinţirea sufletelor şi a trupurilor noastre, dă să-mi fie şi mie acestea spre tămăduirea sufletului şi a trupului, spre izgonirea a tot potrivnicului, spre luminarea ochilor inimii mele, spre împăcarea sufleteştilor mele puteri, spre credinţă neînfruntată, spre dragoste nefăţarnică, spre desă- vîrşirea înţelepciunii, spre paza poruncilor Tale, spre adăugirea dumnezeiescului Tău har şi spre dobîndirea împărăţiei Tale. Ca întru sfinţenia Ta cu acestea fiind păzit, să pomenesc harul Tău pururea şi să nu mai viez mie, ci Ţie, Stăpînului şi Binefăcătorului nostru.

Şi aşa, ieşind dintru această viaţă întru nădejdea vieţii celei veşnice, să ajung la odihna cea de-a pururea, unde este glasul cel neîncetat al celor ce laudă şi dulceaţa cea fără de sfîrşit a celor ce văd frumuseţea cea nespusă a feţei Tale. Că Tu eşti dorirea cea adevărată şi veselia cea nespusă a celor ce Te iubesc, Hris- toase, Dumnezeul nostru, şi pe Tine Te laudă toată făptura în veci. Amin.

ALTA RUGĂCIUNE A MARELUI VASILE

Stăpîne, Hristoase Dumnezeule, împăratul veacurilor şi Fă cătorul tuturor, mulţumesc Ţie pentru toate bunătăţile cîte mi-ai dat mie şi pentru împărtăşirea cu preacuratele şi de viaţă făcă toarele Tale Taine. Deci mă rog Ţie, Bunule şi Iubitorule de oameni, păzeşte-mă sub acoperămîntul Tău şi sub umbra aripilor Tale, şi-mi dăruieşte pînă la suflarea cea mai de pe urmă cu cuget curat şi vrednicie să mă împărtăşesc cu Sfintele Tale Taine, spre

iertarea păcatelor şi spre viaţa de veci. Că Tu eşti Pîinea vieţii, Izvorul sfinţirii, Dătătorul bunătăţilor şi Ţie slavă înălţăm, îm preună şi Părintelui şi Sfîntului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNEA SFÎNTULUI SIMEON METAFRAST

Cel ce de bunăvoie mi-ai dat mie spre hrană Trupul Tău, foc fiind, care arde pe cei nevrednici, să nu mă arzi pe mine, Făcăto rul meu, ci mai vîrtos intră în alcătuirea mădularelor mele şi întru toate încheieturile, în rărunchi şi în inimă şi arde spinii tuturor păcatelor mele; curăţeşte-mi sufletul; sfinţeşte-mi gîndurile şi oasele; numărul deplin al celor cinci simţuri îl luminează; peste tot mă pătrunde cu frica Ta; pururea mă acoperă şi mă apără şi mă păzeşte de tot lucrul şi cuvîntul pierzător de suflet; curăţeşte- mă, spală-mă şi mă îndreptează; înţelepţeşte-mă şi mă luminea ză; arată-mă locaş numai al Duhului Tău şi să nu mai fiu sălaş păcatului, ci Ţie, casă, prin primirea împărtăşaniei. Ca de foc să fugă de mine tot lucrul rău, toată patima.

Rugători aduc pentru mine pe toţi sfinţii, pe mai marii cetelor celor fără de trup, pe înaintemergătorul Tău, pe înţelepţii Apos toli şi cu aceştia şi pe Preacinstita şi pe Preacurata Maica Ta, ale căror rugăciuni primeşte-le, Milostive Hristoase al meu, şi pe mine, slujitorul Tău, fiu al luminii mă fă; că Tu însuţi eşti, Bunule, sfinţirea şi luminarea sufletelor noastre şi Ţie după cuviinţă, ca unui Dumnezeu şi Stăpîn, toţi slavă îţi înălţăm în toate zilele. Amin.

RUGĂCIUNEA SFÎNTULUI CHIRIL AL ALEXANDRIEI

Trupul Tău cel sfînt, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să-mi fie mie spre viaţa de veci, şi Sîngele Tău cel scump, spre iertarea păcatelor. Şi să-mi fie mie împărtăşania aceasta spre bucurie, spre sănătate şi spre veselie. Şi la înfricoşătoarea şi a doua venire a Ta, învredniceşte-mă pe mine păcătosul să stau de-a dreapta slavei Tale, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale şi ale tuturor sfinţilor Tăi. Amin.

Preasfîntă Stăpînâ, Născătoare de Dumnezeu, care eşti lu mina întunecatului meu suflet, nădejdea, acoperămîntul, scăpa rea, mîngîierea şi bucuria mea, mulţumesc Tie, că m-ai învredni cit pe mine, nevrednicul, să fiu părtaş preacuratului Trup şi scumpului Sînge al Fiului tău. Ci tu, care ai născut Lumina cea adevărată, luminează-mi ochii cei înţelegători ai inimii. Ceea ce ai născut Izvorul nemuririi, înviază-mă pe mine, cel omorît de păcate. Ceea ce eşti Maica iubitoare de milostivire a Dumnezeu lui celui milostiv, miluieşte-mă şi dă umilinţă şi zdrobire inimii mele şi smerenie gîndurilor mele şi ridicare din robia cugetelor mele. Şi mă învredniceşte pînă la sfîrşitul vieţii fără de osîndă să primesc sfinţirea preacuratelor Taine, spre tămăduirea sufletului şi a trupului. Şi-mi dă, Stăpînă, lacrimi de pocăinţă şi de mărtu risire, ca să te laud şi să te măresc pe tine în toate zilele vieţii mele, că binecuvîntata şi preamărită eşti în veci. Amin.

Apoi: Acum liberează...

Sfinte Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru..., Cuvine-se cu adevărat..., Slavă... Şi acum... şi otpustul.

III. ÎNDRUMĂTOR CANONIC ORTODOX

1.Ateismul şi apostazia (lepădarea de credinţă)

Omul ateu este un om bolnav spiritual, după cum zice Duhul Sfînt: *Zis-a cel nebun în inima sa: Nu este Dumnezeu* (Psalm 52,1). "Cel ce s-a lepădat de Hristos şi a călcat taina mîntuirii, este dator a plînge în tot timpul vieţii sale şi a-şi mărturisi păcatul, învrednicindu-se Sfintelor Taine în vremea ieşirii din viaţă, pen tru iubirea de oameni a lui Dumnezeu" (Sfîntul Vasile cel Mare, canonul 73 şi 81).

"Cei ce s-au lepădat de silă de Dumnezeu, se primesc la împărtăşanie după şapte ani" (Ancira, canoanele 3,4, 5,6, 7 şi 8;
Sfîntul Atanasie, 2; Sfîntul Teofil, 2).

2. Avortul

"Femeia care a pierdut pruncul (sarcina) fără

voie, se canoni- seşte (se opreşte de la Sfînta împărtăşanie) un an de zile" (Sfîntul Ioan Postitorul, canonul 22).

"Femeile care desfrînează şi îşi omoară fătul în pîntece... să se împărtăşească la ieşirea din viaţă, iar procedînd cu iubire de oameni..., hotărîm să fie oprite de la cele Sfinte 10 ani, după

treptele hotărîte" (Ancira, canonul 21),

"Femeile care iau buruieni otrăvitoare şi pierzătoare, ca şi cele ce primesc otrăvuri omorîtoare de prunci, să se supună canonului ucigaşului, adică să fie oprite 20 de ani de la Sfînta împărtăşanie" (Sinodul VI ecumenic, canonul 91 şi Sfîntul Vasile cel Mare, canonul 56).

"Orice femeie care va bea ierburi să nu nască copii, să nu se împărtăşească şapte ani şi metanii 200 pe zi. Iar de se va întîmpla ei a muri, să nu se îngroape" (Pravila Bisericescă de la Govora, pag. 115).

3. Beţia

"Omul beţiv să nu se împărtăşească pînă nu se va lăsa de beţie" (Pravila Bisericească de la Govora, pag. 110).

4. Blestemul

"Mireanul care va blestema şi va huli» acela se canoniseşte un an să nu se împărtăşească şi să facă post, metanii şi milostenii" (Pravila lui Matei Basarab, glava 105).

"Blestemul făcut de cineva pe dreptate, nu se poate dezlega decît numai după ce a reparat greşeala, adică a dat înapoi ce a furat sau a nedreptăţit şi se împacă cu cel ce l-a blestemat" (Pravila Bisericească, 1940, pag. 95).

5. Botezul

"Episcopul sau preotul, de-l va boteza din nou pe cel botezat cu adevărat, sau de nu va boteza pe cel spurcat de către necinsti torii de Dumnezeu, să se caterisească, ca unul ce-şi bate joc de Crucea şi de moartea Domnului şi nu deosebeşte pe adevăraţii preoţi de preoţii cei mincinoşi" (Canonul Apostolic 47).

"Cei morţi (copii avortaţi etc.) nu pot fi botezaţi, după cum nu pot fi nici împărtăşiţi" (Sinodul VI ecumenic, canonul 83 şi Cartagina, 25).

"De va muri copilul nebotezat din cauza preotului, acesta tebuie să fie canonisit de episcopul locului. Iar de va muri nebo-

tezat din cauza părinţilor lui, aceştia se canonisesc 3 ani cu oprire de la Sfînta împărtăşanie, cu post şi cu metanii" (Pravila lui Matei Basarab, glava 157; Sfîntul Ioan Postitorul, canonul 24).

"Botezul se poate repeta din nou numai dacă nu a fost făcut în numele Sfintei Treimi" (Apostolic, 50).

Catolicii care vin la ortodoxie, se primesc numai prin Mirun- gere şi mărturisirea dreptei credinţe. Ei nu pot fi botezaţi din nou.

6. Castrarea

Adevărata înfrînare de la viaţa conjugală se face de bună voie, prin stăpînirea de sine, pentru a sluji numai lui Dumnezeu, iar nu din scîrbă pentru nuntă.

"Cel ce s-a mutilat pe sine, să nu se facă cleric, findcă este ucigaş de sine şi vrăjmaş al operei lui Dumnezeu" (Apostolic, 22). "Mireanul, mutilîndu-se pe sine, să se afurisească (oprească de cele Sfinte) trei ani, fiindcă este vrăjmaş al vieţii sale proprii" (Apostolic, 24).

Femeile creştine de azi, care se castrează (îşi leagă trompele) de bunăvoie sau la îndemnul soţului şi al doctorului, din orice motiv ar fi, se supun acestui canon. La fel se canonisesc şi celelalte femei care se sterilizează să nu aibă copii sau folosesc alte metode moderne pentru a nu rămîne însărcinate, cît şi bărbaţii care le silesc sau le îndeamnă la aceste păcate. Ele nu se pot împărtăşi pînă cînd nu încetează aceste practici.

7. Căsătoria nelegiuită (interzisă)

"Căsătoria între rude de sînge, numită şi amestecare de sînge, şi între rude spirituale, este cu desăvîrşire oprită de Biserică. Adică, nunta între veri primari, veri de gradul al doilea, între rude vitrege, între rude spirituale de botez şi cununie - naşi, fiii naşilor, cumetri, fiii cumetrilor etc. - şi rude apropiate de încuscrire. Căsătoria între rude de orice fel se pedepseşte ca şi preadesfrî- narea, adică despărţirea celor căsătoriţi şi oprirea de la Sfînta împărtăşanie 15 ani" (Sfîntul Vasile cel Mare, canonul 68 şi Pravila lui Matei Basarab, glava 208,211)

"Cei vinovaţi, care trăiesc în căsătorie nelegitimă şi nu vor

să se îndrepteze, să fie despărţiţi (afurisiţi) de Biserică" (Pravila lui Matei Basarab, glavă 211).

Căsătorie nelegitimă este şi căsătoria mixtă între ortodocşi

şi tineri de altă credinţă.

"Cine îşi va însura în altă credinţă fetele şi feciorii, unii ca aceia să aibă pocăinţă 5 ani; asemenea şi preoţii cere îi vor cununa, şi ei să aibă pocăinţă 3 ani în afara Bisericii" (Pravila Bisericească de la Govora, pag. 100).

8. Căsătoria a doua şi a treia

"Nunta cea dintîi este lege, a doua este iertare, iar a treia este călcare de lege" (Sfîntul Grigorie Teologul şi Pravila lui Matei Basarab, glava 205).

"Căsătoria a doua se canoniseşte cu doi ani oprire de la Sfînta împărtăşanie, iar a treia căsătorie cu trei ani" (Sfîntul Nichifor, canonul 2).

"Dacă un preot se recăsătoreşte, el va fi înlăturat din cier, iar dacă este desfrînat sau preadesfrînat se va afurisi (opri de cele Sfinte) şi va fi pus la pocăinţă" (Sfîntul Vasile, 6).

"La trigami (a treia nuntă) să se aplice afurisire (oprire de cele Sfinte) de cinci ani" (Sfîntul Vasile cel Mare, canonul 4,50; Sfîntul Timotei, 11).

9. Căsătoria a patra

Nunta a patra este cu desăvîrşire oprită de Biserică. Iar creştinii care ajung la a patra nuntă sînt afurisiţi (opriţi de cele Sfinte) şi lipsiţi de toată slujba Bisericii. Aceştia nu au voie să intre în biserică pînă nu se despart de femeile lor. Iar dacă se vor despărţi şi se vor pocăi, pot fi primiţi şi, după opt ani de pocăinţă şi metanii, se pot împărtăşi cu Prea Curatele Taine (Sfîntul Vasile cel

10. Celibatul

Mare, canonul 50,80; Pravila lui Matei Basarab, glava 206).

"Cine se însoară de patru ori să se pocăiască opt ani şi metanii 110 în zi, (fiindcă) unii ca aceştia curvesc şi pe Dumnezeu mînie" (Apostolic, 22).

Tinerii şi fetele care nu vor să se căsătorească din dragoste de Dumnezeu sau din frică de păcat, sau au rămas necăsătoriţi pentru că nu şi-au găsit partea potrivită, sau au renunţat pe viaţă la căsătorie, fiind bolnavi, infirmi, ori vor să intre în viaţa mona hală, sînt liberi să-şi trăiască viaţa în feciorie, fie în lume, fie în mănăstire. însă toate să le facă cu multă rugăciune şi post, cu multă sfătuire şi cu binecuvîntarea duhovnicului.

Tînărul celib poate fi hirotonit preot (Apostolic, 26; Sinodul VI ecumenic, canonul 5,6; Cartagina, 4,19) sau se poate călugări, însă odată hirotonit sau tuns în monahism nu se mai poate căsători.

Preotul celib, care se căsătoreşte sau trăieşte în desfrînare, se caterisește (Sinodul VI ecumenic, canonul 14,16), iar călugării care se căsătoresc se numesc apostaţi (lepădaţi de Dumnezeu) şi nu au voie nici să intre în biserică pînă cînd se întorc la pocăinţă în mănăstire, iar dacă mor în lume, fără pocăinţă, să se îngroape cu sinucigaşii, fără preot (Pravila lui Matei Basarab, glava 33).

11.Cimitirul

"în cimitirul sfinţit (ortodox) se îngroapă numai cei binecre- dincioşi" (Apostolic, 45,46, 65; Laodiceea, 6, 9,33).

în cimitir nu se pot îngropa: păgînii, ereticii, sectanţii de orice fel, schismaticii (cei ce nu ascultă de Biserică), copiii şi oamenii nebotezaţi, ateii, apostaţii, cei nepocăiţi care refuză Sfintele Taine, sinucigaşii de orice fel, femeile care mor în timpul avortului, beţivii care mor în cîrciumi, cei ce mor în desfrînare, cei morţi în bătăi, călugării care mor căsătoriţi şi fără pocăinţă etc. Toţi aceştia se pot îngropa într-un loc separat, fără preoţi şi fără a fi pomeniţi la biserică. In asemenea cazuri să se întrebe şi episcopul locului.

12. Concubinajul

"Cel ce are concubină şi nu voieşte a o lăsa, nici a se cununa

cu femeia sa, nu se cuvine a-i primi darurile la Biserică, ale cărei legi le bîrfeşte şi le defăima prin faptele sale" (Sfîntul Nichifor, 33; Pravila lui Matei Basarab, glava 208,235).

Cei ce trăiesc în concubinaj se pot mîntui numai dacă se cunună sau se despart, chiar dacă au copii. Dacă nu vor să urmeze nici una din aceste căi, măcar să înceteze păcatul desfrînării, iar soţii concubini să trăiască în înfrînare ca fraţii.

13. Datoriile părinţilor

"Dacă cineva din părinţi şi-ar părăsi copiii şi nu i-ar hrăni, nici nu i-ar creşte în cuviincioasă cinstire de Dumnezeu, ci ar motiva nepurtarea lui de grijă, să fie anatema (despărţit de Biserică)" (Gangra, 15).

"Părinţii care nu-şi iubesc copiii deopotrivă, nici nu le vor împărţi egal moştenirea, să fie anatema" (Pravila Bisericească de la Govora, pag. 105).

"Unii ca aceştia să nu se împărtăşească cu dumnezeieştile Taine pînă nu se vor îndrepta" (Pravila lui Matei Basarab, glava 283).

14. Datoriile copiilor

"Dacă cineva din copii s-ar îndepărta şi n-ar da cuvenitul respect părinţilor săi, scuzîndu-se cu cinstirea de Dumnezeu, să fie anatema" (Gangra, 16).

"Blestemat este omul care va asupri (urgisi) pe tatăl său şi pe mama sa" (Pravila lui Matei Basarab, glava 283).

15. Defăimarea (clevetirea)

"Cel ce cleveteşte pe aproapele său, un an să nu se împăr tăşească" (Pravila lui Matei Basarab, glava 373).

"Dacă vreun cleric ar defăima (ocări) pe episcop, să se caterisească, că nu se cade a vorbi de rău pe mai marele tău" (Apostolic, 55, Sfînta Sofia, 3).

"Dacă cei ce trăiesc în feciorie ar defăima pe cei căsătoriţi, să fie anatema, căci defaima legile lui Dumnezeu" (Gangra, 10).

"Dacă (cineva din oameni ar vorbi de rău şi ar defăima pe preot cu cuvinte spurcate sau cu hule, acela să se pocăiască şase luni sau un »n" (Pravila Bisericească de la Govora, pag. 704).

16. Desfrînarea, preadesfrînarea (adulterul), sodomia, ona- nia (malahia), paza conjugală etc.

'Tinerii necăsătoriţi, femeile fără bărbaţi şi cei văduvi, de vor cădea în desfrînare, 7 ani să nu se împărtăşească" (Sfîntul Vasile cel Mare, canonul 59).

"Cei ce sînt căsătoriţi canonic şi cad în desfrînare cu femei străine, 15 ani să nu se împărtăşească" (Sfîntul Vasile cel Mare, canonul 58; Ancira, 20).

"Cel ce va păcătui nefireşte cu femeia sa (sodomie), sau bărbat cu bărbat (homosexualitate), sau va păcătui cu copii, sau cu animale, 15 ani să nu se împărtăşească" (Sfîntul Vasile cel Mare, canonul 7, 62,63).

"Cel ce se va împreuna cu femeia sa peste fire, 5 ani să nu se împărtăşească".

"Cel ce va preacurvi cu femeie străină peste fire (adică împotriva firii: sodomie, gomorie, perversiune sexuală etc), 15 ani să fie oprit de cele Sfinte" (Sfîntul Vasile cel Mare, canonul 7,58, 63).

"Cel ce va cădea în desfrînare cu sora sa de un tată şi de o mamă, 20 de ani să nu se împărtăşească, făcînd amestecare de sînge" (Sfîntul Vasile cel Mare, canonul 79).

"Cel ce va cădea în desfrînare cu mama sa, sau tatăl cu fiica sa, 20 de ani să se pocăiaască cu post, cu lacrimi şi metanii şi apoi să se împărtăşească" (Sfîntul Vasile cel Mare, canonul 79).

"Dacă va păcătui cineva cu mama vitregă, sau fiica cu tatăl vitreg, 12 ani să nu se împărtăşească" (Sfîntul Vasile cel Mare, canonul 75, 79; Molitfelnicul).

"De va păcătui cineva numai o dată cu fiica sa, sau mama cu fiul ei de un sînge, se canoniseşte mai puţin; să mânînce uscat seara şi să facă 500 de metanii mari pe zi" (Sfîntul Ioan Postito rul).

"Cel ce va păcătui cu nora, cu soacra, cu mama soacră, cu

mama naşei, cu cumnata, cu cumătră, 11 ani să nu se împărtăşeas că" (Sfîntul Vasile cel Mare, canonul 79 şi Molitfelnicul).

"Cel ce va păcătui cu două surori sau cu doi fraţi de o mamă, 11 ani să nu se împărtăşească" (Sfîntul Vasile cel Mare, canonul 78, 87; Pravila lui Matei Basarab, glava 330 şi Molitfelnicul).

"Cel ce va păcătui cu mama logodnicei sau cu logodnica, 14 ani să se oprească de cele Sfinte şi nunta aceea să nu se facă, iar de s-a făcut nunta, să nu se despartă" (Molitfelnicul şi Pravila lui Matei Basarab, glava 238).

"Cel ce va păcătui cu vara primară, 10 ani se opreşte de Sfînta împărtăşanie; iar de va cădea în curvie cu a doua vară, 9 ani să nu se împărtăşească" (Pravila lui Matei Basarab, glava 330 şi Molit felnicul).

"Cel ce va păcătui cu naşa de la botez sau de la cununie, sau dacă naşul va curvi cu fina de botez sau cununie, 20 de ani să nu se împărtăşească, pentru că sînt rude spirituale".

"Soacra care a căzut în desfrînare cu ginerele ei, să se călugărească, făcînd canon 15 ani; la fel şi ginerele, 15 ani să fie oprit de cele Sfinte" (Pravila Bisericească de la Govora, glava 90). "Cel ce va strica fecioare minore, 12 ani să nu se împărtăşeas că" (Sfîntul Ioan Postitorul).

"Cel ce face malahie (onanie) singur, să postească 40 de zile cu 100 de metanii pe zi, iar de nu va posti, un an să nu se împărtăşească şi 50 de metanii pe zi".

"Cel ce face malahie cu altă persoană, să postească 80 de zile sau doi ani să nu se împărtăşească, făcînd cîte 50 de metanii pe zi" (Sfîntul Ioan Postitorul şi Molitfelnicul).

"Cel ce a făcut malahie (onanie, masturbaţie), se canoniseşte 40 de zile, petrecînd cu mîncare uscată şi făcînd cîte 100 de metanii în fiecare zi" (Sfîntul Ioan Postitorul, canonul 8).

"La amestecarea cu alţii, ca o dublă malahie, se aplică pedeapsa pînă la 80 de zile" (Sfîntul Ioan Postitorul, canonul 9). "Dar şi femeile care s-au atins prin sărutări şi prin pipăiri de bărbat, însă nestricîndu-se, primesc pedeapsa malahiei" (Sfîntul Ioan Postitorul, canonul 11).

"Cîţi vin la acest lucru de malahie, aceia să mănînce sec 40 de zile şi să facă în toate zilele 100 de metanii sau 50. Iar de se va

face malahie între dînşii (adică dublă malahie între un bărbat şi
o femeie), atunci să mănînce sec 80 de zile sau să nu se împăr tăşească doi ani şi să facă în toate zilele metanii cîte 50" (Pravila lui Matei Basarab, glava 329).

în acest canon intră şi bărbaţii cu femeile lor, care practică paza conjugală în orice fel pentru a nu avea copii. Aceşti soţi se pot împărtăşi numai după ce încetează păcatul uciderii de copii prin pază.

17. Distracţiile lumeşti

"Călugărul (preotul) de va face cîntece mireneşti şi va juca, acesta este om al dracului, iar nu al lui Dumnezeu; să se pocăiască 3 ani şi metanii 1000 (pe zi)" (Pravila Bisericească de la Govora, pag. 120).

18. Divorţul (desfacerea căsătoriei)

In fiinţa ei, căsătoria este indisolubilă; căci zice Hristos: Ceea ce a unit Dumnezeu, omul sa nu despartă (Matei 19, 6).

Divorţul este acceptat de Biserica Ortodoxă în următoarele cazuri canonice excepţionale:

- în caz de adulter sau preacurvie persistentă (Matei 19, 9);
- în caz de apostazie (lepădare de credinţă) a unui soţ (I Corinteni 7, 15);
- în cazul intrării unuia din soţi în monahism (Sinodul VI ecumenic, 12, 48).

în mod legal căsătoria se desface prin moartea unuia din soţi. în cultul Bisericii Ortodoxe nu este nici o rugăciune de desfa
cere a căsătoriei (Pravila Bisericească, 1940, pag. 135).

19. Dobînda (camătă)

"Cel ce ia camătă (dobîndă pentru bani împrumutaţi), de va vrea să cheltuiască acest cîştig nedrept, dînd săracilor şi pro- miţînd că părăseşte iubirea de bani, poate fi primit la preoţie" (Sfîntul Vasile cel Mare, canonul 14; Laodiceea, 4; Cartagina, 5, 20; Sinodul VI ecumenic, 10).

Este oprit creştinilor să împrumute bani sau alte bunuri, cu dobîndă, deoarece împrumutul este o faptă a milei Creştine, iar dobînda este un păcat al lăcomiei şi iubirii de arginti

Creştinul să urmeze însă sfatul duhovnicului şi porunca Mîn- tuitorului, Care zice: Fericiţi cei milostivi, că aceia se vor milui (Matei 5, 7).

20. Duminica şi sărbătorile

"Duminica va avea întîietate (fiind ziua învierii Domnului) şi se va serba de creştini după putinţă. Iar dacă se vor afla iudaizanţi (care cinstesc sîmbăta în locul Duminicii), să fie ana tema de la Hristos" (Laodiceea, 29).

Dintre toate sărbătorile, Duminica este cea mai de seamă zi de preamărire a lui Dumnezeu. De aceea Duminica trebuie respectată cu sfinţenie. Cine nu merge la Sfînta Liturghie din neglijenţă, clericul se caterisește, iar mireanul se afurisește, după canonul 80 al Sinodului VI ecumenic.

"Nu se cuvine ca cineva să se ocupe cu munca în sărbători, mai ales în timpul slujbelor" (Sinodul VI ecumenic, 62).

"Distracţiile creştine îngăduite de Biserică se fac numai după-amiază, cînd nu este slujbă în sfintele locaşuri" (Sinodul VI ecumenic, 62; Mărturisirea Ortodoxă, III, 69).

"în sărbători se pot îngădui doar unele treburi de scurtă durată, precum pregătirea hranei zilnice pentru oameni şi ani male, cercetarea bolnavilor, facerea de bine la săraci, citirea cărţilor sfinte, adunarea credincioşilor spre lauda lui Dumnezeu etc." (Pravila Bisericească, 1940, pag. 282-283).

21. Ereticii (sectanţii)

"Dacă vreun cleric sau mirean va intra să se

roage în sinagoga iudeilor sau în casele ereticilor (sectanţilor), clericul să se cate risească, iar mireanul să se afurisească (să se oprească de cele Sfinte)" (Apostolic, 65; Sfîntul Timotei, 9).

"Ereticilor şi sectanţilor să nu le fie iertat a intra în casa lui Dumnezeu (şi în casele creştinilor), dacă stăruie încă în eres" (Laodiceea, 6).

"Eretcii (şi sectanţii) care se căiesc, trebuie să fie primiţi (la biserică) la, ieşirea din viaţă, dacă dovedesc înclinare spre po căinţă..." (Sfîntul Vasile cel Mare, canonul 5).

"Dacă vreun creştin ar duce untdelemn la altarul păgînilor sau la sinagoga iudeilor (şi sectanţilor) în sărbătorile lor, sau ar aprinde lurnînări, să se afurisească" (Apostolic, 71).

22. Făgăduinţa

Dacă făgăduieşti ceva Domnului Dumnezeului tău, să nu zăboveşti a împlini, căci Domnul Dumnezeul tău îţi va cere socoteală şi te va face vinovat de păcate (Deuteronomul 23,21). "Cine făgăduieşte să se consacreze slujbei lui Dumnezeu, adică să se facă preot sau călugăr, şi nu se face, păcătuieşte, fiindcă Dumnezeu nu poate fi mînţit" (Pravila Bisericească, 1940, pag. 141).

Mai înainte de a făgădui, pregăteşte-te, şi nu fi ca omul care ispiteşte pe Domnul său (Sirah 18,23).

Fratele rasofor care a făgăduit că se face călugăr, dacă se întoarce in lume, i se consideră căsătoria ca a doua nuntă, după canonul 19 din Ancira şi 18 al Sfîntului Vasile cel Mare. De aceea, se canoniseşte ca un preacurvar, căci a lepădat logodirea cu Biserica (Sfîntul Vasile cel Mare, 19,60; Pravila lui Matei Basa- rab, glava 105).

Dacă cel ce a făcut făgăduinţă lui Dumnezeu este bolnav sau a fost constrîns de anumite împrejurări, sau a făcut-o pe cînd era copil sau minor, nu se consideră păcat. In aceste cazuri să urmeze sfatul duhovnicului şi al episcopului respectiv.

23. Fecioria (celibatul)

Fecioria sau celibatul pe toată viaţa este recomandată de Hristos prin Sfîntul Apostol Pavel (I Corintem 6,19; 7,32), dacă este făcută liber, de bunăvoie şi din dragoste de Dumnezeu, pentru slujirea Bisericii şi spre mîntuirea de obşte a credincioşi lor.

"Dacă cineva ar feciori sau s-ar înfrîna, abţinîndu-se de la nuntă din scîrbă, nu pentru binele şi sfinţirea fecioriei, să fie

anatema" (Gangra, 9).

24. Furtul

"Cel ce a furat, va fi oprit un an de la împărtăşirea cu Sfintele Taine, dacă se căieşte şi se prihăneşte pe sine. Iar dacă se va dovedi de alţii că a furat, doi ani să se oprească" (Sfîntul Vasile cel Mare, 61).

"Dacă vreun cleric sau laic va lua din biserică ceară sau untdelemn (sau altceva din cele dăruite lui Dumnezeu), să se afurisească (să se oprească de cele Sfinte) şi să dea înapoi încincit din cît a luat" (Apostolic, 72, 73).

"Cei ce fură din averea mănăstirilor, clericii se caterisesc, iar laicii se afurisesc" (Sinodul VII ecumenic, 13).

"Furul de case 3 ani (să nu se împărtăşească) şi metanii 100 în zi" (Pravila Bisericească de la Govora, pag. 110).

"Furul care se pocăieşte de bunăvoie, se opreşte de împăr tăşanie 40 de zile..." (Sfîntul Ioan Postitorul, 27; Pravila lui Matei Basarab, glava 343).

"Furul de cele sfinte se pedepseşte pînă la al treilea an" (Sfîntul Ioan Postitorul, 30).

"Cine bagă apă în vin şi îl vinde, 5 ani se opreşte de la împărtăşanie şi metanii 66 (pe zi)" (Pravila Bisericească de la Govora, glava 110).

"Cine primeşte furul şi cele furate de dînsul, să se pocăiască ca şi furul" (Pravila Bisericească de la Govora, glava 110).

25.înjurăturile (hulele)

"Cel ce înjură de cele sfinte se canoniseşte cu oprire de la Sfînta împărtăşanie 1-2 ani, ca şi cel ce huleşte cele sfinte şi face ierosilie (sacrilegiu, profanare), neputînd primi cele Sfinte pînă cînd nu părăseşte definitiv acest păcat împotriva Duhului Sfînt" (Pravila Bisericeassсă, 1940, pag. 158-159,170).

"Cel ce va înjura pe preot, un an să nu se împărtăşească; iar de-i va da palme sau cu băţ îl va lovi, 3 ani să nu se împărtăşeas că..." (Molitfelnic).

26.Jertfa

"Jertfa celor căzuţi în păcate de moarte şi care nu voiesc să se pocăiască, nici să se spovedească, nu este primită la Biserică" (Pravila Bisericească, 1940, pag. 173).

27. **Jocul**

Jocul care nu duce la imoralitate, cum ar fi jocul copiilor mici, a elevilor de şcoală etc, este îngăduit, ba chiar necesar, căci dezvoltă fizicul şi recrează sufleteşte.

Jocul care duce la imoralitate se pedepseşte după faptele rele pe care le-a produs. Dacă prin dans unii cad în desfrînare, alţii în mîndrie, iar alţii în beţie (cum se întîmplă mai des la discoteci, la baluri, la nunţi şi la cîrciumi), fiecare se pedepseşte pentru păcatul pe care 1-a făcut, fiind oprit de cele Sfinte.

"Jocul de noroc sub orice formă (poker, barbut, joc de cărţi etc.) şi cu orice fel de scop de cîştig nedrept şi jefuitor, prin care se exploatează naivitatea cuiva, se canoniseşte ca şi furtul şi uciderea" (Pravila Bisericească, 1940, pag. 173-174).

28. Jurămîntul

Zice Mîntuitorul Hristos: Să nu vă juraţi nicidecum... Cuvîn- tul vostru să fie ce este da, da; şi ce este nu, nu. Iar ce este mai mult, vine de la diavolul (Matei 5,33-34,37; 26, 63; Evrei 6,16).

"Cel ce se jură să nu primească hirotonia în preot, să nu fie silit a o primi" (Sfîntul Vasile cel Mare, 10).

"Călcătorii de jurămînt (la tribunal, cu mîna pe Sfînta Cruce), vor fi neîmpărtăşiţi 10 ani" (Sfîntul Vasile cel Mare, 64).

"Călcătorii de jurămînt, dacă au călcat jurămîntul de silă sau de nevoie, să se supună la certări uşoare şi să fie primiţi după 6 ani, iar cei ce fără de nevoie au lepădat credinţa, după 7 ani să fie primiţi la împărtăşire" (Sfîntul Vasile cel Mare, 82).

"Cel ce a făcut jurămîntul strîmb, dacă întoarce înapoi jură mîntul strîmb, se va canonişi cu 3 ani oprire de cele Sfinte, cu metanii şi cu post".

"Preotul să nu se jure, nici cu voie, nici fără voile. Iar de va face aceasta, să se scoată din preoţie" (Pravila Bisericească de la Govora, glava 114).

"Făgăduinţele monahale, depuse solemn înaintea Sfîntului Altar, devin jurăminte înaintea lui Dumnezeu; de aceea ele nu se dezleagă. Pedeapsa fratelui şi a rasoforului din mănăstire, dacă se întoarce în lume, este oprirea de la împărtăşanie 1-2 ani. Pedeapsa călcării jurămintelor monahale, pentru călugării care se întorc în lume şi se căsătoresc, este anatema, adică despărţirea de Biserică pînă cînd se întorc înapoi" (Pravila Bisericească, 1940, pag. 176).

Aceeaşi valoare de jurămînt are şi Cununia religioasă în biserică. De aceea, ce a unit Dumnezeu, omul să nu despartă (Matei 19,6). Cununia religioasă, ca orice jurămînt dat în faţa lui Dumnezeu, nu poate fi dezlegată decît în cîteva cazuri excepţio nale, cu aprobarea Bisericii.

"Dacă vreun monah va lepăda sfîntul chip şi va îndrăzni să mănînce carne şi să ia femeie şi nu se va întoarce, unul ca acesta se cuvine a-l da anatemei, apoi să se îmbrace cu forţa şi să se închidă în mănăstire" (Sfîntul Nichifor, 34; Pravila Bisericească de la Govora, pag. 109; Pravila lui Matei Basarab, 53)

"Cel ce a călcat jurămîntul sau cuvîntul dat în faţa cuiva, nu are voie să se împărtăşească şi trebuie să facă 250 de metanii" (Sfîntul Ioan Postitorul, 31).

29. Lepădarea (adandonarea) de copii

"Pe femeile ce-şi leapădă pruncii pe la uşile bisericilor, legea le pedepseşte ca pe ucigaşe, chiar dacă i-ar lua cineva şi le va purta de grijă" (Sfîntul Ioan Postitorul, 26).

30. Lipsa de la slujbă

"Clericul care nu se duce la slujbă din lene, se cateriseşte" (Pravila Bisericească, 1940, pag. 190).

"Cine va rămîne de liturghie, (să facă) 200 de metanii, dacă stă fără lucru" (Pravila Bisericească de la Govora, pag. 121).

"Călugărul de nu va veni la liturghie, fiind fără de lucru, să

nu mănînce pînă la al noulea ceas şi metanii 100. Iar de va fi la slujbă trimis, spre unii ca aceia nu este lege" (Pravila Bisericească de la Govora, pag. 129).

31.Logodna canonică

"Nu se cuvine a se încuscri cu nici un eretic, ori a da fii sau fiice după ei, dacă nu făgăduiesc să se facă creştini" (Laodiceea, 31,10; Cartagina, 29; Sinodul VI ecumenic, 72).

"Fetele care au urmat amorezaţilor lor, fără ştirea tatălui (şi fără cununie), curvesc; iar dacă se împacă părinţii se pare că lucrul ia vindecare, dar nu se vor primi îndată la împărtăşire, ci după 3 ani" (Sfîntul Vasile cel Mare, 26,38).

"Cei ce răpesc femei cu nume de căsătorie (şi trăiesc cu ele în desfrînare), să se despartă de Biserică" (Sinodul IV ecumenic, 27; Sinodul VI ecumenic, 92).

"Cel ce se căsătoreşte cu femeia logodită cu altul, care încă este în viaţă, 15 ani să nu se împărtăşească, ca şi preacurvarii" (Sinodul VI ecumenic, 98; Sfîntul Vasile cel Mare, 25,30).

32. Metaniile

"De la Sfintele Paşti pînă la Duminica Cincizecimii nu se fac metanii" (Sfîntul Nichifor, 10).

"De vineri seara pînă Duminică seara nu se fac metanii mari, ci numai închinăciuni, pentru cinstea învierii lui Hristos" (Sino dul I ecumenic, 20). însă fiecare să urmeze sfatul duhovnicului.

33. Politica

"Episcopului sau preotului nu i se cuvine a

se pune în orînduiri politice, ci a se îndeletnici cu treburile bisericeşti..., căci nimeni nu poate sluji la doi domni, după dumnezeiasca poruncă" (Matei 6,20; Apostolic, 6,81; Sinodul VI ecumenic, 10).

"Politica este îndeletnicirea cu treburile cetăţeneşti, pentru bunul mers al vieţii sociale. Preoţia este o îndeletnicire cu cele duhovniceşti, spre slava lui Dumnezeu şi îndrumarea credincioşi-

lor pe calea mîntuirii, pentru moştenirea vieţii de veci. Clericii care se amestecă în politică fac o mare greşeală" (Pravila Bis. 1940, pag. 129).

34. Postul

"Dacă vreun episcop, sau preot, sau diacon, sau citeţ, sau cîntăreţ nu posteşte Sfîntul şi Marele Post al Paştilor, sau mier curea şi vinerea, să se caterisească, fără numai dacă va fi împie dicat de slăbiciunea trupească, iar de va fi laic să se afurisească" (Apostolic, 69; Sinodul VI ecumenic).

"Dacă vreunul dintre cei ce se nevoiesc, din defăimare ar îndrăzni să dezlege posturile cele predanisite şi respectate de Biserică, încrezîndu-se în justificările cugetului său, să fie anate ma" (Gangra, 19; Laodiceea, 52; Cartagina, 48, 56; Sinodul VI ecumenic, *89).*

"Cel ceva îndrăzni să mănînce carne, ouă sau brînză în Postul cel Mare sau în miercurile şi vinerile de peste an, doi ani să nu se împărtăşească" (Molitfelnicul).

"Cine moare de foame în Postul cel Mare, să mănînce carne şi să aibă pocanie 3 ani şi metanii 150 (în zi); iar de va gusta brînză sau ouă în acel post, doi ani să aibă pocanie şi metanii 66" (Pravila Bisericească de la Govora, pag. 117).

"Oricine se va spurca în Lunea brînzei cu carne şi în lunea dintîi (a postului) cu brînză, 4 ani să se pocăiască şi metanii 3000" (Pravila Bisericească de la Govora, pag. 117).

"Oricine se va spurca din neştiinţă în Postul cel Mare, pocanie un an şi metanii 36" (Pravila Bisericească de la Govora, pag. 117).

"Nu se cuvine ca monahii să facă servicii plugăreşti în Postul cel Mare, şi din cauza aceasta să dezlege la vin şi la untdelemn, pentru că acestea sînt fapte ale lăcomiei pîntecelui" (Sfîntul Nichifor, 16; Laodiceea, 50; Sinodul VI ecumenic, 89).

35. Schismaticii

"Cei ce nu ascultă de Biserica Ortodoxă, deşi sînt ortodocşi, se numesc schismatici şi se despart de Sfînta Biserică pentru

răzvrătire, pînă cînd se întorc din nou la supunere" (Gangra, 5, 20).

"Cei ce nu ascultă de hotărîrile Sfîntului Sinod al Bisericii, prin aceasta se sinucid duhovniceşte"(Gangra, 6).

36. Sinuciderea (deznădejdea)

Sinuciderea este cel mai mare păcat pe care îl poate face omul în această lume, fiind păcat împotriva Duhului Sfînt.

"Cine se va ucide de bunăvoia lui, să nu se îngroape creşti neşte cu preot şi cu pomenire, iar de va fi ucis fără voia lui, să i se facă înmormîntare creştinească" (Pravila Bisericească de la Govora, pag. 101-102).

Dacă cineva s-a sinucis, fiind bolnav de minte, preotul să cerceteze adevărul şi dacă a fost bolnav, să-1 îngroape după rînduială, iar dacă este în îndoială, să ceară sfatul episcopului.

"Cei ce s-au sinucis de bunăvoie, nu se îngroapă în cimitirul credincioşilor, ci deoparte, cu sinucigaşii, cu ereticii şi cu copiii nebotezaţi" (Pravila Bisericească, 1940, pag. 291-292).

37. Sminteala

Vai lumii din pricina smintelilor! Că smintelile trebuie să vină, dar vai omului aceluia prin care vine sminteala! (Matei 18, 6-7).

Mare păcat săvîrşesc cei ce smintesc prin faptele şi învăţătura lor pe copiii nevinovaţi, pe elevi, pe tineri, pe cei evlavioşi, pe cei îndoielnici în credinţă şi pe orice om. Mare păcat săvîrşesc sec tanţii, care cu vicleşug trag la eresul lor pe creştinii ortodocşi smeriţi şi naivi, ducîndu-i la pierzare.

Mare păcat săvîrşesc şi preoţii care prin comportarea lor îşi smintesc enoriaşii şi îi împing la necredinţă şi indeferentism religios. La fel păcătuiesc şi părinţii care îşi smintesc proprii copii prin beţie, desfrîu, înjurături şi tutun, în loc să-i apropie de Hristos, prin faptele lor creştineşti.

Sminteală publică şi păcat de moarte săvîrşesc astăzi femeile care se îmbracă necuviincios, cu haine bărbăteşti şi cu îmbrăcă-

minte scurtă indecentă, ca şi cele ce se sulimenesc şi îşi vopsesc părul, trăgînd la desfrînare pe toţi cei slabi de fire, mai ales pe tineri. Tuturor celor ce smintesc pe aproapele, mai bine le-ar fi să li se atîrne o piatră de moară de gît şi să fie afundaţi în adîncul mării (Matei 18,16).

De osîndă şi mai mare se fac vrednici artiştii de cinema, de teatru şi operă, ca şi cei ce dau în public filme, imagini şi cărţi de pornografie, ucigînd şi întinînd sufleteşte şi trupeşte, prin desfrîu, aproape întreaga lume, pentru care vor da greu răspuns înaintea lui Dumnezeu.

Sminteala se canoniseşte după efectele prdduse de ea în rîndul credincioşilor şi a celor slabi şi neputincioşi, cum va găsi de cuviinţă duhovnicul.

38. Toleranţa

Poate fi bună sau rea. Toleranţa este bună cînd îngăduim şi iertăm slăbiciunile aproapelui, făcute din neputinţă fizică sau morală. Milă voiesc, iar nu jertfă (Matei 9, 13). Toleranţa este eres şi aduce osîndă cînd ea duce la păcat. De un astfel de păcat se fac vinovaţi părinţii care-şi lasă copii la distracţii lumeşti, la filme, la televizor, la desfrîu, spre pierzarea lor. La fel greşesc preoţii şi duhovnicii, tolerînd pe creştini şi pe fiii lor duhovniceşti să zacă în unele păcate, pe motiv că sînt tineri şi trebuie "să-şi trăiască viaţa", zicînd că Domnul este bun şi milostiv şi ne iartă pe toţi.

"Cel ce cunoaşte păcatele cuiva şi nu le va mărturisi (episco pului şi duhovnicului), se va pedepsi şi el cu acelaşi canon cu care se pedepseşte cel ce a făcut păcatul..." (Sfîntul Vasile cel Mare, 71,74,89; Laodiceea, 7).

39. Uciderea cu voie şi fără voie

"Cel ce a ucis de voie, prin avort sau prin lovire, şi după aceasta s-a pocăit, va fi neîmpărtăşit de Sfinţenie (Sfînta împăr tăşanie) 20 de ani" (Sfîntul Vasile cel Mare, canoanele 13,33,43, 52 şi 56; Ancira, 22, 23).

"Cel ce a ucis fără voie, va fi neîmpărtăşit de Sfinţenie 10

ani..." (Sfîntul Vasile cel Mare, 11,54 şi 57).

"Dacă ucigaşul va face 300 de metanii pe, zi şi va posti pînă seara cu mîncare uscată, va putea primi Sfînta împărtăşanie după 5 ani, dacă a ucis cu voie; iar dacă a ucis fără voie sau în război, va primi cele Sfinte după trei ani" (Sfîntul Ioan Postitorul, cano nul 20)

40. Unirea Ia rău

"Cel ce răpeşte femeie (pentru desfrînare) şi cel ce aleargă cu dînsul (adică îl ajută, îl însoţeşte), 3 ani să se pocăiască şi metanii 36 pe zi. Iar preotul care îi primeşte, să se izgonească de la Biserică şi de la Liturghie un an şi metanii 1000 pe zi" (Pravila Bisericească de la Govora, pag. 114; Sinodul VI ecumenic, 27; Ancira, 25).

"Cel ce va lăuda pe cel vinovat şi va zice că bine a făcut..., se va certa întocmai ca şi cel vinovat" (Pravila lui Matei Basarab, glava 339).

"Cel ce va trimite pe altul să facă scrisori cu sudălmi asupra cuiva sau va sfătui pe altul ca să facă acest lucru, acela să se certe întocmai ca şi cel ce a făcut el singur (acest păcat)" (Pravila lui Matei Basarab, glava 139).

"Cel ce va păzi hainele celui ce se va duce să ucidă (să fure sau să desfrîneze) pînă cînd va veni, acela să se pedepsească (să primească acelaşi canon) ca şi ucigaşul" (Pravila lui Matei Basa rab, glava 46).

"Cel ce ştie pe cineva făcînd păcate şi va putea să-1 oprească şi nu 1-a oprit, nici n-a spus episcopului sau duhovnicului, acela să se canonisească la fel cu cel ce face păcatul" (Pravila lui Matei Basarab, glava 375).

"Episcopul sau preotul sau diaconul numai de se va ruga împreună cu ereticii (schismaticii şi sectanţii), să se afuriseacsă, iar de le va da voie a lucra ca clerici, să se caterisească" (Apostolic,

10,11,45).

41. Ura, neîmpăcarea

Cel ce urăşte pe fratele său, întru întuneric umblă şi nu ştie

încotro merge, pentru că întunericul i-a orbit ochii (I Ioan 2,11). "Cel ce va avea vrajbă asupra cuiva, în biserică să nu intre pînă nu se va împăca, că rugăciunea lui spre blestem se va întoarce şi spre păcat se socoteşte, şi să facă în toate zilele cîte 50 de metanii" (Molitfelnicul).

"Preoţii ce vor avea ură între ei şi nu se vor împăca, ci vor sluji aşa, să se pocăiască 4 ani şi metanii 100 (pe zi), cum spune şi Sfîntul Evsevie: Amar de preotul ce are vrajbă pe cineva şi va merge aşa să slujească" (Pravila Bisericească de la Govora, glava 35).

42. Vrăjitoria

"Cel ce mărturiseşte că a făcut vrăjitorie sau fermecatorie, i se va da timpul de pocăinţă ca la ucigaş (20 de ani)..." (Sfîntul Vasile cel Mare, 65, 72).

"Femeia ce va fermeca, pe străini şi pe ai ei, să se canoniseas- că 9 ani şi metanii 500 în zi" (Pravila Bisericească de la Govora, pag. 115).

"Cine ia mana griului sau altceva din acelea (mana vitelor, a vinului etc.) acesta, iată, ştie lucrul dracului! De se va lăsa de aceasta, să aibă pocanie 4 ani şi metanii cîte 100 (pe zi)" (Pravila Bisericească de la Govora, pag. 100).

"*Cei* ce apelează la vrăjitori ca să afle cele viitoare, să se pocăiască 6 ani, fiind opriţi de cele Sfinte" (Sfîntul Vasile cel Mare, 83).

Acelaşi canon primesc şi cei ce spun viitorul fetelor (ursita), şi fac tot felul de precizări mincinoase. Iar dacă vrăjitorii şi ghicitorii nu vor părăsi aceste practici păgîneşti şi diavoleşti, Sfinţii Părinţi hotărăsc "să se lepede cu totul de la Biserică" (Sinodul VI ecumenic, canonul 61).

Cei ce practică hipnotismul, yoga, ocultismul, spiritismul, magia albă, magia neagră şi orice exerciţii transcendentale, ne creştine, se canonisesc ca şi vrăjitorii, fiind opriţi de Sfînta îm părtăşanie pînă la 10-20 de ani, ca şi ucigaşii (vezi Sfîntul Vasile cel Mare, 65,72).

CUPRINS

PREFAŢĂ, **de I. P. S. DANIEL, Mitropolitul Moldovei şi Bucovinei** 3

INTRODUCERE, de Arhimandrit IOANICHIE BĂLAN 5

I. SFÎNTA SPOVEDANIE 7

RÎNDUIALA SFINTEI SPOVEDANII 12
Rugăciunea înainte de mărturisire 12
îndreptar de spovedanie pe vîrste şi stări duhovniceşti 14
Spovedania copiilor de 6-7 ani 14
Spovedania copiilor intre 8-12 ani 15
Spovedania elevilor (13-18 ani) 18
Spovedania tinerilor care doresc să se facă preoţi sau să intre în viaţa monahală 22
Spovedania tinerilor necăsătoriţi 23
Spovedania generală a celor căsătoriţi 30
Spovedania credincioşilor sporiţi duhovniceşte 38
Spovedania femeilor gravide care merg la maternitate 41
Spovedania bătrînilor şi bolnavilor în stare gravă 42
Spovedania bolnavilor paralizaţi 44
Spovedania orfanilor, handicapaţilor, infirmilor şi cerşetorilor . . 45
Spovedania văduvelor şi văduvilor 47
Spovedania celor ce revin la Ortodoxie 49
Spovedania ateilor şi paginilor care se întorc la Hristos şi primesc Botezul 51
Spovedania creştinilor care au făcut păcate foarte grele 53
Spovedania femeilor care au făcut păcate mari in viaţă 59
Mărturisirea către duhovnic după rînduiala Sfîntului Munte Athos 62
CANONUL DUPĂ SPOVEDANIE 67
Rugăciunea după mărturisire 68

II. SFÎNTA ÎMPĂRTĂŞANIE 69

RÎNDUIALA SFINTEI ÎMPĂRTĂŞANII 73
CANONUL SFINTEI ÎMPĂRTĂŞANII 73
Rugăciunea întîi, a Sfîntului Vasile cel Mare. 82
Rugăciunea a doua, a Sfîntului loan Gură de Aur 83
Rugăciunea a treia, a Sfîntului Simeon Metafrastul 84
Rugăciuea a patra, a Sfîntului Simeon Metafrastul 85
Rugăciunea a cincea, a Sfîntului loan Damaschin 87
Rugăciunea a şasea, a Sfîntului Vasile cel Marc 87
Rugăciunea a şaptea, a Sfîntului Simeon Noul Teolog 88
Rugăciunea a opta, a Sfîntului loan Gură de Aur 90
Rugăciunea a zecea, a Sfîntului loan Gură de Aur 91
Rugăciunea a unsprezecea, a Sfîntului loan Damaschin 91
Rugăciunea a douăsprezecea, a Sfîntului loan Gură de Aur.. . 92 Rugăciunile de mulţumire după dumnezeiasca împărtăşanie. . 93

III. ÎNDRUMĂTOR CANONIC ORTODOX 97

CUPRINSUL **117**